

പ്രൊഫ. എ. കെ. ഗോപാലൻ
നാലാമത്ത് ഗവൺമെന്റ്
അഡ്വക്കേറ്റ് ജനറൽ ഓഫ്
ഇന്ത്യ. ഗ. ഗവൺമെന്റ്
ഇന്ത്യ.

F. D. E. C. NO. 142

F. D. E. C. NO. 142

31, Jx11
M89.1
4 317

உ-
கடவுள்துணை.

பவனநீதிநீவிவர்
அருளிச்செய்த

நன் னான் மூலமும்

திருத்தியும் விளக்கியும் எழுதப்பட்ட

மாணடி கையுரையும்

பாகம் - க. - எழுத்தக்காரம்.

இவை

மாணடி பாதசெட்டியாரால்

தமது

கலாரத்நாகரம் என்னும்

அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சென்னைபட்டணம்.

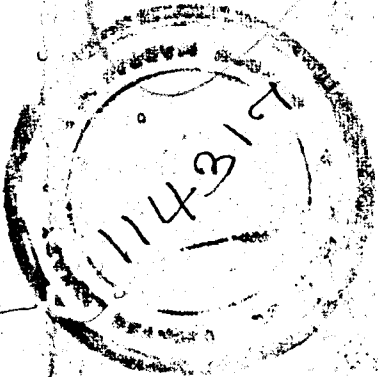
1889.

Copy-Right.

P31, Ix1,1

M89.1

1426

அ. ப. வ. ஜேன்.

பக்கம்.

பாடம் ... க. சிறப்புப்பாடம் ... க.
உ. பொதுப்பாடம் ... ச.
ந. சிறப்புப்பாடத்திலக்கணம் உ.
எழுத்ததிகாரம்... க. எழுத்தியல்... ந.
உ. பதவியல் ... சு.
ந. உயிர்த்துப்புணரியல்... சு.
ச. மெய்யீற்றுப்புணரியல் ... ந.
ரு. உருப்புணரியல் ... க.

அட்டவணை முற்றிற்று.

1423

PREFACE TO THE FIRST EDITION.

This Edition of Nannul Kandikai has been carefully revised and improved with short clear headings, both in Tamil and English, to the several sutrams, that the rules of grammar therein contained may be more easily comprehended by the students preparing for the different Examinations of the Madras University. The examples under each sutram have also been clearly arranged so that they may be understood with little or no extraneous aid.

As the Editor is desirous of sparing no pain to make this book as useful as possible to students, any suggestions, &c., from friends and others towards further improvement thereof in the way of correction, will be thankfully accepted and attended to in a subsequent edition.

In the revision of this work, the Editor consulted different editions of the book here published with commentaries and he is indebted to them for this humble production.

PREFACE TO THE SECOND EDITION.

Encouraged by the sale of the first edition of this book, the Editor has revised it thoroughly, improving it where-ever he found it necessary.

The sutrams of பொதுவியல், as per n gin, bearing reference to those in பத 361, 366, 368, 370, வியல் and உயிர்த்துப் பு. ரியல் and 374, have been brought into the chapters as Nos. 141 a, and 152 a-j.

The Editor is thankful for the appreciation of his labor by the public and humbly requests that any suggestions towards the further improvement of the book may be sent to him through the Proprietor, K. R. Press, Madras.

MADRAS,

August 1889.

கடவுள் துணை.

நன் னூற் காணிற் கையுரை.

பாபிரம்—PREFACE

க. சிறப்பும்பாயிரம்.

SPECIAL PREFACE.

ஆசிரியருடைய பெயர் முதலியன:—THE NAME

AUTHOR, &c.

மலர் தலை யுலகின் மல்கிரு ளகல
இலகொளி பரப்பி யாவையும் விளக்கு
பரிதியி னொருதா னுகி முதலி
ஒரூப்பன் வாகை முனிவிகம் ஓயர்ந்த
ஆற்புத மூர்த்திதன் னலர்தரு தன்ம
மல்கிரு ளிரிய மாண்பொருண் முழு
முனைவற வருளிய மூவனு மொழியுந்
குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
எனநான் கெல்லையி னிருந்தமிழ்ந்
அரும்பொரு ளைந்தையும் யாவமு
தொகைவகை விரியிற் றருகெனத்
இகலற தூழி யிருவில முழுவதும்
தன்னைக் கோலித் தன்மது வாரண
தென்தொறு திருவிய திறந்து தெ
நுள்வந் வெண்குடைக் கரநிகர்
கந்திய கொற் சீய கங்கன்
அருங்கலை பிளோத னை

மொழிந்தன. என முன்னோர் நூலின் வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன் பொன்மதிற் சனகைச் சன்மதி முனிய பன்னருஞ்சிறப் பிற்பவ னாந்தி என்னு நாமத் திருந்தவத் தோனே.

(இதன்பொருள்.) மலர் தலை உயிரில் - பார்த்த இடத்தையுடைய உலகத்திலே, மல்கு இருள் அகல் - நிறைந்த இருள்கெட, இலகு ஒளி பரப்பி - விளங்குந் திருநிறை விரிந்த யாவையும் விளக்குக (கண்களுக்குத் தெரியத்தக்க உருவங்கள்) எல்லாவற்றையும் காட்டுகின்ற, பரிதியின் - சூரியனைப் போல, ஒருதான் ஆகி - (உலகங்களுக்கெல்லாம்) தான் ஆகி, முதல் ஈறு ஒப்பு அளவு ஆகை முனிவு இவ் வயிர்த்த - பிறப்பும் இறப்பும் உபமானமும் அளவும் விருப்பும் வெறுப்பும் (ஆகிய இவைகளிற் சபாவமாகவே) நீங்கி நிகையினலே தலைவனாகிய, அம்புத் தூர்த்தி-ஞானமே திருமேயாகவுடையவன், தன் அலர்த்துத் தன்மையின் - தனது மலர்ந்த குணமாகிய ஒளினிலே, மன இருள் இரிய - (உயிர்களின் மனத்திருளாகிய அஞ்ஞானங் கெட, மான் பொருள் முறையும் - சிறந்த (அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்கிற) நான் பாராட்டும், முனிவு அற அருளிய - ஆசையுடன் அருளியத, மூலம் பொழியுளும் - பதினெட்டு நிலத்து மொழியுளும், குணகூல் குமரி குடகம் வேங்கடம் எனும்தலையின் - கிழக்கே கடலும் தெற்கே கன்னியாகுமரியுமாகே குடகநாடும் வடக்கே திருவேங்கடமும் ஆகிய நான் லையினையுடைய, நிலத்தமொழியாகிய, இருத்தமிழ் கட (இயல் இச்ச நாடகம் எனப் பெயர் பெற்ற) பெரிய என்னுங் கடவுள், அரும்பொருள் ஐந்தையும் - (அவ்வறிய நான்கு பொருளையும் அபிதற்குக் காரணமாகி) அருள் (இயற்றியமேனும் இலக்கணத்தின் காரண எழுபெருள் யாவு அணி என்னும்) ஐந்து பொருள் உணர - (இக்கிப்பப் பழக்கத்தில் எல்லவா நாம் அளியவருமிய, தொகை தொகை விரிவின் தருகத்தமிழ் விரித்தம் (செய்யப்பெற்ற) பாப்பி

தலே) பாழ்த்தருக என, தன்னார் இகல் அற தூய்-பகைவரது பிற்பாடு கெட அவனாய்வித்து, இரு நிலம் முழுவதும் தனது ன்ன கோலப்பெரிய பூமி முழுவதையும் தன்னுடையதாகப்பற்றிக்கொண்டு தன் முத வாரணம் திசைதொறும் நிறுவுதி - தன் முதலானகலை எட்டுத் திக்குந் (திக்கியானைகளைப் போல) நிறுத்திய, திசில் உறு தொல் சீர் - (தன்னிடப்பற்றி மாத்திர மல்லாமல் தன் உடைய தகப்பன் பாட்டன் முதலானவரைப் பற்றி வரும்) வெற்றியிருந்த கீர்த்தியையும், கரு கழல் - பெருமைபொருந்திய வீரக்கழலையும், வெண் குடை - வெள்ளை குடையையும், கார் நிகர் வண் கை - மேகம்போலப் பூங்காய்ப்போல நின்றபாது கொடுக்கும் கையினையுடைய, செங்கோல் - கோணை செங்கோலையும் (உடைய), சீய கரு கன் - சிங்கம்போன்ற கங்கன், அருங்கலை விரோதன் - அந்நூல்களை (ஆராய்தலே பொழுது போக்கும்) வினையாடாகவுடையவன், அமர் ஆபரணன் - (தன்மேலே பெரிய காய்ப்பட்ட) போர்செய்தலையே ஆபரணமாகவுடையவன், தனன் ஆக - சொன்னதாக [கேட்டுக்கொள்ள என்றபடி] முன்னோர் நூலின் வழியே - முன்னோ நிலக்கண நூலின் வழியே, நன்னூல் பெயரின் வகுத்தனன் - நன்னூலென்னும் பெயரினால் செய்தனன், பொன்மதிற் சனகை - பொன்மதிற் சனகைபுரத்துள் ளிருக்கும், சன்மதி முனி அருள் - சன்மதி முனிவன் பெற்ற, பன் அரு சிறப்பின் பவணந்தி என்னு நாமத்து - சொல்லுதற் தரியஞான வொழுக்கச் சிறப்பின பவணந்தி என்னும் பெயரினைப் புகைய, இரு தவத்தோ பெரிய தவத்தினை புகையோன், என்றவாறு.

(இதன் கருத்து.) சூரியன் உலகின்கண் நிறைந்த விருளை நீக்கிப் பொருள்களை விளக்குவதுபோல, கடவுள் அருளினாலே ஆன்மாக்களின் மன, நினைவிய அஞ்ஞானம், அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னுந் நான் னையும் விளக்கும் பதினெண் பாவைகளுள்ளும், கடலும், தெற்குநோடிய குமரியும், மே வடக்கே திருவேங்கடமும் எல்லைப்பாகவுள்ளவதாகிய தமிழ்ப்பாஷையும், எழுநீர்

நாற்பொருட் பயத்தோ டெழுமதந் தழுவி
ஐயிரு குற்றமு மகற்றியம் மாட்சியோ
டெண்ணன் குத்தியி னோத்துப் படல்
என்னு முறுப்பினிற் சூத்திரம் காண்டிகை
விருத்தி யாகும் விகற்பகடை பெறுதும்.

(இ-ள்.) தூலின் இயல்பு - தூலினதாவதாவதாவது, தூப
வின் - சொன்னால், ஓர் இரு பாயிரம் தோற்றி - (பொதுபு
சிறப்புமாகிய) இருவகைப் பாயிரத்தைப் முடிவடைந்தாகி,
மும்மையின் ஒளையுமுதலான, சார்புதால், வழிதான் ஆகிய
முதலான * ஒன்றாகி, நாற் பொருள் பயத்தோடு - (அதற்கு
பொருள் இன்பம், வீடு என்கிற) நாளுக்குப் பொருளாகிய - பி
யோசனத்துடனான, எழு மதம் தழுவி - (உடன்பட்ட முடிவாக
கிய) எழுவகைப் மதத்தையுந் தழுவி, ஐயிரு குற்றமும் அக
ற்றி - (குன்றக்கூறல் முதலாகிய) பத்துக்கு குற்றம்கூறல்
ஒழித்து, அம் மாட்சியோடு - (சுருங்கச்சொல்லல் முதலாகிய)
பத்துக்கு முடிவே, எண்ணன்கு உத்தியின் - (அதாவது
தூல் முதலாகிய) முப்பத்திரண்டு || உத்தியைக்கொண்டு, ஒத்த
பட்டி || என்னும் உறுப்பினில் - இயல் அதிகாரம் என்னும் அவ
யவங்களுடைய, சூத்திரம் - சூத்திரமும், காண்டிகை - காண்ட
ிகையுறையும், விருத்தி - விருத்தியுறையும், ஆகும் - ஆகின்ற
விகற்பகடை பெறும் - (பதின்மூன்று) வேறுபாட்டு கடைபு
யும் பெற்றவரும், எ-று.

தூலவகை:—KINDS OF CLASSICAL WORKS.

5. முதல்வழி சார்பென தான்முன் றாகும்.

(இ-ள்.) முதல் வழி சார்பு என - முதலான வழிதான் சார்பு
யு எனினு, தூல் மூன்று ஆகும் - தூலானது மூன்றுபிரிவு
பட்டதாகும், எ-று.

பொதுப்பாயிரம் கு-5. + பொதுப்பாயிரம் கு-10.

கு-11 §

கு-13 ||

முதலான:—ORIGINAL CLASSICS.

அவற்றுள்,

தூலி னிங்கி விளங்கிய வறிவின்

முடிவன் கண்டது முதலான லாகும்.

(இ-ள்.) அவற்றுள் - அம்முடிவகை தூலன், விருத்தியின் நீங்கி-
வையினின்று நீங்கி, விளங்கிய அறிவின்-பிரகாரங்கின்ற அறி
வின்புடைய, முடிவன் - கடவுள், கண்டது உயிர்களுக்கு
ஆதிகாலத்திலே செய்தது, முதல் தூல் ஆகும்-முதலானாகும்,
எ-று.

வழிதான்:—SUPPLEMENTAL CLASSICS.

7. முன்னோர் தூலின் முடிபொருள் திகழ்த்துதி.

பின்னோன் வேன்றும் விகற்பம் சிறி

அழியா மரபினது வழிதான் லாகும்.

(இ-ள்.) முன்னோர் தூலின் முடிபு - கடவுளும் தூலன்
வழிப்பட்டுவருஞ் செய்த தூல்களினுடைய (பொருள்) மு
கன், ஒருங்கு ஒத்த - முடிவதும் ஒத்த, பின்னோன்
தூல்களெனவோன், வேன்றும் - (முதலான விருத்தியைத் தான்
தூல் வேறேசெய்தற்குக் காரணமாக) வேண்டுகிற, விகற்பம்
சிறி - வேறுபாடுகளையும் உடன் சொல்லி, அழியா மரபினது
அழியாமல் (உலகத்திலே நிலைபெற்று) விளங்குகின்ற குணத்
தை புனையது, வழிதான் ஆகும் - வழிதானாகும், எ-று.

சார்புதான்:—DERIVATIVE CLASSICS.

8. இருவர் தாற்கு மொருசிறை தொடங்கித்

திரிபுலே துடையது புடைதா லாகும்.

(இ-ள்.) இருவர் தாற்கும் - (முதலான வழிதான் என்னும்)
இருவகை தூல்களுக்கும், ஒரு சிறை தொடங்கி - ஒருபு
பொருள்முடிபு-ஒத்த, வேறு திரிபு உடையதுமற்றது
பொருளும் ஒன்றாமையை உடைத்தாகியது, புடைதால்
சார்புதானாகும், எ-று. புடைதல்.

வழிநூலுக்கும் சார்புநூலுக்கும் சிறப்புவிதி:—SPECIAL RULE
BOARDING SUPPLEMENTAL AND DERIVATIVE CLASSICS.

9. முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவற்றின்
மீதும், பொன்னேபோற் போற்றுவது மென்ப
தற்கும்—முன்னோரின், வேறுதால் செய்து
ஐ மெற்கோனி லென்பதற்கும், துபழஞ்
சூத்திரத்தின் கேள்.

(இ-ள்.) முன்னோர் மொழி - முதலானோர் சொன்ன, பொருளே அன்றி - பொருளைமாத்திர மல்லாமல், அவர் மொழி அவரது சொல்லையும், பொன்னே போல் போற்றுவது என்பதற்கும் - பொன்னேப் போலவே காப்பாற்றிக்கொள்வோ மென்பதற்கு (அடையாளமாகவும்), முன்னோரின் - முன்னோர் (நானியே சொல்லாமல்) அந்தரின் வின்றும், வேறுதால் செய்தும் எனும் - வழிநூல் சார்புநூல்களைச் செய்தோமாயினும், மேற்கோள் - ஆசிரிய வசனமானது, இல் என்பதற்கும் - இந்த நூலினிடத்து இல்லையென்று சொல்லுங்குற வழிதற்காகவும், பழஞ் சூத்திரத்தின் கோள் - முன்னோர் சொல்லு (பொருளை மல்லாமலும் அவர்) சூத்திரத்தையும், கூற - (இதனை விடத்திலே) சொல்லு, எ-து.

என்பது எனும் என விகாரமாயிற்று. (சு)

தூட்டியன்:—BENEFITS DERIVED FROM
A CLASSICAL WORK.

10. அறம்பொரு ளின்பம்வீ டனாடறநூற் பயனே.

(இ-ள்.) அறம் பொருள் இன்பம் வீடு அடைதல் - தருமம், பொருள், ஈழம், போஷம், (ஆசிரிய இவைகளை) அடைதல், தூட்டியன் - தூஷித்சொல்லப்படும் பிரயோசனமாம், எ-து.)

எழுமதம்:—THE SEVEN OBJECTS OF AN AUTHOR.

1. எழுவகை மதமே யுடன்படன் மறுத்தல்
பிறந்தம் மீதமேற் கொண்டு களைவே
காஅ னுட்டித் தனாது நிறுப்பே
இருவர் மாறுகோ ளொருதலை துணிவே

பிறநூற் சூற்றம் காட்ட லேனைப்
பிறிதொடு படாஅன். நன்மதம் கொளலே.

(இ-ள்.) எழுவகை மதம் - எழுவகை மதுமாவன, உடன்படல் - (பிறர்மதத்திற்குத் தான்) உடன்படுதலும், மறுத்தல் - (அதனை) மறுத்தலும்; பிறந்தம் - மதம் - மேற்கொண்ட களைவு - பிறர் மதத்திற்கு உடன்பட்டுப் பின்பு மறுத்தலும், தான் உட்பு தனாது நிறப்பு - தான் ஒரு பொருளை எடுத்து காட்டி அதனை உட்பு தனாது நிறப்பு (சிறுத்துதலும்) இருவர் மாறு கோள் ஒருதலை துணிவு - இருவராலுமே விரோதமாகக்கொண்ட (இரண்டினர்) ஒன்றனிடத்துத் துணிதலும், பிறர் நூல் சூற்றம் காட்டல் - பிறர் நூல்களிலிருக்கின்ற சூற்றத்தைக் காட்டித் தலும், பிறிதொடு படாஅன். நன்மதம் கொளல் - பிறர்மதத்திற்கு உடன்படாதுகித் தன் மதத்தையே கொள்ளுதலும், எ-து. மதம்—மனத்தின் கொள்கை. (சு)

பத்துக்குற்றம்:—THE TEN FAULTS OF STYLE.

12. குன்றக் கூறன் யிகைபடக் கூறல்
கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல்
வழுஉச்சொற் புணர்த்தல் மயங்க வைத்தல்
வெற்றெனத்தொடுத்தன்மற்றொன்று விடுத்தல்
சென்றுதேயர் திறுத னின்றபய னின்றமை
என்றிவை யிரோன் குற்ற நூற்கே

(இ-ள்.) குன்றக் கூறல் - (குறித்த பொருளைக் காட்டுதல் குறிய சொற்களில்) குறைவுபடச் சொல்லுதலும், யிகைபடக் கூறல் - (குறித்தபொருளை விளக்குதற்குரிய சொற்களில்) அதிகப்படச் சொல்லுதலும், கூறியது கூறல் - (முன்கொன்ன ஒரு பொருளையே) பின்னுஞ் சொல்லுதலும், மாறுகொளக் கூறல் - (முன்கொன்ன பொருளோடு பின்சொல்லும்பொருள்) விரோதப்படச் சொல்லுதலும், வழுஉச்சொல் புணர்த்தல் - சூற்றமான சொற்களைச் சேர்த்தலும், மயங்க வைத்தல் - இதற்குப் பொருள் இதுவோ அதுவோ வெனீ மயங்குத்தலும், வெற்றெனத் தொடுத்தல் - பொருள் வெளிப்படையாகத் தொழுகக் கோற்கண்ச் சேர்த்தலும், மற்றொன்று விடுத்தல் -

(சொல்லத் தோடங்கியதைச் சுருக்கி) மற் றொரு பொருளை இடையிலே விரித்தலும், சென்று தேய்ந்து இறுதல் - (சொல்லின் முடிபும் பொருளின் முடிபும்) முன் (சிறப்பாக) தலுத்து அந்நடை பின்னே தேய்ந்து முடித்தலும், நின்று பயிற்செய்து சொற்க்கிரந்தும் ஒரு பிரயோசனமு மில்லாமல் போதலும், என்ற இவை - என்று. சொல்லப்பட்ட இவை மூன்று - தலுத்துக்கு, ஈனத்துக்கும் - பத்துக்கு நூற்றங்கிரந்தும் - எ-று. (க)

பத்துவகை அழகு: - THE TEN BEAUTIES

13. சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்தல்
நவின்னோர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல்
ஒசை யுடைமை யாழமுடைத் தாதல்
முறைபின் வைப்பே யுலகமலை யானை
விழுமியிது பயத்தல் விளங்குதா ரணத்த
தாகுத னூலிற் கழகெனும் பத்தே.

(இ - ள்.) சுருங்கச் சொல்லல் - (சொற்கள் வீணாக விரியாமல்) சுருங்கிநிற்கச் சொல்லுதலும், விளங்க வைத்தல் - (அப்படிச் சொல்லிலும் யாவருக்கும் பொருள் விளங்கவைத்தலும், நவின்னோர்க்கு இனிமை - வாசித்தவருக்கு இன்பத்தைத் தருதலும், நன்மொழி புணர்த்தல் - நல்ல சொற்களைச் சேர்த்ததலும், ஒசை உடைமை - சந்த இன்ப முடைத்தாதலும், ஆழம் முறைபின் வைப்பு - அதிகார முதலானவைகளைக் காரணகாரிய முறையாக வைத்தலும், உலகம் மலையானை - உயர்ந்தோர் வழக்கத்தோடு மாறுகொள்ளாமையும், விழுமியிது பயத்தல் - சிறப்பாகிய பொருளைத் தருதலும், விளங்கு உதாரணத்தல் - ஆகுதல்-விளங்கிய உதாரணத்தை யுடையதாதலும், தூலிற் தாகுதலுக்கு, அழகு எனும் பத்து - அழகென்று சொல்லப்படும் தாகுதலும், எ-று.

முப்பத்திரண்டு உத்தி: - THE THIRTY TWO RULES OF CRITICISM.

துதலிப் புகுத லோத்துமுறை வைப்பே
தொகுத்துச் சுட்டல் வகுத்துக் காட்டல்

முடித்துக் காட்டல் முடிவிடல் கூறல்
தானெடுத்து மொழிதல் பிறன்கோட் கூறல்
கொஞ்சம்பொருள் விரித்து றொடர்சொற் புணர்த்தல்
இரட்டி மொழித் தலுதுவின் முடித்தல் [தல்
ஒப்பின் முடித்தன் மாட்டெறிற் தொழுதல்
இறத்து விலக்க வெதிரது போற்றல்
முன்புமொழிந்து கோடல்பின்னது நினைத்தல்
விருப்பகனை முடித்தன் முடிந்தது முடித்தல்
உரைத்து மென்ற லுரைதா மிகுறல்
ஒருதலை துணித லெடுக்கங்காட்டல்
எடுத்த மொழியி நெய்தல் வைத்தல்
இன்ன தல்ல திதுவென மொழிதல்
எஞ்சிய சொல்லி நெய்தக் கூறல்
பிறனன் முடிந்தது தானுடன் படுதல்
தன்னுறி வழக்க மிகவெடுத் துரைத்தல்
சொல்லின் முடிவி னப்பொருண் முடித்தல்
ஒன்றின் முடித்த றன்னின் முடித்தல்
உய்த்துணர வைப்பென வுத்தியெண்ணுகே.

(இ-ள்.) துதலிப் புகுதல் - (இதனைச் சொல்லுவேனென்று) சொல்லிப் புகுதலும், ஒத்து முறை வைப்பு - இலக்களைக் (காரணகாரிய) முறையால் வைத்தலும், தொகுத்துச் சுட்டல் - (அப்பலவற் தொகுத்துக் காட்டலும், வகுத்துக் காட்டல் - (அப்படித் திரட்டிக் காட்டியவைகளை) வேறுவேறு விரித்துக் காட்டுதலும், முடித்துக் காட்டல் - (தான் மேலோர் முடித்தவாறு) முடித்துக் காட்டுதலும், முடிவு இடல் கூறல் - (தான் சொல்லும் இலக்கணத்திற்கு) இலக்கியத் தோன்றுபிடத்தைச் சொல்லுதலும், தான் எடுத்து மொழிதல் - தான் (பழைய குத்திரத்தை) எடுத்துச் சொல்லுதலும், பிறன் கோட் கூறல் - (தன்னாலும்) பிறனது கோட்பாட்டைச் சொல்லுதலும், சொற்பொருள் விரித்தல் - சொல்லினதுபொருள் (விளங்குதல்) உறுபு முதலானவைகளை விரித்துச் சொல்லுதலும், தொகுத்துப் புணர்த்தல் - ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுடைய சொற்களைச் சேர்த்து வைத்தலும், இரட்டி மொழிதல் - (ஒரு வாக்

கியத்தில்) இரண்டு பொருள்படச் சொல்லுதலும்; ஏதவின் முடித்தல் - (முன் காரணம் விளங்கப் பெறுதலென்றை) பின் காரணத்தான் முடிவுபெறுதலும், ஒப்பின் முடித்தல் - (ஒன்றற்குச் சொல்லப்பட்ட இலக்கணம் பெற்றொன்றற்கும்) ஒன்று வருமாயின் அதற்கும் அதவே இலக்கணமாக முடிவு செய்தலும், மாட்டெறிந்து ஒழுக்கல் - (ஒன்றற்குச் சொல்லப்பட்ட இலக்கணத்தை அதனைப் பெறுதற்குப் பற்றொன்றற்கு) மாட்டெச்சொல்லி நடத்தலும், இயற்கையிலுள்ள (முற்காலத்து வழங்கிய இலக்கணங்களுள்ளே பிறப்பித்து) வழங்காமற்போனதை (குதலும், எதிரது போற்றல் - முற்காலத்து வழங்காமற் பிற்காலத்து வழங்குவருகின்ற இலக்கணத்தைத் தழுவிக்கொள்ளுதலும், முன் மொழிந்து கோடல் - முன்னே ஒன்றனைச் சொல்லிப் (பின்பு அதனை வேண்டுமிடம்போதாவும்) எடுத்துக் கொள்ளுதலும், பின்னது நிறுத்தல் - (ஒரு பொருளுக்குக் கருவியாக முன் வைத்தற் குரியது அங்கே வைத்தற்கு இடம் பெறுதலின் அப்பொருளினது) பின்னே அதனை வைத்தலும், விசுப்பத்தின் முடித்தல் - (விளங்குதற் பொருட்டி) வெவ்வேறு முடித்தலும், முடித்தல் முடித்தல் - (வெவ்வாறாக) முடித்ததைத் (தொகுத்து) முடித்தலும் உணர்த்தும் என்றல் - (பின்னே சொல்லப்பட்ட பொருளின்கண்ணே ஒரு நிமித்தத்தினாலே சொல்ல வேண்டிய இடத்தினைப் பின்னே சொல்லுவோ மென்பது தோன்ற அங்கே சுருக்கிச் சொல்லுதலும், உணர்த்தாம் என்றல் - (முன்னே ஒரு நிமித்தத்தினாலே சொல்லப்பட்டதை பின்னே சொல்ல வேண்டியவிடத்து இதனை) முன்னேதானே சொல்லிஞ் சொல்லப்பது தோன்றச் சொல்லாது விடுதலும், ஒருதலை துணிதல் - (ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடாகக் கொண்ட விரண்டி பகல்தான்) ஒருபகலும் துணிதலும், எடுத்துக் காட்டல் - (தான் சொல்லும் இலக்கணத்திற்குத் தானே இலக்கியத்தை) எடுத்துக் காட்டுதலும், எடுத்த மொழியின் எய்த வைத்தல் - (தான் சொல்லும் இலக்கணத்தைத்) தான் எடுத்துக் கட்டிய இலக்கணத்தில் இருக்கவைத்தலும், இன்னது அல்லது இது என மொழிதல் - (சந்தேகிகளின்றிவிடத்து) உபபடிப்பப் - நல்ல

தது இதவெனச் சொல்லுதலும், எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக் கூறல் - சொல்லாது விடப்பட்டவற்றிற்குஞ் (சொல்லப்பட்டதனால்) இலக்கணம் பொருள்ச் சொல்லுதலும், பிறதால் முடிந்தது தான் உடன்படுதல் - பிறதாலிலே முடிந்த முடிபைத் தான் அங்கீகரித்தலும், தன் குறிவுக்கம் மிக எடுத்து உணர்த்தல் - தான் (தூதனமாகக்) குறித்து வழங்கும் வழக்கத்தைப் பரவிடங்களிடும் எடுத்துச்சொல்லுதலும், சொல்லின் முடிவின் அப்பொருள் முடித்தல் - சொல்லின் முடிவிலே அகப்பொருள் முடித்தலும், ஒன்றின் முடித்தல் - (தனியாய்) ஒன்றிமைப்பட்டவைகளை ஒருங்குண்டி முடித்தலும், தன்னிமை முடித்தல் - (ஒன்றைச் சொல்லியிடத்தில்) அதற்கு இன்னமாகிய பற்றொன்றையும் (விநியாதிக்குவெனடி அத்துடன்) முடித்தலும், உய்த்து உரை வைப்பது - (சில குந்திர விதிகளைக் கொண்டு) உரையந்தரிய ஒருபொருளை வைத்தலும், என உத்தி எண்ணுஞ் - எனத் தந்திரவுத்திகள் முப்பத்திரண்டாம், எ-று.

ஒன்றின் முடித்தல் - தன்னின் முடித்தல் என்னும் இரண்டாம் ஒருத்தி. முன் சொன்ன மதங்களுக்கும் இவ்வுத்தியின்கும் உதாரணம் இத்துவள்ளே பின்வரு பிடந்தோறும் காட்டப்படும்.

உத்தி:—VRITICAM. ACUMEN.

15. தூற்பொருள் வழக்கொடு வாய்ப்புக் காட்டித் தூற்புழி யறிந்ததற் கிவ்வகை யாமெனத் தருமுவகை செலுத்துத் தந்திர வுத்தி.

(இ-ள்.) தூற்பொருள் - (ஒரு) தூலா லறிவிக்கப்படுகின்ற பொருள், வழக்கொடு வாய்ப்புக் காட்டி - உலகவழக்கோடு செய்யுள் வழக்கோடும் பொருத்தக் காண்பித்து, ஏற்புழி தூர்த்து - ஏற்குமிடத்தை யறிந்து, இதற்கு இவ்வகை ஆம் என இவ்விடத்திற்கு இவ்வகை யாகுமென்று நினைத்து; தருமுவகை செலுத்தல் - தக்க வகையாக நடத்துவது, தந்திர - துணுத்தியாம், எ-று.

தந்திரம் - தூல். உத்தியா லமைக்கப்படுபொருளை உத்திரவற்றது ஒருபொருள்.

ஒத்து:—CHAPTER.

16. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தோத்தொ மெழிப வுயர்மொழிப் புலவர்.

(இ-ள்.) நேர் இன மணியை - ஒருசாதியாயுள்ள மணிக்
கிரல் பட வைத்து ஆங்கு வரிசையாகப் பதித்தாற்போல்,
இனம் பொருளை - ஒருசாதியாயுள்ள பொருள்களை, நேரு
தோத்து - ஒருவழிப்பட வைத்து, உயர்மொழிப் புலவர் - (உயிர்
வாய் தருகின்ற) உண்கூகச் சொற்களையுடைய வித்து
கள் சொல்லுவார், உயர்மொழித் = ஒன்றுபடுத்தல்

புடலம்:—SECTION.

17. ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளால்
பொதுமொழி தொடரி னதுபடல மாகும்.

(இ-ள்.) ஒரு நெறி இன்றி - ஒருவழிப்படாமல், வி
பொருளால் - கலந்தபொருள்களோடு (பொருந்தி), பொ
துமொழி தொடரின் - (பல பொருள்களைத்தரும்) பொதுச்
சொற்கள் தொடர்ந்து வந்தால், அது படலம் ஆகும் - அது
விவரப்பாடும், எ-று.

குத்திரம்:—VERSE.

18. சில்வகை யெழுத்திற் பல்வகைப் பொருளை
செவ்வ னையிற் செறித்தினிது விவரகித்
திடீய் துட்பஞ் சிறந்தன குத்திரம்.

(இ-ள்.) ஆடியின் - (பெரிய சரீர முதலானவைகளின்) ச
வையத் தன்சுள்ளே செவ்வையாக அடக்கி இனிதாகக்
குத்திரம் - கலந்துகொண்டபோல், சில்வகை எழுத்திற் - சில்
வகைகளாலாகிய சொற்களில், பல்வகைப் பொருளை
செவ்வனப் பொருள்களை, செவ்வன் செறித்து - செ
றித்து அடக்கி, இனிது விளங்கி - இனிதாகக் காட்டி,
சிறந்தன - (பலபொருள்களையுடைய) திண்டையும்
மையம் சிறிது வருவன, குத்திரம் - குத்திரங்களாகும்,

குத்திரநிலை:—THE ORDER AND CONNECTION OF VERSES.

19. ஆற்றொழுக் கரிமா கொக்கந் தவளைப்
பாய்த்துப் பருந்தின் னீழ் வன்னகுத் திரநிலை.

(இ-ள்.) ஆறு ஒழுக்கு - (புடையறாது செல்லுகின்ற)
ஆற்று வெள்ளத்தினது செல்லுகையையும், அரிமா கொக்கம் -
(முன்னும் பின்னும் பார்க்கின்ற) சிங்கத்தினது டார்வையை
யும், பருந்தின் னீழ் - (நடுவே இடம்விட்டுக் குறிகின்ற)
தவளையினது குதித்தலையும், பருந்தின் வீழ்வு - செழிந்தாத்தி
பருந்தின் துன்றை வெளவிப்போதத்த வீழ்கின்ற) பருந்தினது
வீழ்ச்செய்யும், அன்ன பொருளை, குத்திரநிலை - (முன்
சொன்ன) குத்திரங்கள் (ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து நி
தம்) நிலைகள், எ-று.

குத்திரங்களுக்குக் காரணங்கையால் வரும் பெயர்

வேதபாடு:—DIFFERENT KINDS OF VERSE.

20. பிண்டம் தொகைவகை குறியே செய்கை
கொண்டியல் புறனைடைக் கூற்றன குத்திரம்.

(இ-ள்.) பிண்டம் - (பலதிறப் பொருள்களையும் உள்ளடக்
கிக்கொண்டு பொதுப்பட வரும்) பிண்ட குத்திரமும், தொ
கை - (அப்பலதிறப் பொருள்களையும் வேறு வேறுகத் தொகுத்
துச்சொல்லும்) தொகைச் குத்திரமும், வகை - (அத்தொகுத்
துச் சொல்லப்பட்டவைகளை வகுத்துச் சொல்லும்) வகைச்
குத்திரமும், குறி - (இவை உயிர் இவை மெய் என அறி
வரும்) குறிச் குத்திரமும், செய்கை - (புணர்ச்சிவிதிய யறிந்து
புணர்த்தலையும் முடிபுவிதி யறிந்து முடித்தலையும் செய்யும்)
செய்கைச் குத்திரமும், கொண்டி இயல் புறன் அடை - (இவை
களை) ஏற்றுக்கொண்டு இவைகளின் புறத்து அடையாகுகின்ற
கின்ற புறனைடைச் குத்திரமு மாகிய, கூற்றன - (ஆறு) பிரிபவ
யுடையன, குத்திரம் - குத்திரங்கள், எ-று.

விதி வகையிலே சேர்தலால் வேறு சொல்லவில்கை. ஆடி
விதமாகச் சொன்னாலும் குறிச்சுத்திரம் செய்கைச் குத்திரம்
என்னுயிரகம்முன்னும்தகுதிதாவரும் அடங்கும். (உ0)

உரையினது பொது இலக்கணம்:—THE GENERAL CHARACTERISTICS OF COMMENTARY.

21. பாடங் கருத்தே சொல்லவை சொற்பொருள்
தொகுத்துரை யுத்தரணம் வினாவிட விசே
விரிவிது காரம் துணியு பயனே
பாடிரிய வசனமென் றீரோ முனையே.

(இ-ள்.) பாடம் - (முன்) பாட்டும், கருத்து - கருத்தும்
யும், சொல் வகை - சொற்களை வகுத்துரைத்தல், சொற்பொருள் -
பதப்பொருளும், தொகுத்து உரை - பொதுப்
பாடும், உதாரணம் - உதாரணமும், வினா - வினாவும், விசே
உத்தரமும், விசேயம் - (வினாவுடையவைகளைத்) தத்துவநா
லும், விரிவு - (வேற்றுமைநுகை முத்தரணங்களை) விரி
துரைத்தலும், அதிகாரம் - அதிகாரத்தோடு பொருந்த உரை
தலும், துணியு - இதற்கு இதுவே பொருளென உரைத்தலு
பயன் - பயனை உரைத்தலும், ஆசிரிய வசனம் - ஆசிரிய
னது காட்டுதலும், என்ற ஈரோ - என்று சொல்லப்பட்ட
வினாவு வகையது, உரை - நூலுக்கு முனாக்கப்படும் உ
ரையும், எ-று.

காண்டிகையுரை:—BRIEF COMMENTARY.

22. கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டி மூன்றினும்
அவற்றொடு வினாவிட யாக்க லானும்
குத்திரத் துட்பொரு டோற்றுவ காரணிகை

(இ-ள்.) கருத்து பதப்பொருள் காட்டி - கருத்தினையும்
வகையும் உதாரணமும், மூன்றினும் - ஆகிய மூன்றினும்
சொல்லுதலானும், அவற்றொடு - அம்மூன்றினோடு, வினாவிட
ஆக்கலானும் - வினாவும் உத்தரமும் (ஆகிய இரண்டினும்)
உத்தரம் சொல்லுதலானும், குத்திரத்து உள் பொருள் - கு
ரத்து விருத்தி என்ற பொருளை, தோற்றுவ - காட்டுவன, க
ரணிகை - காண்டிகை யுரைகளாம், எ-று.

விருத்தியுரை:—ELABORATE COMMENTARY.

23. குத்திரத் துட்பொரு ளன்றிய மூன்றிடக்
கின்ற யமையா திரைவையும் விளங்கத்

தன்னுரை யானும் பிறதா லானும்
ஐய மகலவைங் கார்முகை யுறுப்பொடு
மெய்யினை யெஞ்சா னெசப்பது விருத்தி.

(இ-ள்.) குத்திரத்து உள் பொருள் அன்றியும் - குத்திரத்தி
லுள்ள பொருளையல்லாமலும், ஐயுடைக்கு - அவ்விடங்களுக்கு,
இன்றி அமையாது யாவையும் - இல்லாது நிறைந்தே எல்லாப்
பொருள்களும், விளங்க - விளங்கும்படியாக, தன் உரையா
லும் - தாதுவாக்கு முனையானும், பிற நூலானும் - ஆசிரிய
வசனங்களானும், ஐய் காண்டிகை உறுப்பொடு - (முன்னொள்
ள்) காண்டிகையுரையின் உறுப்பு இத்தனாலும், ஐயம் அகல -
கத்தேகம் தீர, மெய்யினை - மெய்யமைப்பொருளை, எஞ்சாது
இசைப்பது - குறையாமல் (விளங்கு) உரைப்பது, விருத்தி -
விருத்தியுனாயாகும், எ-று.

குத்திரத் துட்பொரு ளன்றிய மென்றதால், முன் உ-ம்
குத்திரத்திற் கொள்ள பதினான்கு உறுப்புகளையும் கொண்டு
வருவது விருத்தியுரை யென்ற தாயிற்று. (உக.)

நூலென்னும் பெயர் வந்தவாறு:—EXPLANATION
OF THE TERM நூல்.

24. பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவல் விழையாகச்
செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா - எஞ்சாத
கையேவர யாகக் கதிரோ மதியாக
ம்மயிலா நான்முடியு மானு.

(இ-ள்.) தன் சொல் பஞ்ச ஆக - தனது சொல் பஞ்சா
யும், பனுவல் இழை ஆக - செய்யுள் இழையாகவும், செஞ்
சொல் புலவன் சேயிழை ஆக - செவ்வையாகிய சொற்கள்
மயிற் புலவன் நூற்சிவ பெண்ணாகவும், எஞ்சாத வாய்கை
ஆக - குறையாத வாய்கையாகவும், மதி கதிர் ஆக - அறிவு
கதிராகவும், மம் - இன நூல் - குற்றமில்லாத இந்நூலானது,
முடியும் ஆது - முடியும் வழி (இது வாகும்), எ-று.

நூலென்னும் உவமவாகுபெயராம்.

(உச.)

25. உரத்தின் வளம்பெருந் தெய்வம் தீயைப்
புரத்தின் வளமுஞ் சிறிப் பெயர்வா - மரத்தின்

கனக்கோட்டன் திர்க்குநான் லெந்தேபோன் மாந்த
மனக்கோட்டன் திர்க்குநான் மாண்பு. [ர]

(இ-ள்.) புரத்தின் - உடம்பு நுனிருக்கின்ற, உரத்தின் வளம் பெருக்கி - அறிவின் வளத்தை வளர்வித்து, உள்ளிய - சிறைக் கப்பட்ட, திமை வளம் முருக்கி - அறிமாயின் பிசுதியைக் கெடுத்த, லொல்லா மரத்தின் - பொல்லாத மரத்தினது கனக் கோட்டம் - கனம்பொருந்திய கோணலை, இல் திரிதும் - (என்று) தானானது நீக்கும், அல்தேபோல் - அதுபோலவே, துல் மாண்பு - கல்விதுவினது மாந்திமையானது, மாந்தர் - மனிதரது, மனக்கோட்டம் திர்க்கும் - மனத்தினது கோணலை நீக்கும், எ-து.

(உரு)

உ. ஆசிரியனது வரலாறு.

THE CHARACTERISTICS OF A TEACHER.

நல்லாசிரியராவார் - WHO CAN BE A TEACHER.

26. குலன்ற குலெய்வன் கொள்கை மேன்மை
கலைப்பறி நெளிவுக் கட்டுரை வன்மை
நிலைமலை நிறைகோன் மலர்நிகர் மாட்சியும்
உலகிய லறிவேயோ மயர்குண மிணையவும்
அமைபவ னூலுரை யாசிரி யன்னே.

(இ-ள்.) குலன் - நல்ல சாதிடும், அருள் - கருணையும், நெய்வம் கொள்கை - உடவுள் வழிபாடும், மேன்மை - மேற்பாடும், கலைப்பறி தெளிவு - தூய்மையான பழையதெளிவும், கட்டுரை வன்மை - தொகுத்துச் சொல்லுகின்ற உணவலிமையும், நிலைமலை நிறைகோன் மலர்நிகர் - நிலத்தைப் பழையபுள் துளக்கோலையும் மலையும் நிகர்க்கின்ற, மாட்சியும் - உருவம் களும், உலகு இயல்அறிவு - உலகநடையை (அறியும்) அறிவும், இளைப்பும் உயர் குணம் - இளைப்போல்வன பிறவுமாகிய உயர்ந்த குணங்கள், அமைபவன் - நிறைந்திருப்பவன், தூய் உரை ஆசிரியன் - தூய் உற்பிக்கும் ஆசிரியனாவான், எ-து. (உச)

27. தெரிவரும் பெருமையுந் தின்னாயும் பொறை
பருவ முயற்சியுளவன் பயத்தலும். [யு]

மருவிய நன்னில மாண்பா கும்மே.

(இ-ள்.) தெரிவு அரு பெருமையும் - பிறராலறியப்பட்டாத (உருவத்தின்) பெருமையும், தின்னமையும் - (பெரிய பாரஞ் செய்து தன்மேலே நெருங்கினவைகளோர் கலங்காத) வலிமையும், பொறையும் - (தன்னையடுத்த மனிதர் தோன்றித் லாதி, யாகும், துற்றங்களைச் செய்யிலும் பொறுக்கின்ற) பொறுமையும், பருவம் முயற்சி - அளவில் பயத்தலும் - பருவத்திலே (உழவர் செய்து) முயற்சியுள்ளவர்க்குத் தக்கபயனை அவர்க்குத் தருதலும், நல்ல நிலம் மருவிய - நல்ல நிலத்தினிடத்துப் பொருந்திய, மாண்பு ஆகும் - குணங்களாகும், எ-து.

பிறரால் லறியப்பட்டாத கல்வி யறிவின் பெருமையும், பெரிய லாதஞ்செய்து தன்மேலே நெருங்கினவரோர் கலங்காத வலிமையும், தன்னையடுத்த மாணுக்கர் இயற்ற லாதி யாகிய சூழ்நிலை களைச் செய்யிலும் பொறுக்கின்ற பொறுமையும், பருவத்திலே மாணுக்கர் செய்து முயற்சி யுள்ளவர்க்குத் தக்க அவர்க்குப் பயனைத் தருதலும் ஆசிரியனிடத்துப் பெருந்திய குணங்களாத லால் நிலம் அவனுக்கு உவமான மாபிதே. (உச)

28. அளக்க லாகா வளவும் பெருஞ்ஞம்
துளக்க லாகா நிலையும் தேற்றமும்
வறப்பினும் வளந்தரும் வலிமையு மலைக்கே.

(இ-ள்.) அளக்கல் ஆகா அளவும் - அளவுசெய்யப்பட்டாத (தன்வருவத்தின்) அளவும், (அளக்கல் ஆராய்) பொருளும் - அளவுசெய்யப்பட்டாத பலவகைப்பொருளாக, அளக்கல் ஆகா நிலையும் - (எப்படிப்பட்ட வலிமையுடையாராவும்) அளக்கல் கப்பட்டாத உருவத்தினிலையும், தோற்றமும் - (கேடுத் தரத்தின்னாராவும்) காணப்படும் உயர்ச்சியும், வறப்பினும் வளந்தரும் வன்மையும் - மனதெய்யாமல் வறத்தெய்யத்திலும் (தன்னைச் சேர்ந்த உயிர்களுக்குக் குளிர்ச்சியைக்) கொடுக்கிற கொடையும், மலைக்குமலைக்கு (உள்ள குணங்களாகும்), எ-து.

அளவுசெய்யப்பட்டாத தன் கல்வியினளவும், அளவு செய்யப் பட்டாத டவன்மை துன்பொருளும், எப்படிப்பட்ட புண்ணிய உடையோனாவும், அளக்கப்பட்டாத கல்வி யறிவின் வலிமையும்,

நெடுந்தரத்தி லுள்ளராலும் அறியப்படு முயர்ச்சியும், பொருள்வருவழி வறந்தகாலத்திலுந் தன்னைச் சேர்ந்த மாணக்கருக்குக் கல்விப் பொருளைக் கொடுக்கின்ற கொடையும், ஆசிரியனுக்குள்ள குணங்களால் தலால் மலை அவனுக்கு உவமான மாயிற்று. (உஅ)

29. ஐயந் தீரப் பொருளை யுணர்த்தலும்
மெய்ந்நடு நிலையு மிகுநிறை நோற்கே.

(இ - ள்.) ஐயம் தீரப் பொருளை உணர்த்தலும் - சந்தேகந் தீர (நிறுக்கப்பட்ட) பண்டத்தி னாவைக் காட்டலும், மெய்நடு நிலையும் - உண்மைபெறத் (தான் இரண்டு தட்டுகளுக்கும்) நடுவே நிற்கையும், நிறை கோற்கு - தராகக் கோலின்கண், மிகும் - (குணங்களாக) மிகும், எ-று.

சந்தேகந்தீர வினாவட்டிச் சொற்பொருளி னியல்பைக் காட்டலும், புலவரிருவர் மாறுபட்டா ராயின் உண்மைபெறத் தான் அவ்விருவருக்கும் நடுவாக நிற்கையும், ஆசிரியனிடத்து குணங்களாக மிகும் ஆலால், நிறைகோல் அவனுக்கு உவமான மாயிற்று. (உக)

30. மங்கல மாகி இன்றி யமையா
தியாவரு மடுவந்து மேற்கொள மெல்கிப்
பொழுதின் முகமலர் வுடையது பூவே.

(இ-ள்.) மங்கலம் இது - சுபச்செய்கைக் குரியதாகி, இன்றி அமையாது - (யானோரு செயலும் அலங்கரிக்குந் தான்) இல்லாது முடியாதாக, தியாவரும் மடுவந்து மேற்கொள - கண் டோர் யாவருங் குளித்தி மேலாகத் தன்னைச் சூழிக்கொள்ள, மெல்கி - மெல்லிய குணமுடையதாகி, பொழுதின் முகமலர்வு உடையது - மலர்தற்குரிய காலத்திலே முகமலரிதில் புடை யது, பூ-பூவாகும், எ-று.

சுபச்செய்கைக் குரியதொரு செயலுக்கு சிறப்பிக்குந் தன்னை முடியாதாக, உண்டோர் யாவருங் குளித்து மேலாகத் தன்னை வைத்துக்கொள்ள மெல்லிய குண முடையது, பொழுது - சொல்லுதற்குரிய காலத்திலே முகமலர்தலை உடையது - முகமலர்வு உடையது, அவனுக்கு உவமான மாயிற்று. (உஉ)

ஆசிரியராகாதார்:—WHO CANNOT BE A TEACHER.

31. மொழிகுண மின்மையு மிழிகுண வியல்பும்
அழுக்கா றவாவஞ்ச மச்ச மாடலும்
கழற்குட மடற்பனை பருத்திக் குண்டிகை
முடத்தெங் கொப்பென் முரண்கொள் சிந்தை
நுடையோ ரிலரா சிரியரா குதலே. [யும்

(இ - ள்.) மொழி குணம் இன்மையும் - டாடஞ்சொல்லுங் குணமில்லாமையும், இழி குண இயல்பும் - இழிகுணமாகிய சுபாவத்தையும், அழுக்காறு - (பிறருக்கு வருங் கல்வியைக் குறித்துக் கொள்ளும்) பொருமமையையும், அவா - பொருளின் மேலதிகமாக வைக்கும்) ஆசையையும், வஞ்சம் - மெய்ப்பொருளை மறைத்துப் பொய்ப்பொருளைக் காட்டி வஞ்சித்தலையும், அச்சம் ஆடலும் - (கேட்போர்க்கு அச்சமுண்டாகப் பேசுதலையும், கழற்குடம் மடற்பனை பருத்திக் குண்டிகை முடத்தெங்கு - கழற்குடமும் மடற்பனை பருத்திக் குண்டிகையும் முடத்தெங்கும் ஆகிய நாக்கையும், ஒப்பு என - ஒப்பென்று சொல்ல, முரண் கொள் சிந்தையும் - மாறுபாடுகொண்டிருத்தையும், உடையோர் - தம்மிடத்திலுடையவர், ஆசிரியர் ஆகுதல் - கற்பிக்கும் ஆசிரியராகுதல் இவர்-இவராவர், எ-று.)

32. பெய்தமுறை யன்றிப் பிற வுடன்றும்
செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே.

(இ - ள்.) பெய்த முறை அன்றி - தன்னுள்ளே போட்ட முறையினு லல்லாமல், பிறழ் - (முற் போடப்பட்டவையும் பின் போடப்பட்டவையும் அம்முறை) பிறழ்ந்துபோக, உடன்றும் - வினாவிலே (தன்னுள்ளே கொண்ட கழற்காய்க்கை) கொடுக்கின்ற, செய்தி - செய்கையானது, கழல் பெய் குடத்தின் சீர்-கழற்காய் போட்ட குடத்தினது சூழ்நிலை, எ-று.

தமக்குக் கற்பித்த முறையினு லல்லாமல் முன் கற்பிக்கப்பட்டவையும் பின் கற்பிக்கப்பட்டவையும் அம்முறை பிறழ்ந்து போக வினாவிலே தம்முள்ளே கொண்ட தாற்பொருள்களைத் துணுதல் செய்தியானது ஆசிரிய ராகாதார், கற்பியா னாகாதாராகும், அவனுக்கு உவமான மாயிற்று. (உஉ)

33. தானே தாக்கொளி னன்றித் தன்பால்

மேலிக் கொள்கொடா விடந்தது மடப்பனே

(இ - ள்.) தானே தா - தானே (தன்னிடத்துள்ள பழங்களைத்) தா, கொள்ள அன்றி - கொண்டாற் கொள்ளலாமே யல்லாமல், தன்பால் மேலி கொள் - (ஒருவர்) தன்னிடத்து நெருங்கி வந்து பறித்துக்கொள்ள, கொடாத இடத்தே - (அப் பழங்களைக்) கொடாத இடத்தையுடையது, மடல் பனே - (தன் வடிவமுடைய) மடல் விரிந்த பனே, எ-து.

தாமே தம்மிடத்திலுள்ள ஆற் பொருள்களைச் சொல்ல அறிந்து கொண்டாற் கொள்ளலாமே அல்லாமல் ஒருவர் தம்மிடத்து நெருங்கிவந்து விழாவி அறிந்துகொள்ள அன்றாற் பொருள்களைச் சொல்லாத இடத்தை யுடையவர் ஆசிரியராகாதவ ராதலால் மடப்பனே அவருக்கு உவமான மாயிற்று. (ரு௩)

34. அரிதிற் பெய்க் காண் டப்பொருடான்பிறர்க்
கெளிதி வில்லப் பருத்திக் குண்டுகை.

(இ - ள்.) அரிதிற் பெய்க்கொண்டு - (பஞ்சைக்கொண்ட போதும்) வருத்தத்தோடு (சிறிதுசிறிதாக) அடைப்பத் தன்னுள்ளேகொண்டு, அப்பொருள் தான் பிறர்க்கு எளிது சவுஇல்லது - (கொடுக்கும்போது) அப்பஞ்சைத் தான் பிறர்க்கு எளிதிற்கொடாத சூழ்முடையது, பருத்தி குண்டுகை - பஞ்சு போட்ட குடுக்கை யாகும், எ-து.

கல்வியைக் கற்றபோதும் வருத்தத்தோடு சிறிதுசிறிதாகக் கற்பிக்கத் தம்முள்ளே கொண்டு பாடஞ் சொல்லும் போதும் அக்கல்வியைத் தாம் பிறர்க்கு எளிதிற்கொடாத சூழ்முடையவர் ஆசிரியராகாதவ ராதலால் பருத்திக் குண்டுகை அவருக்கு உவமான மாயிற்று. (ரு௪)

35. பல்வகை யுதவி வழிபடு பண்பின்
அல்லோரர்க் களிக்கு மதுமுடத் தெங்கே;

(இ - ள்.) பல்வகை உதவி - (நீர் வினையை முயற்சியு) பலவகை உபகாரங்களையுந் செய்து, வழிபடு பண்பின் - தனக்கு வழிபாடு செய்யும் குணத்தினின்றும், அல்லோரர்க் - அல்லாத

பிறருக்கு, அளிக்குமது - தன்னிடத்துள்ள காய்களைத் தருங்குத் தருமையது, முடத் தெங்கு - வேலிக்கப்படிமம் வளைந்த தென்ன மரமாம், எ-து.

பொருள் கொடுத்தன் முதலாகிய பலவகை உபகாரங்களை யுந் செய்து தமக்கு வழிபாடு செய்யும் குணமுடையர் அல்லாத நாணுக்கருக்குத் தம்மிடத்துள்ள கல்விப் பொருளைத் தருங் சூழ்முடையவ ராசிரியராகாதவ ராதலால், முடத் தெங்கு அவருக்கு உவமான மாயிற்று. (ரு௫)

௧. பாடஞ்சொல்லும் வகை.

THE METHOD OF TEACHING.

36. ஈத லியல்பே யியம்பும் காலைக்
காலமு மிடனும் வாலிதினோக்கிச்
சிமந்துழி யிருந்துதன் தெய்வம் வாழ்த்தி
உரைக்கப் படும்பொரு ளுள்ளத் தமைத்து
வினையான் வெகுளான் கரும்பி முதமலர்ந்து
கொள்வோன் கொள்வனையறிந்தவ னுளங்கொ
ளக், கோட்டயின் மனத்தினால் கொடுத்த லெ
ன்ப.

(இ - ள்.) ஈதல் இயல்பு - பாடஞ் சொல்லுவதனைத் தவிர லாற்றை, இயம்பும் காலை - சொல்லும்போது, காலமும் இடனும் - (உரிய) உலத்தையும் இடத்தையும், வாலிதின் கோக்கி - ஆயனவாகப்பார்த்து, சிமந்த உழி இருந்து - சிமந்த இடத் திருந்து, தன் தெய்வம் வாழ்த்தி - தான் வழிபடு கடவுளை வாழ்த்துதல் செய்து, உரைக்கப்படும் பொருள் - பாடஞ் சொல்லப்படும் பொருளை, உள்ளத்து அமைத்து - தன் கருத்தின்கண் நிறைத்து, வினையான் வெகுளான் - வினையானாகியும் கோபஞ் செய்யானாகியும், விரும்பி - இச்சித்து, முகமலர்ந்து - முகம் மலர்ச்சியை அடைந்து, கொள்வோன் - கேட்பவனது, கொள்வகை அறிந்து கேட்கு மறிவின் வகையை உரைந்து, அவன் உளம் கொள் - அவன் மனம் ஏற்றுக்கொண்டு, கொள்வதும் இல் மனத்தின் - தாதுபடில்லாத மனத்தினால், தால் - தால்,

கொடுத்தல் - கொடுத்தலாகும், என்ப - என்று சொல்லுவர் அறிவுடையோர், எ-து. (நச)

சு. மாணுக்கனது வரலாறு.

THE CHARACTERISTICS OF A STUDENT.

மாணுக்கராவார்:—WHO CAN BE A STUDENT.

37. தன்மகனான மகனே மன்மகன்
பொருளை கொடுப்போன் வழிபடு வோனே
உரைகோ ளாளற் குரைப்பது தூலே.

(இ-ள்.) தன் மகன் - தன் புதல்வனுக்கும், ஆசான் மகன் - தன்னுசிரியன் புதல்வனுக்கும், மன் மகன் - அரசன் புதல்வனுக்கும், பொருள் நளி கொடுப்போன் - பொருளை மிகுதியாகக் கொடுப்போனுக்கும், வழிபடுவோன் - வழிபாடு செய்வோனுக்கும், உரை கோள் ஆளற்கு - (தன்னுற் சொல்லப்பட்ட) உரையை வினாவிலே சுற்றும் அறிவுடையோனுக்கும், உரைப்பது - சொல்லப்படுவது, தூல் - தூலாகும், எ-து. (நச)

38. அன்ன மாவே நனைனோடு கிளியே
இல்லிக் குடும்பு. டெருமை நெய்யரி
அன்னர் தனியிடை கடைமாணுக்கர்.

(இ-ள்.) அன்னம் - அன்னத்தையும், ஆ - பசுவையும், (அன்னம்) - போல்வார், தலை (மாணுக்கர்) - முதன் மாணுக்கர்; மன்ன - மன்னையும், கிளி - கிளியையும், (அன்னர்) - போல்வார், இடை (மாணுக்கர்) - நடுமாணுக்கர்; இல்லிக் குடும்பு - சில்லிக் குடும்புதையர், ஆடு - ஆட்டையும், எருமை - எருமையையும், நெய்யரி - பன்னுடைபையும், அன்னர் - போல்வார், கடைமாணுக்கர் - கடைமாணுக்கர், எ-து.

அன்னம் பாலையும் நீனையும் வேறுபிரித்துப் பாலேமாத்திரக் குடித்தல் போல முதன் மாணுக்கர் குணத்தையுந் சூற்றத்தையும் வேறுபிரித்துக் குணத்தைமாத்திரம் கொள்ளுதலாலும், பசுமிகுந்த புலையுடைய இடத்திற் கண்டால் அப்புலலை வயிறு நிறைய மேய்க்கு பின்போரிடத்திற் போயிருந்து

கிறிது கிறிதாக - வாயில் வருவித்துக்கொண்டு மென்று தின்றல் போல, முதன் மாணுக்கர் மிகுந்த கல்வியுடைய ஆசிரியனைக் கண்டால் அக்கல்வியைத் தன்னுள்ள நிறையக் கேட்டுக் கொண்டு பின்போரிடத்துப் போயிருந்து கிறிது கிறிதாக நனைவிற் கொண்டுவந்து சிந்தித்தலாலும், அவருக்கு அவ்விரண்டும் உபமானமாத லறிக. மன் உழவர் வருத்திப் பயிர் செய்ய முயற்சியுடைய விளைவைத் தன்கட் காட்டல் போல, இடை மாணுக்கர் ஆசிரியன் வருத்திக் கற்பிக்கு முயற்சி யுடைய கல்வியறிவைத் தன்கட் காட்டித்தலாலும், கிளி தனக்குக் கற்பித்த சொல்லையல்லாமல் வேறொன்றையுந் சொல்லமாட்டாமையோல, இடைமாணுக்கர் தமக்குக் கற்பித்த தூற்பொருளை அல்லாமல் வேறொரு தூற்பொருளைக்கு சொல்லமாட்டாமையாலும், அவருக்கு அவ்விரண்டும் உபமானமாத லறிக. பொள்ளற் குடும்பு நீனா வார்த்துத்தோறும் ஒழுக்கிவிடத் போலக் கடைமாணுக்கர் தூற்பொருளைக் கற்பிக்குத்தோறும் மறந்துவிடுதலாலும், ஆடு ஒரு செடியிலே தனது நிறைத்திருந்தாலும் வயிறு நிறைய மேயாமற் செடிதோறும் போய் மேய்தல் போலக் கடைமாணுக்கர் ஓராசிரியனிடத்து மிகுந்த கல்வியிருந்தாலும் புலமை நிறையக் கற்றுக்கொள்ளாமற் பலரிடத்திலும் போய்ப் பாடங் கேட்கையாலும், எருமை குளத்து நீனாக்கலக்குக் குடித்தல் போலக் கடைமாணுக்கர் ஆசிரியனை வருத்திப் பாடங் கேட்கையாலும், பன்னுடை தேன்முதலியவற்றைக் கிழிவிட்டு அவற்றிலுள்ள சூற்றங்களைப் பற்றிக்கொள்ளுதலாலும், கடைமாணுக்கர் நல்லபொருளை மறந்துவிட்டுத் தீயபொருளைச் சிந்தித்துப் பற்றிக்கொள்ளுதலாலும், அவருக்கு இந்நான்கும் உபமானமாத லறிக. (நச)

மாணுக்கராவார்:—WHO CANNOT BE A STUDENT.

39. களிமடி மானி காமி கள்வன்
பிணிய னோழை பிணக்கன் கினத்தன்
தூயில்வோன் மந்தன் றென்னுற் கஞ்சித்
தடுமர் றுளத்தன் நறுகனை பாவி.
படிநனின் னோர்க்குப் பகரார் தூலே.

(இ-ள்.) களி - கட்டுமடையும், மடி - சேய்க்குட்டியும், மானி - அபிமானமுடையவனும், காமி - காமமுடையவனும், கள்வன் -

திருடனும், பிணியன் - நோயாளியும், ஏழை - அறிவில்லாதனும், பிணக்கன் - பிணக்குடையவனும், சினத்தன் - கோமுடையவனும், துயில்வோன் - (மிகத்) தூங்குவோனும், மதன் - புத்திதூட்டியில்லாதவனும், தொல் தூங்கு அஞ்சித் தமாறு உளத்தன் - பழைய தூல்களைக் கண்டு அஞ்சித் தமிறும் உளத்தை யுடையவனும், நறுகணன் - அஞ்சுத்தக்கன்களை அஞ்சாதவனும், பாவி - பாவஞ்செய்வோனும், பழிநன் பொய்பேசுகிறவனும், இன் னோர்க்கு - (ஆசிரிய) இப்படிப்பட்ட குற்றத்தை யுடையவருக்கு, தூல் - தூலை, பகரார் - சொல்லார், எ-று.

(கக)

௫. பாடங்கேட்டலின் வரலாறு.

THE WAY TO LEARN.

40. கோடல் மரபு கடனும் காலைப்

பொழுதொடு சென்று வழிபடல் முனியான்
குணத்தொடு பழகி யவன்குறிப் பிற்சார்ந்
திருவென விருந்து சொல்லெனச் சொல்லிப்
பருகுவ னன்னவார்வத்த னாகிச்
சித்திரப் பாவையி னத்தக் வடங்கிச்
செவ்வா யாக நெஞ்சுகள் னாகக்

கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்து
போவெனப் போத லென்மனார் புலவர். [ப]

(இ-ள்.) கோடல் மரபு - பாடங்கேட்கையினது வரலாற்றை கடனும் காலை - சொல்லும்பொழுது, பொழுதொடு சென்று - தஞ்சாவூரில் டோய், வழிபடல் முனியான் - வழிபாடு செய்வதில் வெறுப்பில்லாதவனாகி, குணத்தொடு பழகி - (ஆசிரியன்) குணத்தொடு (பொருத்தப்) பயின்று, அவன் குறிப்பின் - சார்த்தம் - அவன் குறிப்பின் (வழியிலே) சேர்ந்து, இரு என் இருந்து - இருவென்று சொன்னபின் இருந்து, சொல் என சொல்லி - பழியென்று சொன்னபின் படித்து, பருகுவன் அன்ன ஆர்வத்தன் ஆகி - (படித்து) உண்பவன் (விருப்பத்தைப்) போன்ற (மிகக்) விருப்பத்தை யுடையவனாகி, சித்திரப் பாவையினைத் திரட்டி பாவையைப்போல, அத்தகைய கடனாகி - அது (அவ்வாறு)

குணத்தினோ டடங்கி, செவி வாய் ஆக - காதானது வாயாகவும், நெஞ்சு கன்ன ஆக - மனமானது கொள்ளுமிடமாகவும், கேட்டவை கேட்டு - (முன்) கேட்கப்பட்டவற்றை (திருப்பிக்) கேட்டு, அவை - அப்பொருள்களை, விடாது உளத்து அமைத்து - மறந்துவிடாமல் உள்ளத்தின்கண் நிறைத்துக்கொண்டு, டோ என - போவென்று சொல்ல, போதல் - போகுதலாகும், என் மனார் புலவர் - என்று அறிவுடையோர் சொல்லுவர், எ-று. ()

41. தூல்பயி லீயல்பே துவலின்வழிக் கறிதல்
பாடம் போற்றல் கேட்டவை நினைத்தல்
ஆசாற் சார்ந்தவை யமைவரக் கேட்டல்
அம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிறல்
வினாதல் வினாயவை விடுத்த லென்றிவை
கடனாக் கொளினே மடநனி யமக்கும்.

(இ-ள்.) தூல் பயில் இயல்பு - தூலைக் கற்றலி னியல்பை, துவலின் - சொல்லினால், வழக்கு அறிதல் - (உலகவழக்குந்) செய்யுள் வழக்குமாகிய இரூபகை) ரடையையும் ஆராய்ந்தறிதலும், பாடம் போற்றல் - (கேட்ட) பாடத்தை (பலகால்) சிந்தித்தலும், கேட்டவை நினைத்தல் - (தான்) கேட்ட பொருள்களை எண்ணுதலும், ஆசாற் சார்ந்து - ஆசிரியனை அறிந்து, அவை அமை வர கேட்டல் - அவற்றைக் குறைவுதீர கேட்டலும், அம்மாண்பு உடையோர் தம்மொடு பயிறல் - அக்கல்லி மாட்சிமையை உடையவரோடு பழகுதலும், வினாதல் - (தாள்) ஐயுற்றபொருளை வினாவுதலும், வினாயவை விடுத்தல் - (அவள்) வினாவியவைகளுக்கு உத்தரம் கொடுத்தலும், என்ற இவை - என்று சொல்லப்பட்ட இச்செயல்களை, கடன் ஆக கொள்ளின முறையாக (மாணக்கன்) கொண்டால், மடம் நனி இயக்கும் - அறியாமையானது மிகவும் (அவனைவிட்டு) நீங்கும், எ-று. (சஉ)

42. ஒருகுறி கேட்போ னிருகாற் கேட்பின்
பெருக நூலிற் பிழைபா டிலனே.

(இ-ள்.) ஒரு குறி கேட்போன் - ஒருதரம் ஒருநூலைப் படிப்பது கேட்பவன், இருகால் கேட்பின் - இரண்டிரகால் கேட்டாயின், பிழைபாடு - அந்தநூலிற் பிழைபாடுதல், பெருக இலன் - அதிகப்படுக இவ்வாறு, எ-று. (சஉ)

43. முக்கூற் கேட்பின் முறையறிந் துணைக்கும்.
(இ-ள்.) முக்கூற் கேட்பின் - முன்னுதரம் கேட்டானு
முறை அறிந்து உணக்கும் - (ஆசிரியன் கற்பித்த) முறை
உணர்ந்து சொல்லுவான், எ-து. (4)

44. ஆசா னுணர்த்த தமைவரக் கொளினும்
காற்கு றல்லது பற்றல னாகும்.

(இ-ள்.) ஆசான் உணர்த்தது - ஆசிரியன் கற்பித்த பொரு
அமை வர கொளினும் - (தன்னறிவினிடத்து) நிறையக் க
யினும், கால் கூறு அல்லது - (புலமைத் திறத்திற்) காற்
கல்லது, பற்றலன் ஆகும் - (அதற் கதிகமாகப்) பெரு
னாவான், எ-து. (5)

45. அவ்வினை யாளரொடு பயில்வகை யொருகா
செவ்விதி னுணர்ப்ப வவ்விரு காலும்
மையறு புலமை மாண்புடைத் தாகும்.

(இ-ள்.) அவ்வினை யாளரொடு - அக்கல்வித்தொழிலை யா
வையையாரோடு, பயில் வகை - பழகும் வகையால், ஒருகா
லானும், செவ்விதின் உணர்ப்ப - (தன் மாணக்கருக்கு
சபையாருக்கும்) உணர விரித்துணர்த்தலால், அவ்விருகாலு
அணக்கூறுமாக, மை - அது புலமை - சூற்றமற்ற புலமை
திறமானது, மாண்பு உடைத்து ஆகும் - நிரம்புத் துடை
தாகும், எ-து. (6)

46. அழலி னீங்கர் னணுகர் னந்தி

நிழலி னீங்கர் னிறைந்த நெஞ்சமோ

டெத்திறந் தாசா னுவக்கு மத்திறம்

அத்திறந் திரியாப் படர்ச்சி வழிபாடே.

(இ-ள்.) அழலின் - (சூளிரகாய்வேன் விட்டு நீங்காமது
நெருங்காமலும் இருக்கிற) நெருப்பப்போல (ஆசிரிய
னிடத்து), அஞ்சி - அச்சமுற்று, நீங்கான் - (விட்டு) நீங்
கும், அணுகான் - நெருங்காதுகூறு யிருந்து, நிழலின்
கான் - (விடாது பின்செல்லு) நிழலைப்போலத் தொடர்ந்
தென்று, நிறைந்த நெஞ்சமோடு - (அன்பு) தீவிரமுடைய
தோடு, எத்திறத்து ஆசான் உவக்கும் - எத்திறமப்பிடு

ஆசிரியனுனவன் மகிழ்வான், அத்திறம் - அத்தன்மையோடு
(பொருத்தி), அறத்தின் திரியாப் படர்ச்சி - அறத்தினின்றும்
வேறுபடாத நடத்தலானது, வழிபாடு - (மாணக்கன் செய்யும்)
வழிபாடாகும், எ-து.

அழலினென்பதற்கு ஆசிரியன் கோபித்தா லெனப் பொருள்
கூறிலும் பொருத்தம். (சசு)

பொதுப்பரயிரம் முற்றிற்று.

௩. சிறப்புப்பாயிரத் திலக்கணம்.

THE CHARACTERISTICS OF A SPECIAL PREFACE.

சிறப்புப்பாயிரத்தின் பொதுவிலக்கணம்:—DEFINITION OF A
SPECIAL PREFACE.

47. ஆக்கியோன் பெயரோ வழியோ யெல்லை
நூற்பெயர் யாப்பே துதலிய பொருளே
கேட்போர் பயனோ டாயென பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே.

(இ-ள்.) ஆக்கியோன் பெயர் - நூல்செய்தோன் பெயரும்,
வழி - (நூல்வந்த) வழியும், எல்லை - (நூல் வழங்கு) நிலமும்,
நூற்பெயர் - நூலினது பெயரும், யாப்பு - (இந்நூல் முடிந்த
பின்பு இந்நூல் கேட்கத்தகு மென்னும்) இயையும், துதலிய
பொருள் - நூலிற் சொல்லப்பட்ட பொருளும், கேட்போர் -
(இந்நூல்) கேட்டற்குரிய வதிகாரிக ளிவரென்பும், பயன் -
(நூல்கேட்கையாத் பெறப்படும்) பயனும், ஆய் - (ஆய்
பெயரும் - ஆகிய எட்டுப் பொருளையும், வாய்ப்பக் காட்டல்
விளங்க ளுணர்த்துதல், பாயிரத்து இயல்பு - சிறப்புப்பாயி
ரத்தினது இலக்கணமாம், எ-து.

ஆகிய என்பது ஆய் என்றாயிற்று.

48. காலங் களனே காரண மென்றிம்

மூவகை யேற்றி மொழிநரு முனரே

(இ-ள்.) காலம் - (நூல் செய்த) காலமும், களன் - (நூல்
தூய்மைப்படுத்தி) காலமும், காரணம் - (நூல்கேட்கதற்குக்) கார
ணமும், மூன்று இம் முனரே - என்று இம் முன்றனையும்,

(இ-ள்.) மன்னுடைய மன்றத்து - அரசனது சபைக்கு, இவை
நூல்களும் - (எழுதும்) சீட்டுக்கவியிலும், தன்னுடைய ஆம்
மல் உணரா ரிடையிலும் - தனது (கல்வி) வலிமையை அறி
யாதாரிடத்திலும், மன்னிய அவையிடை வெல்லுறு பொழுதி
னும் - பெரிய சபையில் (வாதஞ்செய்து) வெல்லும்பொழுதும்,
தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும் - தன்னை எதிரி பழித்த கா
லத்திலும், தன்னைப் புகழ்த்தலும் - தன்னைத்தான் புகழ்ந்து
கொள்ளலும், புலவோர்க்கு தரும் - புலவனுக்குத் தருகியாம்,
எ-று. (௧௩)

பாயிரம் நூலுக்கு இன்றியமையாதது:—PREFACE INDIS-
PENSABLE TO A CLASSICAL WORK.

54. ஆயிர முகத்தான் என்கன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே.

(இ-ள்.) ஆயிரம் முகத்தான் - ஆயிர முறுப்புகளால், அகன்
றதாயினும் - விரிந்ததாயினும், பாயிரம் இல்லது - பாயிரமில்
லாதது, பனுவல் அன்று - நூலன்றாகும், எ-று. ஏ-அகை. (1)

55. மாடக்குச் சித்திரமு மாநகர்க்குக் கோபுரமு
ம், ஆடமைத்தோ ணல்லார்க்கணியும்போல் -
நாடிமுன், ஐதுனாயர் பிள்ள வணிக்துரையை
யெந்தாற்கும், பெய்துரையா வைத்தார் பெ
ரிது.

(இ-ள்.) மாடக்கு சித்திரமும் - மாளிகைக்குச் சித்திரமும்,
மாநகர்க்கு கோபுரமும்-பெரிய பட்டணத்திற்குக் கோபுரமும்,
ஆடி அமைத்தோள் நல்லார்க்கு அணியும் - நாட்டியஞ் செய்
கின்ற முந்திலப்போன்ற தோள்களையுடைய மங்கையருக்கு
அணியும், போல் - போல், நாடி - நிரைத்து, ஐது உனாயா
ரென்ற அழகிய பொருளைச் சொல்லுகின்ற, அணிந்துரையை-
இருவகைப் பாயிரங்களையும், என் நூற்கும் - எவ்வகைப்பட்ட
பெரிய நூலுக்கும், உனாயா - உரைத்து, முன் - முன்னே,
பெரிது பெய்து வைத்தார் - (ஆசிரியர்) பெரும்பாலும் சேர்த்து
வைத்தார், எ-று. (௧௪)

சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம்

முற்றுப்பெற்றது.

க. எழுத்ததிகாரம்.

ORTHOGRAPHY

க. எழுத்தியல்.

ON LETTERS.

கடவுள்வணக்கம்:—AN INVOCATION.

56. பூமலி யசோகின் புனைநிழ லமர்ந்த
நான்முகற் றொழுதுநன் கியம்புவ னெழுத்தே.

(இ - ள்.) பூ மலி அசோகின் - மலர்கள் நிறைந்த அசோக
மரத்தினது, புனை நிழல் அமர்ந்த - அலங்கரிக்கும் நிழலின்கீழ்
எழுந்தருளி யிருந்த, நான்முகன் தொழுது - நான்கு திருமுகங்
களையுடைய கடவுளை வணங்கி, நன்கு இயம்புவன் எழுத்து -
எழுத்திலக்கணத்தை நன்றாகச் சொல்லுவன், எ-று. ஏ - ஈழ
மகை.

எல்லாம் வல்ல கடவுளை வணங்கலால் தீவின முடியுமென்
பது கருதி 'நன்மையம்புவன்' என்று புகுந்தனரின் இது துத
லிப் புகுதலென்னு முத்தி. (௧)

F. எழுத்திலக்கணத்தின் பகுதி:—LYRICS OF
ORTHOGRAPHY.

57. எண்பெயர் முறைநிழப் புருவ மாக் கிளா
முதலீ றிடைநிலை போலி யென்ற
பதம்புணர் பெனப்பன் னிருபாற் றத்தி.

(இ-ள்.) எண் - (எழுத்தின்) எண்ணும், பெயர் - பெயரும்,
முறை - முறையும், பிறப்பு - பிறப்பும், உருவம் - வடிவமும்,
மாத்திரை-அளவும், முதல் (நிலை) - முதனிலையும், ஈது (நிலை)-
கடைநிலையும், இடை நிலை - இடைநிலையும், போலி - போலி
யும், பதம் - பதமும், புணர்பு - புணர்ச்சியும், என் - என்னு
ம், இருபாற் றத்தி - பதினான்கு பகுதியினை யுடைத்தாகும், அது
முத்திலக்கணம், எ-று.

எனமுதலிய பத்தும், எழுத்தின் அகத்திலக்கணம் என்பதும், பதம் புணர்பு என்னும் இரண்டும் புறத்திலக்கணம் என்பதும் தோன்ற. “என்ற” என்னும் எண்ணிடைச்சொல் கொடுத்தப் பிரித்துக் கூறினார். இச்சூத்திரம் தொகுத்துச் சுட்டலென்னும் உத்தி. மேல்வருவனவெல்லாம் வகுத்துக்காட்டல்.

க. எழுத்தின் எண்.
NUMBER OF LETTERS.

M. F. எழுத்தும் அதன் வகையும்:—LETTERS DEFINED AND CLASSIFIED.

58. மொழிமுதல் காரண மரமணுத் திரளொலி
ஏழுத்தது முதல்சார் பெனவிரு வகைத்தே.

(இ-ள்.) மொழி முதல் காரணம் ஆம் - சொல்லுக்கு முதல் காரணமாகி வருகின்ற, அணுத்திரள் ஒலி - அணுக்கூட்டத்தின் (காரியமாகிய) ஒலியாவது, எழுத்து - எழுத்தாகும்; அது - அவ்வெழுத்து, முதல் சார்பு என - முதலெழுத்தென்றும் சார்பெழுத்தென்றும், இருவகைத்து - இரண்டு வகையினையுடையதாகும், எ-று.

அணுத்திரள்—அணுக்கூட்டம்; இங்கு செவிக்குப்புலனும் ஒலிதூட்டம். மொழிமுதற் காரணமா மொலி யெழுத்தென்றால் நா னீ முதலியவை எழுத்தாகா லென்றும், அணுத்திரளொலி எழுத்தென்றால் முற்கு இருமல் முதலியவை எழுத்தல்லென்றும் கொள்ளவேண்டிதலால், ‘மொழிமுதற் காரணம்’ என்பது திரளொலி யெழுத்து என்றார்.

எழுத்தின் அகத்திலக்கணமாகிய பந்தையும் எழுத்தியல் என ஒரியலாகவும், அவ்வெழுத்தாலாகிய பந்திலக்கணத்தைப் பந்தியல் என ஒரியலாக்கி, அதன்பின்னும், அப்பதம் புணரும் புணர்ச்சி இலக்கணத்தை உயிரிற்றுப்புணரியல், மெய்யீற்றுப்புணரியல், உருப்புணரியல் என மூன்றாயிவனாக்கி, அவற்றுட் சிறந்த உயிரிற்றுப் புணரியலைப் பந்தியலென்பது. இவ்வாறு புணரியல் அதன்பின்னும் உயிரிற்றுப் புணரியல்

ரீதுமெய்யீறு என்றவற்றுள் அடங்குதலால் உருப்புணரியல் லென்றதை அவ்விரண்டின் பின்னும் ஒத்திமுறைவைப்பு எனவும் உத்தியால் வைத்தார். (௩)

M. F. முதலெழுத்தின்வகை:—PRIMARY LETTERS CLASSIFIED.

59. உயிரு முடம்புமா முப்பது முதலே.

(இ-ள்.) உயிரும் உடம்பும் - உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டும் மெய்யெழுத்துப் பதினெட்டும், ஆம் முப்பதும் முதல் ஆகிய முப்பத்தெழுத்துகளும் முதலெழுத்தாகும், எ-று. (௪)

M. F. சார்பெழுத்தின்வகை:—SECONDARY LETTERS CLASSIFIED.

60. உயிர்மெய் யாய்த முயிரள பொற்றள
பங்கிய இஉ ஐஒள மங்கான்
தனிநிலை பத்துஞ் சார்பெழுத் தாகும்.

(இ-ள்.) உயிர்மெய் - உயிர்மெய்யும், ஆய்தம் - ஆய்தமும், உயிரளபு - உயிரளபெடையும், ஒற்றளபு - ஒற்றளபெடையும், அங்கிய இ - சூழியலிகரமும், (அங்கிய) உ - சூழியலுகரமும், (அங்கிய) ஐ - ஐகரக் குறுக்கமும், (அங்கிய) ஒள - ஓளகரக் குறுக்கமும், (அங்கிய) மங்கான் - மகரக்குறுக்கமும், (அங்கிய) தனிநிலை - ஆய்தக்குறுக்கமும், பந்தம் - ஆகிய பந்தம், சார்பெழுத்து ஆகும் - சார்பெழுத்து ஆகும், எ-று. [அங்குதல் - சுருங்குதல்.] (௫)

சார்பெழுத்தின் வரி:—SECONDARY LETTERS.—NUMBER.

61. உயிர்மெய் பிரட்டுதாற் றெட்டுய ராய்தம்
எட்டுயி ரளபெழு மன்றெற் றளபெடை
ஆறே மூங்கு மிம்முப் பாணேழ்
உகர மாறா றைகான் மூன்றே
ஒளகா னொன்றே மங்கான் மூன்றே
ஆய்த மிரண்டொ ரார்பெழுத் துறவிநி
ஒன்றொழி முந்தாற் றெழுபா னென்ப.

(இ-ள்.) உயிர்மெய் இரட்டு தூற்றெட்டு - உயிர்மெய் இரட்டாகும்; உயர் ஆய்தம் எட்டு - குறுகாத ஆய்தம் எட்டு; உயிரளபு எழுமூன்று - உயிரளபெடை இருபத்தென்று;

ஒற்றளபெடை ஆறேழ் - ஒற்றளபெடை நாற்பத்திரண்டு; (அஃகும்) இ முப்பானேழ் - சூற்றியல்காரம் முப்பத்தேழு; (அஃகும்) உகாரம் ஆறது - சூற்றியல்காரம் முப்பத்தானு; (அஃகும்) ஐகான் மூன்று - ஐகார்க்குறுக்கம் மூன்று; (அஃகும்) ஒளகான் ஒன்று - ஒளகார்க்குறுக்கம் ஒன்று; (அஃகும்) மஃகான் மூன்று - மகார்க்குறுக்கம் மூன்று; (அஃகும்) ஆய்தம் இரண்டொடு - ஆய்தர்க்குறுக்கம் இரண்டொடனே, சார்பெழுத்து உறுவிரி - சார்பெழுத்தினது மிகுந்த விரி, ஒன்றொழி மூன்றுமற்றொருபான் என்ப - மூன்றுமற்றுபத்தொன்பது என்று சொல்லுவர் (புலவர்), எ-று.

இவை இத்தனையாதல் அவ்வவற்றின் பிறப்பிலக்கணத்திற்கு காரணக.

(சு)

உ. எழுத்தின்பெயர்.

NAMES OF LETTERS.

M. F. பெயரின் பொதுவிலக்கணம்:—GENERAL CHARACTERISTICS OF NAMES.

62. இடுகுறி காரணப் பெயர்பொதுச் சிறப்பின.

(இ-ள்.) இடுகுறி காரணப்பெயர் - இடுகுறிப்பெயருங் காரணப் பெயருமாகிய இரண்டும், பொதுச் சிறப்பின - பலபொருளுக்குப் பொதுப்பெயராகியும் ஒரு பொருளுக்கே சிறப்புப் பெயராகியும் வருவனவாம், எ-று.

(உதாரணம்.) மரம்—இடுகுறிப் பொதுப்பெயர்.

பனை—இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்.

அணி—காரணப் பொதுப்பெயர்.

முடி—காரணச் சிறப்புப்பெயர்.

இனி இரட்டிமொழித் தொன்று முத்தியால் இச்சூத்திரத்திற்கு வேறொருபொருளும் உணங்கப்படும். அதாவது—இடுகுறி காரணப்பெயர் - இடுகுறியென்றுங் காரணமென்றஞ் சொல்லப்படு மிலக்கணங்களுையுடைய பெயர்கள், பொது - இடுகுறி காரணமென்று மிரண்டற்கும் பொதுவாகியும், சிறப்பு -

இடுகுறிக்கே சிறப்பாகியுங் காரணத்திற்கே சிறப்பாகியும் வருவனவாம்.

(உ-ம்.) மரம்—இடுகுறிப்பெயர்.

பரமன்—காரணப்பெயர்.

முக்கணன், அந்தணன்,—காரண விடுகுறிப்பெயர்.

முக்கணனென்பது காரணங் கருதியவழி மூன்று கள்ளையுடைய விநாயகமூர்த்தி முதலாகிய பலர்க்குஞ் செல்லுதலாலும், காரணங் கருதாதவழி இடுகுறி யளவேயாய்ப் பரமசிவனுக்குச் செல்லுதலாலும் காரண விடுகுறிப்பெய ராயிற்று. அந்தணனென்பதும் அப்படியே அழகிய தன்மையையுடைய பலர்க்கும் பார்ப்பாருக்குஞ் செல்லுதலால் காரண விடுகுறிப் பெய ராயிற்று. மற்றைப் பெயர்களுக்கும் இப்படியே காரணக.

M. F. உயிரும் மெய்யும் அவைகளின் தொகையும்:—VOWELS AND CONSONANTS AND THEIR NUMBER.

63. அம்முத லீரா ருவி கம்முதல் மெய்யம்ம வாதென விளம்பினர் புலவர்.

(இ-ள்.) அம்முதல் ஈராறு - அக்ரமுதலாகிய பன்னிரண்டனையும், ஆவி (என)-உயிரெழுத்தென்றும், கம்முதல் மூவாறு - கக்ரமுதலாகிய பதினெட்டனையும், மெய் என - மெய்யெழுத்தென்றும், விளம்பினர் புலவர் - அறிவுடையோர் சொன்னார், எ-று.

அ ஆ முதலிய பன்னிரண்டும் உயிர் போலத் தனித்தியங்குவ வாகலான் உயிர் எனவும், க் க் முதலிய பதினெட்டும் உயிரோடு கூடியல்லது இயங்கா வாகலான் மெய் எனவும் பெயர் பெற்றன. இவை உலமவாகுபெயராய்க் காரணப் பெயர்பெய ராயின. பிறவெழுத்துகளும் இவ்வாதே வருவனவாம் காரணக.

(அ)

M. F. குறில்:—SHORT VOWELS.

64. அவற்றுள்,

அ இ உ எ ஓக்குறி லெந்தே.

(இ-ள்.) அவற்றுள் - (ஆவிபு மெய்யு மென்ற) அவற்றுள், அ இ உ எ ஓ ஐ ஆ + அ இ உ எ ஓ ஐ ஆ, குறில் - குறியெழுத்தாம், எ-று.

(சு)

திற்கும் இடம், மீட்டர் ஆகும் - கழுத்தாகும்; மேன்மை மூக்
மேவும் - மேல்லினம் நாகியை இடமாகப் பொருத்தும், வ
மை உறம்பெறும் - வல்லினம் மார்பை இடமாகப் பெறு
கிறது. (உ)

முதலெழுத்துகளுக்கு முயற்சிவுகையாற்பிறப்பு:—EFFORTS
TO PRONOUNCE PRIMARY LETTERS.

76. அவற்றுள்,
முயற்சியுள் அ ஆ வங்காப் புடைய.

(இ-ள்.) அவற்றுள் - (மேல் இடம் வகுத்த) முதலெழுத்து
கள், அ ஆ ஆங்காப் புடைய - அ ஆ இரண்டும் (நால்வ
முயற்சியுள் அண்ணத்தின் குறுழிலாகிய) அங்காத்தலை புண
யவாய்ப் பிறக்கும், எ-று. [அங்காத்தல் - வாய்பிறத்தல்.]

77. இச எ ஏ ஐ அங் கர்ப்புபா

டண்பன் முதலு விளிப்பு வருமே.

(இ-ள்.) இச எ ஏ ஐ - இச எ ஏ ஐ (ஆகிய ஐத்தும்), அ
காப்போடு - வாய்பிறத்தலுடனே, அண்பன் - முன்னம் பல்
நா முதல் விளிப்பு உற - நாக்கடியினது ஒழிவானது பொருந்
வரும் - பிறக்கும், எ-று. [அண்பல் - நாகினி - நால் அ
கப்படும் பல்.] (உ)

78. உ ஊ ஒ ஓ ஔ விதழ் குவிவே.

(இ-ள்.) உ ஊ ஒ ஓ ஔ - உ ஊ ஒ ஓ ஔ (ஆகிய ஐத்
பிறத்தம் கேதுவாகிய முயற்சி), இதழ் குவிவு - உதடுகளி
குவிதலாம், எ-று. (உ)

79. கங்வுஞ் சஞவும் டணவு முதலிடை
துனிநா வண்ண முறமுறை வருமே.

(இ-ள்.) கங் - கங்வும் கங்வும், (நா) முதல் - நாக்கினி
(அண்ணமுதல்) - மேல்வாயடியையும், சஞ - சங்வும் சந்
தும், நா இடை - நாக்கின் நடு, (அண்ண இடை) - மேல்வா
யடியையும், டண - டங்வும் டணவும், நா துனி - நாக்கி
யிடை, அண்ண (துனி) - மேல்வாய்க் கண்பையும், உற - உ
றத்தம், முறை - இம்முறையே, வரும் - பிறக்கும், எ-று.

80. அண்பல் லடிநா முடியுத தவ்வரும்.

(இ-ள்.) அண்பல் அடி - மேல்வாய்ப் பல்லினது அடியை,
நா முடி உற - நாக்கு துனி பொருந்த, த.ந வரும் - தங்வும்
நங்வும் பிறக்கும், எ-று. (உரு)

81. மீழீழிதழுந் பம்மப் பிறக்கும்.

(இ-ள்.) மீ (இதழ்) கீழ் இதழ் உற - மேலுதறும் கீழுதறும்
பொருந்த, ப் ம - பங்வும் மங்வும், பிறக்கும் - பிறக்கும்,
எ-று. (உரு)

82. அடிநா வடியண முறயத் தோன்றும்.

(இ-ள்.) நா அடி - நாக்கினடியானது, அண்ண அடி உற -
மேல்வா வடியைப் பொருந்த, ய.தோன்றும் - யகரமானது,
பிறக்கும், எ-று. (உரு)

83. அண்ண துனிநா வருட ரழவரும்.

(இ-ள்.) அண்ண (துனி) - மேல்வாய்க்கடையை, நா துனி
வருட - நாக்கு துனியானது தடவ, ரழ - ரங்வும் ழங்வும்,
வரும் - பிறக்கும், எ-று. (உரு)

84. அண்பன் முதலு மண்ணமு முறையின்
நாவிளிம்பு வீங்கி யொற்றவும் வருடவும்
லகார எகாரமா பிரண்டும் பிறக்கும்.

(இ-ள்.) அண்பல் முதல் - அண்பல்லடியை, நா விளிம்பு -
நாவோரமானது, வீங்கி ஒற்ற - தடித்து நெருங்க, லகாரம்
(ஆய்) - லகாரமாகியும், அண்ணம் - மேல்வாயை, நா விளிம்பு
(வீங்கி) வருட - நாவோரமானது (தடித்துத்) தடவ, எகாரம்
ஆய் - எகாரமாகியும், இரண்டும் - இரண்டெழுத்துகளும்,
முறை - இம்முறையே, பிறக்கும் - பிறக்கும், எ-று. (உரு)

85. மேற்பல் லிதழுந் மேவிடும் வவ்வே.

(இ-ள்.) மேல் பல் இதழ் உற - மேற்பல்லினது
பொருந்த, வ.மேவிடும் - வகரமானது பிறக்கும், எ-று.

86. அண்ண துனிநா வண்புறம் தவ்வரும்.

(இ-ள்.) நன்னூல் எழுத்துக்களையுள், காதுனி நனி உயின்-
காக்குறவி மிகப்பொருத்தினுற ன - நவ்வம் னவ்வம், வரும்-
பிறக்கும், எ-து. (நக)

சார்பு எழுத்துக்கு இடமுயற்சி:—THE PLACES FROM
WHICH SECONDARY LETTERS ORIGINATE AND THE EFFORT TO
PRODUCE THEM.

87. ஆய்தக் கிடந்தலை யங்கா முயற்சி
சார்பெழுத்தே னவந் தம்முத லணைய.

(இ-ள்.) ஆய்தக்கு இடம் தலை - ஆய்தம் பிறத்தற்கு இடமா
துது தலையாம்; முயற்சி அங்கா - தொழிலானது வாயைத்
திறத்தலாம்; சார்பெழுத்து எனவும் - (ஆய்தம் நீங்கலாகிய
மற்றவை) சார்பெழுத்துகளும், தம்முதல் அணைய - தம் முது
லெழுத்துகளோ பொப்பனவாய்ப் பிறக்கும், எ-து. (நஉ)

எழுத்துகளின் பிறப்புக்கு புறமுனை:—A REMARK ON
THE ORIGIN OF LETTERS.

88. எடுத்தல் படுத்த னனித லுழப்பின்
திரிபுந் தத்தமிந் திரிதுள வாகும்,

(இ-ள்.) (பலவெழுத்திற்குப் பிறப்பு ஒன்றாகச் சொல்லப்
பட்டன வேனும்) எடுத்தல் - உயர்த்திக் கூறுதலும், படுத்தல் -
தாழ்த்திக் கூறுதலும், நனிதல் - வருத்திக் கூறுதலும் ஆகிய,
உழப்பின் - (எழுத்திற் குரிய) ஒலி முயற்சி வகையால், திரி
பும் - (தன்மற்கொன்று பிறப்பு) வேறுபாடுகளும், - தத்தமில்
அகிலவற்றின்கண், திரிது உள ஆகும் - திரிது திரிது உள்ளன
வாம், எ-து. (நங)

F. உயிர்மெய்:—VOWEL CONSONANTS.

89. புள்ளிவிட்டவ்வொடு முன்னுரு வாகியும்
எனின் புயிரோடுருவு திரிந்தும்
உயிரள வாய்தன் வழவொழித் திருவாயின்
பெயரொடு மொற்றுமுன் னாய்வரு முயிர்மெய்.

(இ-ள்.) புள்ளி விட்டு - (மெய்) புள்ளியை விட்டு, அவ்
விவாதி - அகரத்தொடு கூடியவழி, முன் உரு குறியும் - அவ்
விட்ட வருவே உருவாகியும், எனின் உயிரோடு - அது நீங்கலா

கிய உயிர்களோடு கூடியவழி, உயிர்தொகுதும் - உருவு வேறு
பட்டும், உயிர் அளவு ஆய் - (தன்மாத் தினைதோற்றத்து) உயிர்
மாத் தினையே மாத் தினையாய், அதன் படிவடிவத்திற் - (தன்மையி
வடிவின் விவரவடிவே வழவாய்) உயிர்வடிவை யொழித்து
இருவாயின் பெயரெனும் - (உயிரும் மெய்யும் ஆகிய) இரண்டி
டத்தும் பிறத்த (உயிர்மெய் பென்னும்), பெயருடனே, ஒற்ற
முன் ஆய் - ஒற்றொலி முன்னும் உயிரொலி பின்னொடு, உயிர்
மெய் வரும் - உயிர்மெய் பெயருத்து வரும், எ-து.

இப்படியே மற்றை மெய்
களின்மேலும் பன்னி
வா யெய்களும் தனித்
தனி ஏறிவர உயிர்மெ
ய் இருதூற்றுப் பதிரு
றுதல் காண்க. (நச)

M F. முற்றாய்தம்:—THE AYDAM.

90. குறியதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி
உயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே.

(இ-ள்.) ஆய்தப் புள்ளி - புள்ளிவடிவிலாதகிய ஆய்தம்
குறியதன் முன்னர் - நும்மெழுத்தின் முன்னாய், உயிரொடு
புணர்ந்த - உயிரோடு கூடிய, வல் ஆறன் மிசைத்து - வல்
முத் தாமது ளொன்றன்மேலதாய் வரும், எ-து.

(உ-ம்)

எஃகு, கஃசு, கஃரி, } வல்லிவகையால் இயல்பா }
இருபத்தி, அஃபு, } கவரும் ஆய்தம் ஆறு. }
கஃது. }
அவ் + கடியது = அஃகடியது } புணர்ச்சி விகாரத் }
அவ் + தினை = அஃதினை } தால் வரும் ஆய் }
தம் ஒன்றும். }
அ + தான் = அஃதான் } செய்யுள் விகாரத் }
தால் வரும் ஆய் }
தம் ஒன்றும். }

இச்சூத்திரம் நெற்றோளாதவால் தானெடுத்த மொழி
என்னு முத்தி. (நடு)

M. P. உயிர்பெடை:—VOWEL PROLONGATION.

91. இசைக்கெழின் மொழிமுத லிடைகடை நிலைநெழில், அசைக்கெழின் மொழிமுத லிடைகடை நிலைநெழில், அசைக்கெழின் மொழிமுத லிடைகடை நிலைநெழில்.

(இ-ள்.) இசைக்கெழின் - (பாட்டில்) இசைக் குறையின், மொழி முதல் இடைகடை - (அவ்வோசை குறைந்த) சொல்லுக்கு முதலிலாகிலும் நடுவிலாகிலும் இறுதியிலாகிலும், நிலைநெழில் - நின்ற நெட்டெழுத்து எழிலொன்று, அளபெழும் - (அவ்வோசையை நிறைக்க) தன்மாத்தினாயின் மிகுந் தொலிக்கும்; அவற்று - அவற்றின்பின், அவற்று இனக் குறில் - அதற்கு இனமாகிய சூற்றெழுத்து, குறி - (அளபெடுத்தமையை அறிதற்கு வரிவடிவில்) அறிகுறியாய் வரும், எ-று.

(உ-ம்.) “ஓதல் வேண்டிமொளி மாழ்குஞ் செய்வினை

ஆ அது மென்னு மவர்”

“உற அர்க் குறுகோ யுணாப்பாய் கடலைச்

செறுஅடிய வாழிய நெஞ்சு”

“அனிச்சபுடிக் கால்களையாள் பெய்தா னுசுப்பிற்கு

சல்ல படாஅ பறை” எனவரும்.

ஓதல் என்பதில் ஓ முதலிலும், உற என்பதில் ஆ இடையிலும், ‘படா’ என்பதில் ஆ இறுதியிலும் அளபெடுத்தன. மற்ற நெட்டெழுத்துகளும் இப்படியே அளபெடுக்கும். ‘செறுய்’ என்பதில் ஈரளபெடுத்தது.

ஞானரம் சொல்லுக்கு நடுவிலும் கடையிலும் வாராமை யால் அவ்விடங்களில் அது நீங்கலாக நின்று அளபெடுக்கின்ற அளபெடை பத்தொண்டதோடும்,

“கெடுப்பது உங் கெட்டார் கருச் சார்வாய் மற்றும்கே

எடுப்பது உ மெல்லா மழை”

என இன்னிசை நிறைக்கவரும் அளபெடையும்,

“உரணைஇ யுள்ளத் துணையாகச் சென்றா

வரணைஇ யின்று முனேன்”

எனச் சொல்லிசை நிறைக்கவரு மளபெடையும் கூடாது யிரளபெடையிருப்பதொன்றாய் வருதல் காண்க. (கூ)

F. ஒற்றளபெடை:—CONSONANT Prolongation.

92. கருண நமன வயலள வாய்தம் அளபாங் குறிவினை குறிநீழிடைகடை மிகலே யவற்றின் குறியாம் வேறே.

(இ-ள்.) (இசைக்கெழின்) - பாட்டி லோசை குறையின், குறிவினைக் (கீழ்) - குறிவினையின் கீழும், குறில் கீழ் - குறிவின்கீழும், மொழி இடைகடை - மொழிக்கு நடுவிலும் கடையிலும், கருண நமன வயலள வாய்தம் - நம்முதலிய இப்பத்தம் ஆய்தமும் ஆகிய பதினொழுத்து ளொன்று, அளபு மிகல் ஆம் - (அவ்வோசையை நிறைக்கத் தன்மாத்தினாயின்) மிகுந் தொலிக்கும்; அவற்றின் குறி ஆம் வேறு - (அட்டி யளபெடுத்தமையை யறிதற்கு) அதனதன்பின் அவ் வெழுத்தே (வரிவடிவில்) அறி குறியாய் வரும், எ-று.

முன் குத்திரத்தில் ‘இசைக்கெழின்’ என்றது இதற்கும் கூட்டப்பட்டது.

(உ-ம்.) “இலங்கு வெண்பிறைகு டுசனடி யார்க்குக் கலங்கு நெஞ்சமிலை காண்”

“எங்க் கிறைவனா னென்றாய் மனனையா

னெங்க்கெனத் திரிவா ரின்”

“மடங்க் கலந்த மனனே களத்து

விடங்க் கலந்தானே வேண்டு”

“அங்க்கனித்த வருளித்தார்க் கன்பு செய்து

நங்க்களங் கறுப்பா நாம்” என வரும்.

‘இலங்கு’—குறிவினைக்கீழ் இடையிலும், ‘எங்கு’—குறிநீழ் இடையிலும், ‘மடங்’—குறிவினைக்கீழ்க் கடையிலும், ‘அங்’—குறிநீழ்க்கடையிலும், நகரம் அளபெடுத்தது.

“எஃஃஃஃ லங்கிய கையரா யின்னுயிர்

வெஃஃஃஃ குவார்க் கில்லை வீடு.

ஆய்தம் அளபெடுத்தது. மற்ற மெய்களு மிப்படியே யளபெடுக்கும். ஆய்தம் நகரம்தோல விதியிதற்காவும் வாராமை யால் ஆய்தத்தை இறுதியில் விலக்கி ஒற்றளபெடை நிறைபாடல் காண்க. (கூ)

M. F. குற்றியலுகரம்:—SHORTENED இ.

93. யகரம் வரக்குற நுத்திரி யிகரமும்
அசைச்சொன் மியாவி னிகரமும் குறிய.

(இ-ள்.) யகரம் வர - யகரத்தை முதலிலே யுடைய சொல்
வர, குறள் உ திரி இகரமும்-குற்றியலுகரம் திரிந்த இகரமும்,
அசைச்சொல் மியாவின் இகரமும் - அசைச்சொல்லாகிய மியா
என்பதின் (மகரத்தின்மே விருக்கிற) இகரமும், குறிய - குற்
றிய லிகரங்களாம், எ-று.

(உ-ம்.) நாகு + யாது = நாகியாது
எஃகு + யாது = எஃகியாது
வரகு + யாது = வரகியாது
கொக்கு + யாது = கொக்கியாது
குரங்கு + யாது = குரங்கியாது
அல்கு + யாது = அல்கியாது
கேனியா எனவும் வரும்.

பொதுப்படக் கூறிய குற்றியலுகரம் முப்பத்தாறாவும்,
அசைச்சொல் மியாவினாலும் குற்றியலிகரம் முப்பத்தேழாய்
வருமாறு காண்க. (நஉ)

M. F. குற்றியலுகரம்:—SHORTENED உ.

94. நெடிலோ டாய்த முயிர்வலி மெலியிடை
தொடர்மொழி யிறுதி வன்மைபூ ருகரம்
அஃகும் பிறமேற் றொடரவும் பெறுமே.

(இ-ள்.) நெடிலோடு - தனிநெடிலேழுடனே, ஆய்தம்-
ஆய்தமொன்றும், உயிர் - (சொல்லுக்கு நடுவிலுந் கடைவிலும்
ஒராத ஓளகாரம் நீங்கிய) உயிர் பதினென்றும், வலி - வல்
லெழுத் தாவும், மெலி - மெல்லெழுத் தாவும், இடை - (வல்
லெழுத்துகளோடு தொடராத வகரம் நீங்கிய) இடையெழுத்
தைத்தும் (ஆகிய முப்பத்தாறனு ளொன்றில்), தொடர் - (நற்
புக் கயலெழுத்தாகத்) தொடரப்பட்டு, மொழி இறுதி-சொல்
லிற்றுதியில், வன்மை ஊர் உகரம் - வல்லெழுத்துகள் யாதா
பின்ன மொன்றன்மேல் ஏறிவருகின்ற உகரமானது, அஃகும் -
(தன்மாத் தோயிற்) குறையும்; பிற மேல் தொடரவும் - பிற

வெழுத்துகளுள் (ஒன்றும் பலவும் குறுகுதற்கும்) மொழிநிறை
தற்கும் காரணமாக) மேலே தொடரவும், பெறும் - (தனிசொல்
மொழிந்த வையத் தொடரும்) பெறும், எ-று.

(உ-ம்.) நாகு காசு, நீது — நெடிற்றொடர்
எஃகு, கஃசு, பஃசு — ஆய்தத்தொடர்
வரகு, பலாசு, கரிது — உயிர்ந்தொடர்
கொக்கு, கச்சு, பற்று — வன்றொடர்
குரங்கு, மஞ்சு, கன்று — மென்றொடர்
தெள்கு, சேர்பு, வீழ்து—இடைத்தொடர்

இங்கே ஈற்றயலெழுத்தைக் கொண்டு ஆறுவகையாகச்
சொல்லப் பின்னே புனாரியல் முதலான இடங்களிலே எதிற்
தாளுதலால் 'முன்மொழிந்து கோடல்' என்னுமுத்தி.

மொழிந்த பொருளோ டவ்வயின் மொழியாததனையு "முன்-
முன்று முடித்தல்" என்னு முத்தியால், 'முந்தை' யென்னு மு
றையுடையரின் முன்னின்ற நகரமெய்யி விருக்கிற உகரமும்
குறுகுமென்று கொள்க.

முற்றியலுகரம்.

தனித்துத் தனிக்குறிவைச் சேர்ந்தும் வரும்
வல்லின மெய்யின்மேலும், தனித்துக் தொடர்ந்தும்
வரும் மெல்லின இடையின் மெய்களின்மேலும்
வரும் உகரம் முற்றியலுகரம் என்னப்படும். (நக)

F. ஐகார ஒளகாரக் குறுக்கங்கள்:—SHORTENED ஐ AND ஒள.

95. தற்சுட்டளபொழி யையம்மு வழியும்
நையு மெளவு முதலற் றாகும்.

(இ-ள்.) ஐ - ஐகாரம், தற்சுட்டு ஐளபு - தன்னைக் குறித்
துத் தன்பெயர் சொல்லுமளவில்-(குறுகாது), ஒழி - ஒழிந்த,
முவழியும் - (சொல்லுக்கு) முதல் இடை கடைகளிலே
நகே நின்றாலும், நையும் - (தன் மாத் தினாயிற்) குறுகும்;
ஒளவும் - ஒளகாரமும், முதல் - (சொல்லுக்கு) முதலில், அற்
து ஆகும் - தன் மாத் தினாயிற் குறுகும், எ - று.

புடவகையால் ஐகாரக் குறுக்கம் முன்றும் ஒளகாரக் குறுக்
கம் ஒன்றும் வுருதல் காண்க. (சு0)

கைக்கொடிப்பொழுதும், மாத்தினா - ஒருமாத்தினா பென்
வரையறைப் பொழுதாம், எ-று.

இது 'பின்னது நிறுத்தல்' என்னு முத்தியாற் மாத்தின
ளளவைப் பின்னாகச் சொன்னார். (ச)

M. F. மாத்தினாக்குப் புறனடை:—EXCEPTION REGARDING
QUANTITY.

101. ஆவியு மொற்று மளவிறந் திசைத்தலும்
மேவு மிசைவிளி பண்டமாற் றுதியின்.

(இ-ள்.) இசை விளி பண்டம் மாற்று ஆதியின் - இராகத்
அழைத்தலும் பண்டமாற்றலும் முதலானவைகளிடத்து, பு
யும் ஒற்றும் - (முதலுஞ் சார்புமாகிய) உயிரொழுத்துக்கு
மேய்ப்பெழுத்துகளும், அளவு இறந்து இசைத்தலும் - (பு
சொன்ன) அளவைக்கடந்து (அதிகமாக) ஒலித்தலையும்,
வும் - பொருந்தும், எ-று.

'ஆதி' என்றதனால் புலம்பல் முதலானவைகளும் கொ
இராகத்தில் அதிகமாக ஒலிக்குமோது உயிர் பன்னிரண்
மாத்தினா யீறாகவும், ஒற்று பதினொரு மாத்தினா யீறாக
ஒலிக்குமென்பார் இசைநூலார். இது 'பிறதான் முடிந்த
தானுடன்படுதல், என்னு முத்தி. (ச)

எ. எழுத்தின் முதனிலை.
INITIAL LETTERS.

M. F. பொதுவிதி:—GENERAL RULE.

102. பன்னீ ருயிருங் கசதந பமவய
ருவனீ னாந்துயிர் மெய்யு மொழிமுதல்.

(இ-ள்.) பன்னீருயிரும் - பன்னிரண்டு உயிரொழுத்துகளு
கசதந பம வ ய ரு வ - கசரமுதல் ககரீரீறாகச் சொன்ன
பட்ட, ன்னைந்து உயிர்மெய்யும் - பத்து உயிரோறிய மெய்
முத்துகளும், மொழி முதல் - சொல்லுக்கு முதலாகும், எ-
று.

(உ-ம்.) அடை, ஆடை, இடை, சுடு, உடை, ஊடை, எ
டு, ஊடு, ஒடு, ஒடை, ஓடை, ஐடை, என்வும்; கனி, சுவடி, தன்

கலம், படை, மடி, வன்ம், யவனர், சூமலி, அங்ஙனம் என
வும் வரும்.

உயிர்போலத் தனித்து முதலாக மாட்டாமையால், 'உயிர்
மெய்' என்றார். இது 'இன்னதல்ல திதுவென மொழிதல்'
என்னு முத்தி. (சஎ)

சிறப்புவிதி:—SPECIAL RULE.

F. வகரமுதனிலை:—INITIAL வ.

103. உண ஓது வலவெரடு வம்முதல்.

(இ-ள்.) உண ஓது ஆலவொடு - உண ஓது என்கின்ற கான்
முல்லாத எட்டுயிர்களோடும், வ முதல் - வகரமெய் (சொல்
லுக்கு) முதலாகும், எ-று.

(உ-ம்.) வளி, வானி, வளி, வீறு, வெளி, வெலை, வையுதல்,
வெளவால் எனவரும். (சஅ)

F. யகரமுதனிலை:—INITIAL ய்.

104. அஆ உண ஓதுள யம்முதல்.

(இ-ள்.) அஆ உண ஓதுள (ஓடு) - அஆ உண ஓது ஓள
என்கிற ஆறுயிரோடும், ய முதல் - யகரமெய் (சொல்லுக்கு)
முதலாகும், எ-று.

முன் குத்திரத்தின் 'ஓடு' இங்கே வருவிக்கலாயிற்று.
(உ-ம்.) யவனர், யாளை, யுகம், யூதி, யோகி, யுளவனம்
எனவரும். (சஆ)

F. குகரமுதனிலை:—INITIAL கு.

105. அஆ எ ஓவ் வோடாகு ளும்முதல்.

(இ-ள்.) அஆ எ ஓவ் வோடு - அஆ எ ஓ என்கிற கான்குயி
ரோடும், கு முதல் - குகரமெய் (சொல்லுக்கு) முதலாகும்,
எ-று.

(உ-ம்.) சூமலி, சூலம், குகுகிழி, குளங்கிழி, எனவரும்.

F. வகரமுதனிலை:—INITIAL வ.

106. சுட்டியா வெகர வினுவழி யவ்வை
ஓட்டி நவ்வு முதலாகும்மு.

(இ - ள்.) சுட்டி - முன்னு சுட்டி, யா க்கர வினா - யாவும் எகரவினாவும் (ஆகிய ஐயுடைய), வழி - பின்னே அவ்வை ஒட்டி - அகரத்தைச் சேர்ந்து, கவ்வும் முதல் ஆகும் வகர மெய்யும் (சொல்லுக்கு) முதலாகும், எ - று.

(உ - ம்.) அங்கனம், இங்கனம், உங்கனம், யாங்கனம், கனம் எனவரும்.

ஒருவிதத்தினாலே முதலாகையால் 'கவ்வும்' என இது சிறப்புமமை கொடுத்துக் கூறினார். முதலாக தென்புர்த உடன்படுத்தல் மறுத்தலு மாதலால் 'பிறந்தம் - மதமேற்' மெய்யி க்கோவு' என்னுமதம்.

முதலாமென்ற பற்று உயிர்மெய்யுள் வகரமுதலிய நான் னபும் எடுத்துக் கூறவே ஒழிந்த க ச த் த ப ம என்னும் ஆ மெய்களும் பன்னிரண்டு உயிரோடுங்கூடி மொழிக்கு முதல் மென்பது 'அருத்தாபத்தி' யாற் கொள்ளப்பட்டது. (௧௫)

அ. எழுத்தின் இறுதிநிலை.

FINAL LETTERS.

M. F. பொதுவிதி:—GENERAL RULE.

107. ஆவி னுணநமன யரலவ ழளமெய் சாயு முகரநா லாறு மீறே.

(இ - ள்.) ஆவி - (தனித்தும் மெய்யோடும் வரும் பன்னிரண்டு) உயிர்களும், னுணநமன யரலவ ழள மெய் னுணநம முதலிய பதினொரு மெய்களும், சாயு உகரப் பற்றியவகாரமும் (ஆகிய), நானாவும் - இருபத்துநான் செழுதம், சதீ - மொழிக்கேராகும், எ - று.

(உ - ம்.) ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, எ - ம்; விள, பலா, தி, தி, பூ, சேள, தே, தை, கொ, போ, கெள, எ - ம்; உரி, மன், பிபாருந், மரம், பொன், வெய், வேர், வேல், தெய், வாள், ஆக்கு எ - ம் வரும்.

குற்றகாரமும் உயிரோடு பற்றாமாயினும் புணர்ச்சிவெறுபாடு தோன்ற வேறு எடுத்துக் கூறினார். (௧௫உ)

சிறப்புவிதி

108. குற்றயி ரளபி ன்ரு மெகரம் மெய்யொடே வரதொந் நவ்வொ டாமெளக் ககர வகரமோ டாகு மென்ப.

(இ - ள்.) குற்றயிர் - (அ இ உ எ ஓ எங்கிற) குற்றயிர்கள், அளபின் - அளபெடையிலே, ஈறு ஆம் - (வரிவடிவில் அறிகுவி யாகத் தனித்து) ஈறாகும்; எகரம் - எகரமானது, மெய்யொடு ஏலாது - மெய்யோடு ஈறாகாது; ஒ - ஒகரமானது, கவ்வொடு ஆம் - ககரமெய் ஒன்றுடன் ஈறாகும்; ஓ - ஒகரமானது, ககரவகரமோடு ஆகும் - ககர வகரங்களாகிய இரண்டு மெய்க ளுடன் ஈறாகும், என்ப - என்றசொல்லுவர் (புலவர்), எ - று.

(உ - ம்.) பலா, தி, பூ, சேள, கை, கோ, கெள, உரி, எ - ம்; கொ, எ - ம்; கெள, வெள எ - ம் வரும். (௧௫உ)

உயிர்மெய்யெழுத்துக்கு முதலும் ஈறும்—INITIAL

AND FINAL LETTERS IN VOWEL-CONSONANTS.

109. நின்றநெறி யோயுயிர் மெய்முத லீறே.

(இ - ள்.) நின்ற நெறியே - (மெய்முன்னும் உயிர் பின்னுமாக ஒலித்து) நின்றவழியே, உயிர்மெய் - உயிர்மெய்க்கு, முதல் ஈறு - (மெய்) முதலும் (உயிர்) ஈறும் ஆகும், எ - று.

எனவே உயிர், ஒற்று, ஆய்தம் முதலிய ஒன்பது சார்பெழுத் துகளும் ஒ டொழுத்தாகையால் அவற்றிற்கு முதலும் ஈறும் அவையேயா மென்பதை அருத்தாபத்தியாற் கூறினார். இது 'எழுதியசொல்லி' எனப்படக்கூறல்' என்னு முத்தி. இப்படிச் சொல்லாதவை யெல்லாம் 'சொல்லின்முடிவி' னெட்டொருண் டமுடித்தல்' என்னு முத்தி. (௧௫உ)

க. எழுத்தின் குடநிலை.
MIDDLE LETTERS.

இடைபிழையக்கம் (பொதுவிதி):—COMBINATION
OF LETTERS IN WORDS (GENERAL RULE.)

110. கசதப வொழித்தவீ றோழன் கூட்டம்
மெய்ம்மயக் குடனிலை ரழவொழித் தீரெட்
டாகுமிய் விருபான் மயக்கு மொழியிடை
மேவு முயிர்மெய் மயக்கள னீன்றே.

(இ-ள்.) க ச த ப ஒழித்த - க ச த ப என்னு நான்கையும்
தீக்கிய, ஈரோழன் கூட்டம் - (மற்றைப்) பதினான்கு மெய்களும்
(பிறமெய்களோடு கூடிக்) கூட்டம், மெய்ம்மயக்கு (ஆகும்) -
(வேற்று நிலை) மெய்ம்மயக்கமாகும்; ர ழ ஒழித்து - ர ழ என்
னும் இரண்டினையும் நீக்கி, ஈரெட்டு (கூட்டம்) - (மற்றைப்)
பதினாறு மெய்களும் (தம்மொடு கூடிக்) கூட்டம், உடனிலை
(மெய்ம்மயக்கு) ஆகும் - உடனிலை மெய்ம்மயக்க மாகும்; இவ்
விருபான் மயக்கும் - இவ்விருவகை மயக்கமும், மொழி இடை
மேவும் - ஒருமொழிக்குத் தொடர்மொழிக்கும் நடுவில் வரும்;
உயிர்மெய் மயக்கு - உயிருடன் மெய்யும் மெய்யுடன் உயிரும்
மாறிமயங்கு மயக்கத்திற்கு, அளவு இன்று - 'அளவில்லை, [வே
ண்டியவாறே மயங்கும், என்றபடி], எ-து.

உயிர்மெய் மயங்குதற்கு உதாரணம், அல், யில் எ - ம்; கா,
க்ரு - எ-ம்; மொழியிடை மயங்கின; க ச த என எழுத்திடை மய
ங்கின, மெய்யுடன் மெய் மயங்குதற்கு உதாரணம் பின்வருஞ்
சிறப்புச் சூத்திரங்களுட் காண்க.

இங்கே மொழி என்றது ஒரு மொழி தொடர்மொழி இரண்
டனையும்.

மொழியிடையன்றி ஒரொழுத்தினு மயங்குதலால் உயிரும்
மெய்யும் மயங்குதற்கு இடங்கூறு தொழிந்தார். இச்சூத்திர
ரத்தரால் மெய்யுடன் மெய் மயங்குதலால் க ச த ப என்னு
நான்கும் தம்மொடுதாமே மயங்கு மெனவும், ர ழ என்னு மிர
ண்டிம் தம்மொடு பிறவே மயங்குமெனவும், ஒழித்த டனிலை

ரண்டு மெய்களுக்கும் தம்மொடுதாமும் பிறவும் மயங்குமென
வும் பெறப்பட்டன.

'கூட்டம்' என்றாலும் 'மயக்கம்' என்றாலும் 'சையோகம்'
என்றாலும் ஒருபொருள். பின் 'உடனிலை' என்றதனால் முன்
'பிறமெய்' என்பது கொள்ளப்பட்டது. (௫௫)

வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கச் சிறப்புவிதி:—COMBINATION
OF DIFFERENT CONSONANTS, SPECIAL RULE.

111. ஈங்குமுன் கவ்வாம் வம்முன் யவ்வே.

(இ-ள்.) ஈங்குமுன் - ஈகரத்தின்முன் ககரமும், வம்முன்
ய - வகரத்தின்முன் யகரமும், ஆம் - மயங்கும், எ-து.

(உ-ம்.) கக்கன் — ககரம்
தெவ்யாது — பகரம். (௫௬)

112. குநமுன் றம்மினம் யகாமொ டாகும்.

(இ-ள்.) குந முன் - குகர நகரங்களின் முன், தம் இனமு
அவற்றிற் கினமாகிய சகர நகரங்களும், ய - யகாரும், ஆகும் -
மயங்கும், எ-து.

(உ-ம்.) கஞ்சன், கந்தன், — இனம்
உரிஞ்யாது, பொருஞ்யாது, — யகரம். (௫௭)

113. டறமுன் கசப மெய்யுடன் மயங்கும்.

(இ-ள்.) ட ற முன் - டகர றகரங்களின்முன், க ச ப மெய் -
க ச ப என்கூ டமுன்றுமெய்களும், உடன் மயங்கும் - இணங்கி
மயங்கும், எ-து.

(உ-ம்.) கட்டம், கற்கை, — ககரம்
கட்சி, கற்சிறார், — சகரம்
திட்டம், கற்பு, — பகரம். (௫௮)

114. ணனமுன் னினங்கச ருபுமய வவ்வரும்.

(இ-ள்.) ண ன முன் - ணகர னகரங்களின்முன், இனம் -
(அவற்றிற்) இனமாகிய டகர நகரங்களும், க ச ண டய வ -
ககர முதலிய இவ்வேழு மெய்களும், வரும் - மயங்கும், எ-து.

(உ-ம்.) விண்டு,	புன்றலை	— இனம்
வெண்கலம்,	புன்கண்,	— ககரம்
வெண்சோறு,	புன்கெய்,	— சகரம்
வெண்குமலி,	புன்குமலி,	— நுகரம்
வெண்பல்,	புன்பயிர்,	— பகரம்
வெண்மலர்,	புன்மலர்,	— மகரம்
மண்யாது,	பொன்யாது,	— யகரம்
மண்வலிது,	பொன்வலிது,	— வகரம்.

(௧௬)

115. மம்முன் பயவ மயங்கு மென்ப.

(இ-ள்.) மம்முன் - மகரத்தின்முன், பயவ - பயவ என்னு முன்று மெய்களும், மயங்கும் என்ப - மயங்குமென்று சொல்லுவர் (புலவர்), எ-று.

(உ-ம்.) கம்பன் — பகரம்

கலம்பாது — யகரம்.

கலம்பலிது — வகரம்.

(௧௦)

116. யரழ முன்னர் மொழிமுதன் மெய்வரும்.

(இ-ள்.) யரழ முன்னர் - யரழ என்னு முன்று மெய் உள்ளின்முன், மொழி முதல் மெய் - மொழிக்கு முதலாகின்ற பத்து மெய்களும், வரும் - மயங்கும், எ-று.

(உ-ம்.)

வேய் கடிது	வேர் கடிது	வீழ் கடிது
— சிறிது	— சிறிது	— சிறிது
— தீது	— தீது	— தீது
— நீண்டது	— நீண்டது	— நீண்டது
— பெரிது	— பெரிது	— பெரிது
— மாண்டது	— மாண்டது	— மாண்டது
— வலிது	— வலிது	— வலிது
— யாது	— யாது	— யாது
— ஞான்றது	— ஞான்றது	— ஞான்றது
ஆர்க்கோடு	ஆர்க்கோடு	பாழங்கொறு.

பத்துமெய்களும் வந்தன.

117. லன்முன் கசப வயவொன் றும்மே.

(இ-ள்.) லன்முன் - லகர லகரங்களின்முன், கசப வயவ - கசப முதலிய இவ்வையும், றும்மே - மயங்கும், எ-று.

(உ-ம்.) வேல் கடிது	வாள் கடிது
— சிறிது	— சிறிது
— பெரிது	— பெரிது
— வலிது	— வலிது
— யாது	— யாது

கசபவய வந்தன. (1)

உடனிலைமயம்மயக்கச் சிறப்புவிதி:—COMBINATION

OF SAME CONSONANTS, SPECIAL RULE.

118. ரழவல் லனதம்முற் றுமுட னிலையும்.

(இ-ள்.) ரழ அல்லன் - ரகர முகரங்கள் அல்லாத மற் றைப் பதினாறுமெய்களும், தம்முன் தாம் - தம்க்குமுன் தாம், உடன் நிலையும் - உடனின்றி மயங்கும், எ-று.

(உ-ம்.)

அக்கம்	— க	அண்ணம்	— ண	அய்யம்	— ய
அங்ஙனம்	— ங	அத்து	— த	அல்லி	— ல
அச்சம்	— ச	அந்நீர்	— ந	அவ்வை	— வ
அஞ்ஞானம்	— ஞ	அப்பு	— ப	அள்ளல்	— ள
அட்டு	— ட	அம்மை	— ம	அற்றம்	— ர

அண்ணை—ன.

தனிமெய்யுடனே தனிமெய்யாய் மயங்கும் எழுத்துகளும்

மொழிக்கு உறுப்பாக மயங்காத எழுத்துகளும்:—WHAT

DOUBLE LETTERS MAY FOLLOW ய், ர், ற்.

119. யரழவொற் றின்முன் கசதப நஞ்ரம

ஈரொற் றும்ரழத் தனிக்குறி லணையா.

(இ-ள்.) யரழ முன் ஒற்றில் - யரழ என்கிற முன்று மெய்களும் இவற்றின்முன் (மயங்கு மென்ற) பத்துமெய்க ளுள், கசதப நஞ்ரம - ககரமுதலாகிய இவ்வெட்டு மெய் களும், ஈரொற்று ஐம் - (தனிமெய்யும் உயிர்மெய்யுமாக) மயங்குதலன்றியும் ஈரொற்றாயு மயங்கும்; ரழ - ரகர முகர மெய்களும், தனிக்குறில் - தனிக்கும்றெழுத்தும், அணையா - (சொல்லுக்கு உறுப்பாக வருவதும் சிற்பதுமாக) மயங்குவன அல்ல, எ-று.

(உ - ம்.)	வேய்க்குறை	வேர்க்குறை	வீழ்க்குறை
	வேய்ச்சிறை	வேர்ச்சிறை	வீழ்ச்சிறை
	வேய்த்தலை	வேர்த்தலை	வீழ்த்தலை
	வேய்ப்புறம்	வேர்ப்புறம்	வீழ்ப்புறம்
	வேய்க்குழல்	ஆர்ங்கோடு	பாழ்க்குழல்
	மெய்க்குறாணம்		
	காபந்தனம்	நேர்ந்தனம்	வாழ்ந்தனம்
	மெய்ப்புறம்		

இஃ குகர மகரங்கள், ரகர முகரங்களோடு கூடிய மெய்க்குறையுடையவற்றுக்கு உதாரணம் வந்தவிடத்திலே காண்க. (சுச)

செய்யுளில் ஈரொற்றும் நிறமும் எழுத்துகள் :—DOUBLE CONSONANTS THAT OCCUR IN POETRY.

120. லளமெய் திரிந்த ன்ணமுன் மகரம் கைந்தி ரொற்றாஞ் செய்யு ளுள்ளே.

(இ - ள்.) ல ள மெய் திரிந்த - லகர ளகர வொற்றுத் திரிந்த, ன் ன முன் - ளகர, ளகரங்களின் முன் வரும், மகரம் - மகர வொற்றானது, கைந்து - முன்சொன்னபடியே வருகி, ஈரொற்று ஆம் - அந்த மெய்களுடனே ஈரொற்றுடையவாம், செய்யுளுள்ளே - பாட்டினுள், எ-று.

(உ - ம்.) “நிசையறி மீகாலும் டோன்ம்”
“மயிலியன் மாதர் மருண்ம்”

(சு)

முதலில் இறுதியில் இடைநிலைகளுக்குப் புறனடை :—

A REMARK ON THE INITIAL, FINAL AND MIDDLE LETTERS.

121. தம்பெயர் மொழியின் முதலு மயக்கமும் இம்முறை மாறியு மியலு மென்ப.

(இ - ள்.) தம்பெயர் மொழியின் - எழுத்துகளின் பெயர்களைச் சொல்லி (கிலைமொழி வருமொழிகளாகப்) புணர்ந்துமிடத்து, முதலும் மயக்கமும் - மொழிமுதலுக்கும் இடைநிலை மயக்கத்திற்கும் (சொன்ன), இம்முறை - (விதிக்கப்பட்டனவும் விலக்கப்பட்டனவு மாகிய) இவ்விலக்கனும், மாறியும் இயலும் - பிறந்தும் வரும், என்ப - என்று சொல்லுவர். (பூவார்), எ-று.

இனவே மொழிமுதற்கு விதித்தனவும், விலக்கியனவுமாகிய எல்லா வெழுத்துகளும் முதலாம் என்பதும், இடைநிலை மயக்கத்திற்கு விதித்தனவும் விலக்கியனவுமாகிய எல்லா வெழுத்துகளும் இடைநிலை மயங்குமென்பதும் ஆயிற்று. இப்படி மெல்லா வெழுத்துகளும் தனித்தனி அதற்கதுவே முதலா மெனவே அந்நிற்கு விதிக்கப்பட்டனவும் விலக்கப்பட்டனவுமாகிய வெல்லாவெழுத்துகளும் தனித்தனி அதற்கதுவே ஈரொ மெனத் தானே விளங்குதலால் ‘ஈறும்’ என மிகைபடக் கூற மல் விட்டார்.

(உ - ம்.)

“அவற்றுள், லளக்கான் முன்னர் மவவுந்தோன்றும்.”—இதிலே லகரமானது முதலாகியும், கூனிறுதி ளகரமெய்யோடு மயங்கியும் வந்தது.

‘கெப்பெரிது’—இதில் ளகரமானது மெய்யோடு ஈராய் வந்தது. பிறவு மிட்டபே. (சுச)

க0. எழுத்தின் போலி. INTERCHANGE OF LETTERS.

M. F. மொழியிறுதிப்போலி :—INTERCHANGE AT THE END OF WORDS.

122. மகர விறுதி யஃறிணைப் பெயரின் எனகரமோ டிறழா நடப்பன வுளவே.

(இ - ள்.) அஃறிணைப் பெயரின் - பால்பகாவஃறிணைப் பெயர்களிடத்து, இறுதி மகரம் - ஈற்றிலே நின்ற மகரமெய்யானது, எனகரமோடு உறழா - எனகரமெய்யோடு ஒத்த, நடப்பன உள் - நடப்பவை உண்டு, எ-று.

மகரம் எனகரத்தோ டொத்தலாவது பெயரி னிறுதியிலே மகர யிருந்தவிடத்து எனகரம் வந்திருந்தாலும் வேறுபடாம னொத்தலாம். இம்மகரம் குறிலிணையைச் சேர்ந்து வருவதென்றாக.

(உ-ம்.) அகம்—அகன்
நிலம்—நிலன்

இவ்விறுதிப்போலியை முன்னே சொல்லுதலால் மென்றொடர்க் குறிலிணை மகரம் பெயரிறுதி உகரம் ‘அ’ என்பதனோ

பொத்து வருதலும், சில லகரமெய்யீற்றுப் பெயரி ன்று லகரமெய் ரகரமெய்யோ பொத்து வருதலும் கொள்க.

(உ-ம்.) சுரும்பு — சுரும்பர்

வண்டி — வண்டர்

பந்தல் — பந்தர்

சாம்பல் — சாம்பர்.

(சுஉ)

F. மொழிமுதற்போலியும் மொழியிடைப்போலியும்:—INTER-CHANGE AT THE BEGINNING AND MIDDLE OF WORDS.

123. அ ஐ முதலிடை யொக்குஞ் சருபமுன்.

(இ-ள்.) அ ஐ - அகரமும் ஐகரமும், முதல் இடை - (செல்லுக்கு); முதலிலும் நடுவிலும்; சருப முன் - சகர ருக் யகரங்களுக்கு முன் வந்தால், ஒக்கும் - (வேறுபாட்டில்லாமல் ஒத்துநடக்கும், எ-று.

(உ-ம்.) பசல் — பைசல்

மஞ்சு — மைஞ்சு

மயல் — மையல்

அமச்சு — அமைச்சு

இலஞ்சி — இலைஞ்சி

அரயர் — அனாயர். (சுஉ)

மொழியிடைப்போலி — INTERCHANGE AT THE MIDDLE OF WORDS.

124. ஐகான் யவ்வழி நவ்வொடு சில்வழி ருங்கா னுறமு மென்மரு முளரோ.

(இ-ள்.) சில் வழி - (சொல்லுக்கு நடுவே) சிலவிடத்து, ஐகா (வழி) - ஐகாரத்தின் பின்னும், யவ் வழி - யகரமெய்யின் பின்னும், நவ்வொடு - (இயல்பாய்வரும்) நகரமெய்யினோடு, ரு - ஐகான் - ருக்ரமெய்யானது, உறமும் - ஒத்து நடக்கும், எ-மரும் - என்று சொல்வாரும், உளர் - சிலருண்டு, எ-று.

(உ-ம்.)

ஐஞ்ஞறு

“செய்துஞ்ஞன் லீலமலர் ஐன்ற நிலைச்சிறற் றம்பலவன் மைஞ்ஞன் றவொண்கண்மலைமகள்கண்மெகிழ்ந்துகிழ்க் செய்துஞ்ஞன் றெரியுமவிளக்கொத் தநீலமணிமிடற் றான் கைஞ்ஞன் ற வாடல்கண் டாற்பின்னைக் கண்கொண்டு காண் [தென்னே

மணயாத்த — மண்ணாத்த, பெர்ன்யாத்த — பொன்னாத்த, என னகரனகரங்கனின் முன் வருமொழி வளைச்சொல்லின் முதலெழுத்து யா ஆக நின்றவிடத்து ஞா போலியாக வருவ தற்கு ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் இலக்கணஞ் சொன்னபடி இந்நூலாசிரியர் சொல்லாமல் விட்டது “இறந்தது விலக்கல்” என்னு முத்தி. (சுந)

M. F. சந்தி அகாரம் ஐ, ஓ (அ+இ or அ+ஓ=ஐ and அ+உ or அ+ஓ=ஓ):—COMBINED LETTERS.

125. அம்மு னிகரம் யகர மென்றிவை எய்தி னையொத் திசைக்கு மவ்வோ மெவ்வு மெளவ்வோ ரன்ன.

(இ-ள்.) அம் முன் - அகரத்தின்முன், இகரம் - இகரமும, யகரம் - யகரமெய்யும், என்ற இவை - என்று சொல்லப்பட்ட இவை, ஒத்து எய்தின் - தம்முனொத்துப் பொருந்தினால், இசைக்கும் - ஐ என்கிற நெட்டெழுத்து ஒலிக்கும்; அவ்வோடு - அகரத்தோடு, உவ்வு - உகரமும், வவ்வு - வகரமெய்யும், (ஒத்து) - தம்முனொத்து, ஓர் அன்ன (எய்தின்) - ஒருதன்னை யனவாகப் பொருந்தினால், ஓன (இசைக்கும்) - ஓன என்கிற நெட்டெழுத்து ஒலிக்கும், எ-று.

யகர வகர மெய்கள் நடுவிலே கலக்குமெனக் கொள்க. ‘மொழிந்த பொருளோடொன்ற வவ்வின் மொழியாததனையு முட்டின்று முடித்தல்’ என்னு முத்தியால் அகரக்கூறும் இக் ரக்கூறும் தம்முனொத்து அகரமொலிக்கும், அகரக்கூறும் உக் ரக்கூறும் தம்முனொத்து அகரமொலிக்கும் எனக் கொள்க. ()

எழுத்தின் சாரியைகள்.

PARTICLES ATTACHED IN NAMING LETTERS.

126. மெய்க் ககரமு நெட்டுயிர் காரமுங் ஐயெனக் காணு மிருமைக் குறியிற் விரண்டொடு கரமுமாஞ் சாரியை பெறும்பிற.

(இ - ள்.) மெய்கள் - ஒற்றுக்கள், அகரமும் - அகரச்சாரியையும், பெட்டியிர் - உயிர் நெடில்கள், காரமும் - காரச்சாரியையும், ஐ ஓ ள் காரமும் - (அவற்றுள்) ஐகார ஓளகாரங்கள் (கர்ரச்சாரியையுடனே) கான் சாரியையும், இருமைக்குறியில் உயிர்க் குறியும் உயிர்மெய்க் குறியும், இவ்விதவெய்யுள் (காரம் கான் என்கிற) இரண்டிடனே, கரமும் - கர்ரச்சாரியையும், ஆம் - ஆகின்ற, சாரியை பெறும் - சாரியைகளைப் பெறுமென்று.

‘மெய்கள் அவ்வும்’ என்னது ‘அகரமும்’ என்றதனால், இப்படியே கரம் காரம் கான் வந்தால், அவை அகரத்தினது சாரியை யென்று கொள்க. மெய்கள் சாரியை பெறாமலும் உயிர் நெடில்கள் சாரியை பெற்றும் வருதலில்லை.

பிற என்றதனாலே குறியோடு கான் சாரியை புணரும்போது இடையிலே ஆய்தம் தோன்றும்.

(உ-ம்.)

க-க-ச-ஞ	—	அகரச்சாரியை
ஆகாரம்	}	— கர்ரச்சாரியை
ஐகாரம்		
ஓளகாரம்		
ஐகான்	}	— கான்சாரியை
ஓளகான்		

உயிர்க்குறியில்	உயிர்மெய்க்குறியில்	}	காரம், கான் கர்ரச்சாரியைகள்
அகாரம்	மகாரம்		
அஃகான்	மஃகான்		
அகரம்	மகரம்		

‘விகற்பத்தின் முடித்தல்’ என்னு முத்தியால் மேல்விரிந்திடத்தன்வற்றை விளங்கவேண்டி. இங்கே தொகுத்து முடித்தலால் இச்சூத்திரம் ‘முடித்தது முடித்தல்’ என்னு முத்தி. (எக)

எழுத்தியலுக்குப் புறனடை :—A GENERAL REMARK ON THE RULES OF THIS CHAPTER.

127. மொழியாய்த் தொடரினு முன்னனைத் தெழுத்தே.

(இ - ள்.) எழுத்து - இவ்வெழுத்துக்கள், மொழியாய் - பதமாயினும், தொடரினும் - (அப்பதம் தம்மோடும் உருபோடும்) புணர்ந்தாலும், முன் அனைத்து - முன்சொல்லப்பட்ட (அப்பத) திலக்கணத்தையும் உடையன வாகும், எ-று. (எஉ)

எழுத்தியல் முற்றுப்பெற்றது.

உ. ப த வியல்.

STRUCTURE OF WORDS.

ப த ம்.

WORDS.

M. F. பதமும் அதன் வகையும் :—DEFINITION AND CLASSIFICATION OF WORDS.

128. எழுத்தே தனித்துந் தொடர்ந்தும் பொருட்டரின், பதமா மதுபகரப் பதம்பகு பதமென, இருபா லாகியியலு மென்ப.

(இ-ள்.) எழுத்தே - எழுத்துக்கள்தாமே, தனித்தும் தொடர்ந்தும் - (ஒவ்வொன்றாகத்) தனித்தாலும் (இரண்டு முதலாகத்) தொடர்ந்தாலும், பொருள் தரின் - பிறபொருளைக் காட்டுமே யானால், பதம் ஆம் - பதமாகும் ; அது - அப்பதமானது, பகர்ப்பதம் பகுபதம் என - பகர்ப்பத மெனவும் பகுபதமெனவும், இருபால் ஆகி - இரண்டிவகையினை யுடையதாகி, இயலும் என்ப - கடக்கும் என்று சொல்லுவன் (புலவர்), எ-று.

ஒருமுத்தொருமொழி :—WORDS OF ONE LETTER.

129. உயிர்மவி லாறுந் தபநவி லைந்தும் தவசவி னாலும் யவனி லொன்றும் ஆகு நெடினெது வாக்ருறி லிரண்டோ டோருமுத் தியல்பத மாறேழ் சிறப்பினீ.

(இ-ள்.) உயிர் மவில ஆறும் - உயிர்வருக்கத்திலும் மவ்வருக்கத்திலும் ஆவ்வாறும், தபநவில ஐந்தும் - தவ்வருக்கத்திலும் தவ்வருக்கத்திலும் ஐவ்வாறும், சவவில மூன்றும் - சவ்வருக்கத்திலும் சவ்வருக்கத்திலும் மூவ்வாறும், எ-று.

வருக்கத்திலும் நன்னாங்கும், பவ்வில் ஒன்றும்-பவ்வருக்கத்திலு
ஒன்றும், ஆகும் நெழில் - ஆகுநெட்டெழுத்தாலாகிய மொழி
நாற்பதும், சொது ஆம் குறில் இரண்டோடு - சொவ்வும் து
வும் ஆகும் குற்றெழுத்தாலாகிய மொழி இரண்டினே, ஒடு
முத்து இயல் பதம் - ஒடுமுத்தாலாகிய மொழிகள், ஆறு ஏழ்
நாற்பத்திரண்டும், சிறப்பின - சிறப்பினவாம், எ-று.

(உ-ம்.)

ஆ - ஈ - ஊ - ஏ - ஐ - ஒ;	கா - கூ - கை - கோ;
மா - மீ - மூ - மே - மை - மோ;	வா - வீ - வை - வோ;
தா - தீ - தூ - தே - தை;	சா - சீ - சே - சோ;
பா - பீ - பே - பை - போ;	யா; நொ; து.
நா - நீ - நே - நை - நோ;	

இவற்றுள் ஊ - இறைச்சி, ஓ - மதகுநீர்தாங்கும் பலன்
பே - நூளை, நே - அன்பு, சோ - மதில், நொ - துன்பப்ப
து - உண்.

இவை 'சிறப்பின' எனவே, கு - கென - பீ - வே என
சிறப்பில்லாதவைகளுக்கு சிலவுளவென் றறிக. (உ)

தொடருமுத் தொருமொழி:—WORDS OF MORE THAN ONE

LETTER.

130. பகாப்பத மேழும் பகுபத மொன்பதும்
எழுத்தீருகத் தொடரு மென்ப.

(இ - ள்.) பகாப்பதம் - பகாப்பதங்கள், ஏழ் (எழுத்தீருக
தம் - (இரண்டெழுத்து முதல்) ஏழெழுத்தீருகவும், பகுபத
மேழதங்கள், ஒன்பது எழுத்து ஈறு ஆகவும் - (இரண்டெழு
து முதல்) ஒன்பதெழுத் தீருகவும், தொடரும் என்ப - தொட
ரும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்), எ-று.

பகாப்பதம்.

(உ-ம்.)
புலவர்
உத்திரட்டாடி
எழுத்தீராப்பதம்.

பகுபதம்.

கூனி
கூனன்
குழையன்
பொருப்பன்
அம்பலவன்
அரங்கத்தான்
உத்திரட்டாத்தான்
உத்திரட்டாடியான்

என 2 முதல் 9

'நடத்துவிப்பிக்குறன்' எனப் பகுதிமுதலிய உறுப்பு வேறு
பட்டு வருகின்றவைகளுக்கு இவ்வனையதைய யில்லையென் றறிக.

M. F. பகாப்பதம்:—INDIVISIBLE WORDS.

131. பகுப்பாற் பய்னற் றிடுகுறி யாகி
முன்னே யொன்றாய் முடிந்தியல் கின்ற
பெயர்வினை யிடையுரி நான்கும் பகாப்பதம்.

(இ - ள்.) பகுப்பால் பயன் அற்று - பிரிக்கப்படுதலினாலே
(பகுதி விசுதி முதலாகிய) பயனில்லாமல், இடுகுறி ஆகி - (கா
ணமில்லாமல்) இடப்பட்ட குறியாகி, முன்னே ஒன்று ஆய் -
படைப்புக்காலம் தொட்டு ஒன்றாகி, முடிந்து இயல்கின்ற - முடி
ந்து நடக்கின்ற, பெயர் வினை இடை உரி நான்கும் - பெயர்ச்
சொல்லும் வினைச்சொல்லும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லு
மாகிய நான்கும், பகாப்பதம் - பகாப்பதங்களாகும், எ-று.

(உ-ம்.) நிலம், நீர், நெருப்பு, ஈற்று, —பெயர்ப்பகாப்பதம்.
நட; வா, உண், தின், —வினைப்பகாப்பதம்.
மன், கொல், போல், மற்று, —இடைப்பகாப்பதம்.
உறு, கழி, அன்பு, அழகு, —உரிப்பகாப்பதம். (உ)

M. F. பகுபதம்:—DIVISIBLE WORDS.

132. பொருளிடங் காலஞ் சினைகுணங் தொழிளின்
வருபெயர் பொழுதுகொள் வினைபகு பதமே.

(இ - ள்.) பொருள் இடம் காலம் சினை குணம் தொழிலின்
பொருளும் இடமும் காலமும் உறுப்பும் குணமும் தொழிலும்
காரணமாக, வரு பெயர் - வருகின்ற பெயர்ச் சொற்களும்,
பொழுதுகொள் வினை - (தெரிவினையாகவும் குறிப்பாகவும்)
காலத்தைக்கொள்ளும் வினைச்சொற்களும், பகுபதம் - பகு
பதங்களாகும், எ-று. (தெரிவினையென்பதும்.)

"பொழுதுகொள்வினை பகுபதம்" எனவே தெரிவினை குறிப்பு
வினையாலணையும் பெயர்களும் பகுபதமா மென்பது அறந்தா
பத்தியாற் கொள்ளுதலாக வறிக.

(உ-ம்.) பொன்னன் — பொருள்
அகத்தன் — இடம்
ஆதினாயான் — காலம்
கண்ணன் — சினை
கரியன் — குணம்
ஊண்ன் — தொழில்

பெயர்ப்பகுபதம்.

கடந்தான், கடக்கின்றான், { உடன்பாட்டுத் தெரிசிலை வினை
கடப்பான் { முற்றுப் பகுபதம்.

கடந்த, கடக்கின்ற, கடக் { உடன்பாட்டுத் தெரிசிலை வினைப்
கும் { பெயரெச்சப் பகுபதம்.

கடந்து, கடக்க, கடக்கின் { உடன்பாட்டுத் தெரிசிலை வினை
வினையெச்சப் பகுபதம்.

கடக்கின், கடக்கின்றில் { எதிர்மறைத் தெரிசிலை வினை
ன், கடவான் { முற்றுப் பகுபதம்.

கடவாத் { எதிர்மறைத் தெரிசிலை வினைப்
பெயரெச்சப் பகுபதம்.

கடவாமல் { எதிர்மறைத் தெரிசிலை வினை
வினையெச்சப் பகுபதம்.

பொன்னன், ஊண்ன் { உடன்பாட்டுக் குறிப்புவினைமுற்
றுப் பகுபதம்.

கரிய, பெரிய { உடன்பாட்டுக் குறிப்பு வினைப்
பெயரெச்சப் பகுபதம்.

பைய, மெல்ல { உடன்பாட்டுக் குறிப்புவினை வி
னையெச்சப் பகுபதம்.

அல்லன், இல்லன், அன்று, { எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைமுற்
இன்று { றுப் பகுபதம்.

அல்லாத, இல்லாத { எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைப் பெ
யரெச்சப் பகுபதம்.

அன்றி, இன்று { எதிர்மறைக் குறிப்புவினை வினை
இல்ல, அல்லாமல், { பெய்ச்சப் பகுபதம்.

கடந்த { தெரிசிலை வினையாலணையும் பெ
யர்ப்பகுபதம்.

கடந்தவன் { குறிப்பு வினையாலணையும் பெ
யர்ப்பகுபதம்.

பெயர்ப்பகுபதங்கள்.—இப்பகுபதங்கள் பகுதி விசுதி முத
விய ஆறுறுப்புக்களில், பகுதி விசுதி இரண்டிலும் பொருள் சிற
ந்துவின்று காலங்காட்டாமல் வேற்றுமை புறப்புகள் ஏற்று
வரும்.

(உ-ம்.) பொன்னனை.

தெரிசிலை வினையாலணையும்பெயர், குறிப்புவினையாலணையும்
பெயர்.—இப்பகுபதங்கள் மேற்கூறிய ஆறுறுப்புக்களில், விசு
தியிற் பொருள் சிறந்துவின்று காலத்தை முறையே வெளிப்
படையாகவும், குறிப்பாகவும் காட்டி வேற்றுமை புறப்புகள்
ஏற்றுவரும்.

(உ-ம்.) கடந்தானே, இல்லானே.

தெரிசிலை வினைமுற்று, குறிப்புவினைமுற்று.— இப்பகுபதங்
கள் மேற்கூறிய ஆறுறுப்புக்களில் பகுதியிற் பொருள் சிறந்து
வின்று காலத்தை முறையே வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாக
வும் காட்டி வேற்றுமை புறப்பு எனது வரும்.

(உ-ம்.) கடந்தான், அல்லன்.

ஆகவே, பெயர்ப்பகுபதங்கள் பெயர்த்தன்மையையும், வினை
முற்றுகள் வினைத்தன்மையையும், வினையாலணையும்பெயர்கள்
அவ்விருத்தன்மைகளையும் பெற்று வருவனவென் தறிக. (இ)

M. F. பகுபத உறுப்புக்கள் :—THE ELEMENTS OF
DIVISIONAL WORDS.

133. பகுதி விசுதி யிடைநிலை சாரியை
சந்தி விகார மாறினா திறம்பவை
முன்னிப் புணர்ப்பு முடிபெய் பதங்களும்.

(இ - ள்.) பகுதி விசுதி இடைநிலை சாரியை சந்தி விகாரம்
ஆறினும் - முதனிலையும் இறுதினிலையும் இடைநிலையும் சாரியை
யும் சந்தியும் விகாரமும் ஆகிய இவ்வாறு உறுப்பினுள்ளும்,
ஏற்பவை - (பொருளமைதிக்கு ஏற்பவைகளை, முன்னி புண
ர்ப்பு - சினைத்து (அறிவுடையோர்) கூட்டி முடிக்க, எப்பதங்க
ளும் முடியும் - எவ்வகைப்பட்ட பகுபதங்களும் முடிவுபெ
யும்.

(உ-ம்.) கூனி—கூன்+இ எனப் பகுதி விசுவியான் முடிந்தது.
உண்டான்—உன் + ட் + ஆன் என அவ்விரண்டுடன்
இடைநிலை பெற்று முடிந்தது.

உண்டனன்—உன்+ட்+அன்+ஆன் என அம் மூன்று
டன் சாரியைபெற்று முடிந்தது.

பிடித்தனன்—பிடி+த்+த்+அன்+ஆன் என நான்கு
டன் சந்திபெற்று முடிந்தது.

நடந்தனன்—நட+த்+த்+அன்+ஆன் என அவ்வை
ந்தும் பெற்றுச் சந்தியால் வந்த தகரவல்
லொற்று மெல்லொற்றுதலாகிய விகார
மும் பெற்று முடிந்தது.

வதப்புணர்ச்சிக்கு விதிக்கப்பட்ட தோன்றல், திரிதல், கெ
டுதல் என்ற மூன்று புணர்ச்சி விகாரங்களையும், வலித்தல்,
மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல், விரித்தல், தொகுத்தல், முத்
ற்குறை, இடைக்குறை, கடைக்குறை என்கிற ஒன்பது செய்
யுள் விகாரங்களையும் இது பெறுமென மாட்டுதலால், இது
‘மாட்டுதலிற் தொழுகல்’ என்னு முத்தி. (சு)

பகுதி. THE ROOT.

M. F. பொதுவிதி:—GENERAL RULE.

134. தத்தம்,

பகாப் பதங்களே பகுதியாகும்.

(இ-ள்.) தத்தம் பகாப்பதங்களே - (பெயர்ப்பகுப்பதங்களு
ள்ளும் வினைப் பகுப்பதங்களுள்ளும்) அதனதனுடைய (முன்
னிற்றின) பகாப்பதங்களே, பகுதி ஆகும் - பகுதிகளாகும்,
எ-று.

சாரியை, கூனி, விகாரம் மூன்றும் புணரியிலே சொல்லப்
பித்தனால் அவற்றையொழித்துப் பகுதி, விசுவிய, இடைநிலை
என்ற மூன்றின் பகுதிகள் இவையெனக் கூறப்பட்டன.

பகுப்பதத்தள்ளே பகுதி விசுவிய முதலிய உறுப்புக்களெல்
லாம் பகாப்பதமாகியும், விசுவிய முதலியவற்றை மேலெறிந்
தும் கூறுதலால் இங்கே “தத்தம் பகாப்பதங்கள்” என்றது
முதலிலைகளை என்பது பெறப்பட்டது. (எ)

M. F. பண்புப் பகுதிகளுக்குச் சிறப்புவிதி:—ABSTRACT NOUN
ROOTS, (SPECIAL RULE.)

135. செம்மை சிறுமை செய்மை தீமை
வெம்மை புதுமை மென்மை மேன்மை
திண்மை யுண்மை றுண்மை யிவற்றெதிர்
இன்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே.

(இ-ள்.) செம்மை..... துண்மை - செம்மைமுதல் துண்மை
சுருகச் சொல்லப்பட்ட பகுதினென்றும், இவற்று எதிர் - இவை
களுக்கு எதிரான வெண்மை முதலானவைகளும், இன்னவும் +
இவைபோல்வன பிறவும், பண்பின் பகாநிலை - பண்புப் பகு
தினின்றும் வேறுபொருள் பகுக்கப்பட்டாத நிலையையுடைய,
பதம் - பதங்களாகும், எ-று.

சொன்னிலையார் பகுப்பதமாயினும் ‘மை’ விசுவியக்குப் பகுதிப்
பொரு ளல்லது. வேறுபொருள் இல்லாமைவினாலே ‘பண்புப்
பகாநிலை’ என்னுது ‘பண்பிற் பகாநிலை’ என்றார். இது ‘சொற்
பொருள் விரித்தல்’ என்னு முத்தி. செம்மை, சிறுமை, செய்
மை, தீமை முதலிய வாய்பாடுகள் ‘எதித்துக்காட்டல்’ என்னு
முத்தி. (சு)

M. F. பண்புப்பகுதிகளின் விகாரம்:—CHANGES IN ABSTRACT
NOUN ROOTS, (SPECIAL RULE.)

136. ஈறு போத விடைபுகர மாய்பாதல்

ஆதி நீட லடியகர மையாதல்
தன்னொற் றிரட்டல் முன்னிலை மெய்கிரிதல்
இனமிக வினையவும் பண்பிற் கிரல்பே.

(இ-ள்.) ஈறுபோதல் - இறுதியிலுள்ள ஈறு விசுவியானது
கெடுதலும், இடை உகரம் இ ஆதல் - கெடுதலுற்ற உகரமானது
இகரமாதலும், ஆதி நீடல் - முதலினின்ற கு ளினானது மெய்கிரி
தலும், அடியகரம் இ ஆதல் - முதலினின்ற அகரமானது இ

காரமாதலும், தன் ஒற்று இரட்டல் - தன் மெய்பானது நடுவே மிகுத்தலும், முன் நின்ற மெய் திரிதல் - முன்னின்ற மெய்யானது வேறொரு மெய்யாதலும், இனம் மிகல் - (வருமெழுத்திற்கு) இனவெழுத்து மிகுதலும், இனையவும் - இவைபோல் வன பிறவும், பண்பிற்கு இயல்பு - அப்டன்பினுக்கு இயல்பாகும், என்று.

இவ்விதாரங்கள் பதப்பணர்ச்சிக்கும் கொள்க. இது 'ஒப்பின் முடித்தல்' என்னு முத்தி.

(உ-ம்.) நல்லன்—நன்மையின் மை விசுதி கெட்டது.

கரியன்—கருமையின் மை விசுதிக்கெட்டு நடுநின்ற உகரம் இகரமாயிற்று.

பாசி—பசுமையின் மை விசுதிக்கெட்டு ஆதிநீண்டது.

பைந்தார்—பசுமையின் மை விசுதியும் நடுநின்ற உயிர் மெய்யுங் கெட்டு வருமெழுத்திற்கு இன வெழுத்து மிகுத்து முதலிலிருந்த அகரம், ஐகரமாயிற்று.

வெற்றிலை—வெறுமையின் மை விசுதி கெட்டுத் தன் நெற்றிரட்டியது.

சேதாம்பல்—செம்மையின் மை விசுதியோய் ஆதி நீண்டு முன்னின்ற மகரமெய் தகரமெய்யாகத் திரிந்தது.

இவ்விதாரங்கள் அன்பன், அழகன் முதலிய வாய்பாடுகளுக்கு ஆடையாமல் செம்மை முதலிய வாய்பாடுகளுக்கே அடையவைத்தலால் 'எடுத்தமொழிவினெய்தவைத்தல்' என்னு முத்தியாம்.

(க. M. F. தெரிநிலைவினைப்பகுதிக்குச் சிறப்புவிதி:—VERBAL ROOT (SPECIAL RULE.)

137. நடவா பழசி விடுக வேவை நொப்போ வெளவுரி ஓனன்பொருத் திருந்தின் தேய்பா செல்வல் வாழ்கே ளஃகென் மெய்திய விருபான் மூன்றா மீற்றவும் செய்யெ னேவல் வினைப்பகாப் பதிமே.

(இ-ள்.) நடவா.....அஃகு என்று - நட வா மழசி விடு கூ வே வை நொ போ வெள உரிஞ் உண் பொருத் திரும் தின் தேய் பார் செல் வல் வாழ்கே ளஃகு என்று, எய்திய-(முத ளிலையாகப்) பொருத்திய, இருபான் மூன்று ஆம் - இருபத்து மூன்றாகும்; ஈற்றவும் - (உயிருமெய்யுங் குற்றிய ஐகரமுமா கிய) ஈற்றையுடைய (இவை முதலாகிய) வாய்பாடுகளெல் லாம், செய் என் ஏவல் - செய்யென்றிற் ஏவலினது, (பகாப் பதம்) - பகாப்பதமாகிய பகுதியும், வினை-மற் றவற் றுக்கு, பகாப்பதம் ஆம் - பகாப்பதங்களாகிய பகுதியும் ஆகுந் து.

'விகற்பத்தின் முடித்தல்' என்னு முத்தியால் இருபத்து மூன் றீற்றனவாக விகற்பித்து எடுத்துக்காட்டும் வாய்பாடுகளெல் லாம் இப்பொது வாய்பாட்டில் அடங்குமென்றார். 'முடித்தது முடித்தல்' என்னு முத்தியால் 'செய்' எனவும் கூறினர்.

'செய்யென் வினைப்பகாப்பதம்' என்றவனவிலே செய்யெ னேவற் பகாப்பதமும் அடங்குமா யிலும் முதலிலைகளே ஏவற் பொரு ளுணர்த்தாமல் ஆய் விசுதிபோய் புணர்ந்து நின்று உணர்த்துமென் றறிவித்தற்கு வேறு கூறினர்.

ஏவற் பதநீ.

(உ-ம்.) நடவாய் - வாராய் - உண்ணாய் - தின்னாய் - அஃகாய்.

முன்னிலை யேவலொருமை பெற்றிகால் வினைமுற்றித்து வரும் ஆய் விசுதி குன்றியும் வரும்.

(உ-ம்.) நட - வா - உண் - தின் - அஃகு.

இதுபோலவே விசுதிபுணர்ந்து கெட்டுகிற்குஞ் சொற்கள் இன்னும் பலவுண்டு; அகையெல்லாம் - ரூபத் முடிக்கும்போ து காண்பிக்கப்படும்.

மற்றை வினைப்பகுதி.

(உ-ம்.) நடந்தான் - வந்தான் - மடித்தான் - சீத்தான் - விட்டான் - கூவினான் - வெக்தான் - வைத்தான் - நொத்தான் - போயினான் - வெளவினான் - உரிஞினான் - உண்டான் - பொருதினான் - திருபினான் - தின்னான் - தேய்த்தான் - வாழ்ந்தான் -

சென்றான் - வவ்வினான் - வாழ்ந்தான் - கேட்டான் - அனான்.

இத்தொலாசிரியர் வடநான். மேற்கோளாக ஒரு மொழிக் வித்து பகாப்பதம் பகுபதமெனக் காரணப்பெயர் தா இட்டு, “எழுத்தே” என்னுஞ் சூத்திரமுதல் இதுவணக்கப் பகாப்பதம் பகுபதமெனப் பலதரஞ் சொல்லுதல் ‘தன்முதல்குறியெழுத்துணர்த்தல்’ என்னு முத்தி.

இத்தொலாசிரியர் வினைப்பகுதிகள் விசுதியோடு புணரும்பே தொழுதான் - உண்டான் எனச் சில இயல்பாத லல்லாமலு கிசல்—சேறல் என முதல் நீண்மே, தா—தந்தான் எனத் த நெடில் குறியும், கா—செத்தான் என முதல் ஆகாரம் எ மாகியும், கொணர்ந்தான் என முதல் அயலெழுத், குறையி ரகரமெய் விரித்தும், விரவு—விராவினான் என ந சூறில் நீண்மே, முழுது—முழுதினான், முழுகினான் என இ புறம் விகாரமுமாக உறழ்த்தும், வா—வருகிறான் எனத் த நெடில் குறியி ஒருயிரமெய் விரித்தும், கல்—கற்றான் னுற்றுமெய் வருமெய்யாகத் திரித்தும், சொல்—சென்றான் னுற்று மெய் வருமெழுத்திற்கு இனமாகத் திரித்தும், இன் த பலவாறு விகாரப்பட்டும் வரும்.

கா - சா-தா—இவை முறையே காத்தான் - செத்தான் - தான் எனவும், கல்-நில்-புல் - சொல்—இவை கற்றான் - னான் - புல்லினான் - சொன்னான் எனவும், ஒரு நிகராகிய பகுதிகள் பலவிதமாக விகாரப் பதிதரால் அவையெல்லாம் தநெடில் சொல்லப்பகுந்தால் விரியுமாதலால் செய்யுள் வழக்கத்தையும் உலகவழக்கத்தையும்பற்றிச் செய்யுள் விகாரப் புணர்ச்சி விகாரமுந் கொண்டு அமைத்துக்கொள்க.

தொலாசிரியர் வினை நட - வா முதலாகிய முதனிலை வினை பகுதிகளின் லிறுத்த யன்றிச் சிறுபான்மை டெயர்ச்சொற் றிலுத்தும் இடைச் சொற்களின் லிறுத்தும் உரிச்சொற்களின் லிறுத்தும் பிறக்கும்.

(உ-ம்.) கடை—கடைக்கணித்தான் } டெயர்ச்சொற்
சித்திரம்—சித்திரித்தான் } பகுதி.

போல்	—போன்றான்	} இடைச்சொற்
நிகர்	—நிகர்ந்தான்	
மால்	—மாலும்	} உரிச்சொற்
சால்	—சான்றான்	

M. F. பிறவினை ஏவற்பகுதிக்குச் சிறப்புவிதி:—CAUSAL IMPERATIVE VERBAL ROOTS SPECIAL RULE.

138. செய்யென் வினைவழி விப்பி தனிவரின்
செய்வியென். எனவ் வினையின் ரோவல்.

(இ - ள்.) செய். என் வினைவழி - செய்யென்னும் வாய்பாட்டு முதனிலைத் தனிவினையின்பின், வி. பி தனிவரின் - விவ்விசுதிபாவது பிவ்விசுதியாவது தனித்து வருமாயின், செய்வினன் எவல் - (செய் என்னு மெவலின்மேல் ஐரோவலாய்ச் செய்வி என்னும் வாய்பாட் டேவற் பகுதியாம்; இனையின் - (அவ்வினையின்பின் இந்த விசுதிகள் தன்னெனும் பிதிதொடும்) இனந்து வருமாயின், ஈரோவல் - செய்விப்பி என்னும் வாய்பாட் டேவற் பகுதியாம், எ-று.

(உ-ம்.) நடப்பியாய் - நடப்பிப்பியாய் } எனவரும்.
வருவியாய் - வருவிப்பியாய் }

சிறுபான்மை ‘உடையிற்சோடல்’ என்னு முத்தியால் கு - சு - மி - து - பு - று என்கிற ஆறு விசுதிகளுள் ஒன்று பெற்றும், சில பகுதிகள் விகாரப்பட்டும் அப்படி வருமெனக் கொள்க.

(உ-ம்.)	போ	—போக்கு	} கு, சு, மி, து, பு, று விசுதி கள் பெற்று பிறவினை யாயின.
	பாய்	—பாய்ச்சு	
	உருள்	—உருட்டி	
	நட	—நடத்து	
	எழு	—எழுப்பு	} பகுதிகள் விகாரப்பட்டு பிறவினையாயின.
	துயில்	—துயிற்று	
	இயங்கு	—இயக்கு	
	திருந்து	—திருத்து	
	தோன்று	—தோற்றது	} (கக)
	ஆடி	—ஆட்டி	
	தேறு	—தேற்றது	
	உருகு	—உருக்கு	

F. வினைப்பகுதிக்குப் புறநடை :—A REMARK ON VERBAL ROOTS.

139. வினம்பிய பகுதிவே ருதலும் விதியே.

(இ-ள்.) வினம்பிய பகுதி - (ஏவற்பகுதி வேறுதல்போல அதன்பின்னே) சொல்லப்பட்ட மற்ற வினைப்பகுதிகள் வேறு ஆதலும் - வேறுபடுதலும், விதியே - விதியேயாகுதல்.

(உ-ம்.) நடத்தினான், நடப்பித்தான், நடத்துவிப்பித்தான் எனவரும். இங்கே தன்வினைப்பகுதிகள் பிறவினைப்பகுதிகளை நன்கு காண்க. (சுஉ)

வி த தி.

F. PERSONAL AND OTHER TERMINATIONS.

140. அன் ஆன் அள் ஆள் அர் ஆர் பம் மார்
அ ஆ கு டி து று என் ஏன் அல் ஆன்
அம் ஆம் எம் ஏம் ஓ மொடும்மார்
கடதற ஐ ஆம் இம் மின் இர் நர்
சயர் கயவு மென்பவும் பிறவும்
வினையின் விசுதி பெயரினுஞ் சிலவே.

(இ-ள்.) அன்.....என்பவும் - அன் ஆன் முதல் முப்பத்தொகச் சொல்லப்பட்டவைகளும், பிறவும் - (இவைபோலவும்) பிறவும், வினையின் விசுதி - வினைப் பகுபதங்களின் விசுதிகளும்; பெயரினும் - பெயர்ப்பகுபதங்களினும், சில - (இவற்றுள்) சில விசுதிகளாகும், எ - து.

அன் விசுதி தன்மைக்கு 'எதிரதுபோற்றல்' என்னு முயாற் சொர்க்கப்பட்ட தாகவின் வலியுறுத்தற்குப் பின்னாகுமென.

வினைப்பகுபதங்களின் விசுதி.

(உ-ம்.) நடத்தான், நடத்தான் — { அன், ஆன்
ஆண்டிற் பட்டர்க்கை
நடத்தான், நடத்தான் — { அன், ஆன்
தெண்டிற் பட்டர்க்கை

நடத்தான், நடத்தான் } — { அர், ஆர், ப், மார்
நடப்ப, நடமார் } — { பல்லோர்பட்டர்க்கை.

நடத்தன், நடவா — { அ, ஆ
பல்லோர்பட்டர்க்கை.

நடத்தது, நடயிற்று, குண்டுகட்டு } — { து, று, டு
ஆன்மன் பட்டர்க்கை.

உண்ண, உண்ணி, நடந்து, செறு, நடத்தனன், நடந்தேன், நடப்பல், நடபடன் } — { கு, டி, து, று,
என், ஏன், அல், அன்
தன்மை மொருமை.

நடப்பம், நடப்பாம், நடப்பெம், நடப்பேம், நடப்போம், நடக்கும், உண்ணும், நடத்தும், செதுர் } — { அம், ஆம், எம், ஏம்,
ஓம், கும், மும்,
தும், றும்
தன்மைப்பன்மை.

நடத்தான், நடத்தான் } — { ஐ, ஆய், இ
ய, நடத்தி } — { முன்னிலை ஒருமை.

நடப்பின், நடந்தனின் } — { பின், இர், நர்
நடத்திர் } — { முன்னிலைப்பன்மை.

தெயர், நடக்க, வாழிய } — { சயர், க, ய
வியக்கோள்.

நடக்கும் — உம்-செய்யுமென் முற்று.

'பிறவும்' என்றதனால் நடத்திடு, எழுந்திரு, அருளு, நிறுல், அழேல், சொல்லிக்கான் என இடு - இரு - உ - ஆல் - ஏல் - கான், முதலியவும் வரும். இவையெல்லாம் தெரிநிலை வினை முற்றுக்கள்.

வினைக்குறிப்பு முற்றுக்கள் குறிப்பாகக் காலங்காட்டுவதால் இதற்கு விசுதிகளுக்கும் தாமே காலங்காட்டுவது விசுதிகளொழிந்த அன், ஆன், அள், ஆள், அர், ஆர், அ, ஆ, து, என், ஏன், அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம், ஐ - ஆய், இ - யர் எனவும் விசுதிகளோடு வருமெனக் கொள்க.

எஅ

நன்னூற்காண்டிகையுரை.

(உ-ம்.)

படர்க்கை.	தன்மை.	முன்னிலை.
குழையன்	குழையினென்	குழையினே
குழையான்	குழையினென்	குழையாய்
குழையன்	குழையம்	வில்லி
குழையான்	குழையாம்	குழையினிர்
குழையர்	குழையினெம்	குழையீர்
குழையார்	குழையினெம்	
குழையன்	குழையினெம்	
குழையாட்டு		
குழையது		
குழையிற்று		

‘பேயரினுஞ் சில’ என்றதனால் இவ்விசிறிகளுள்—அன், ஆ, அள், ஆள், அர், ஆர், மார், அ, ஆ, இ என வருகின்றவைகடனே மன், மான், கள், வை, தை, கை, பி, முன், அல், ன், ர், வ், முதலானவைகள் பெயர் விசிறிகளாம்.

(உ-ம்.)

குழையன்	தேவிமார்	கோக்கள்	தொன்றல்
வானத்தான்	குழையன்	அவை	பிறன்
குழையன்	யாது	எந்தை	பிறர்
வானத்தான்	பொன்னி	எங்கை	பிறர்
குழையர்	வடமன்	எம்பி	அய்
வானத்தார்	கோமான்	எம்முன்	

இன்னும் ‘வினையின்விசிறி பெயரினுஞ் சில’ என்றதனாலும் ‘பிறவும்’ என்றதனாலும் அவைகைப்பட்ட வினைகளுக்கும் பெயர்களுக்கும் இவ் விசிறிகளுக்குள் அடங்கியும் அடங்காமலும் வரும் விசிறிகளெல்லாம் கொள்ளப்படும்.

பெயர்செய்ச்விசிறிகள்:—அ, உழ்.

(உ-ம்.) உழந்து, நடக்கின்ற, நடக்கும் என வரும்.

ம்—செய்தி காலத்தையும் காட்டுமாதலால் குறிப்புப்பெயர்செய்ச்விசிறி அ விசிறி ஒன்றே வரும்.

பதவியல்.

எக

வினையெச்சவிசிறிகள்:—உ-பு-ஆ-ஊ-என-அ-இன்-இய-இயர்-வான்-பான்-பாக்கு-இ-ய்-கு-ஆல்-கால்-ஏல்-ஏனும்-உம்-மல்-மை-மே-து-நி முதலியன.

(உ-ம்.)

நடந்து	உண்ணிய	உணந்து	உண்ணமை
உண்குடி	உண்ணியர்	நடந்தால்	உண்ணுமே
உண்ணு	வருவான்	ஒலித்தக்கால்	அல்லது
உண்ணு	உண்பான்	நடக்குமெல்	அன்றி
உண்டென	உண்பாக்கு	நடக்குமெனும்	
உண்ண	ஒடி	காண்டலும்	
நடக்கின்	போய்	உண்ணுமல்	

தொழிற்பெயர்விசிறிகள்:—தல்-அல்-அம்-ஐ-வை-வை-கு-பு-உ-தி-சி-வி-உள்-காமி-மாமி-அய்யு-ஆனை-மை-து-மதி-மானம், முதலியன.

(உ-ம்.)

நடந்தல்	போக்கு	விக்குள்	பாய்த்து
ஆத	நடப்பு	சூக்காமி	ஏற்றமதி
வரு	வரவு	கோட்பாமி	வருமானம்
தொலை	மறதி	தொற்றாவு	
நடக்கை	புணர்ச்சி	வாரனை	
பார்வை	புலவி	நடவாமை	

துவ்விசிறி நடந்தது, நடக்கின்றது, நடப்பது என முக்கால் இடைநிலையோடும், மை விசிறி நடந்தமை, நடக்கின்றமை என இறந்தகால் நிகழ்கால இடைநிலையோடும் கூடி வரும்.

பண்புப்பெயர்விசிறிகள்:—மை-ஐ-சி-பு-உ-கு-நி-து-அம்-நர்-ரம் முதலியன.

(உ-ம்.)	நன்மை	மான்பு	நன்றி	நன்னர்
	தொல்லை	மழவு	நன்று	திட்டம்
	மாட்டி	கன்கு	உம்	

எதிர்மறைவினாக்கள் :—இல் - அல் - ஆ என்பன.

(உ-ம்.) நடந்திலன் நடக்கலன்
நடக்கின்றிலன் நடவாதான்
நடக்கிலன்

பிறவினைவினாக்கள் :—வி - பி - கு - சு - மி - து - பு - து

என்பன.

(உ-ம்.) வருவித்தான் உருட்டினான்
நடப்பித்தான் நடத்தினான்
பொக்கினான் எழுப்பினான்
பாப்பினான் துபிற்றினான்

கரை, தேய் என வருகிற தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாகிய முதனிலைகள் சிறுபான்மை இவ்வினாக்கள் வேண்டாம். கரைத்தான், தேய்த்தான், கரைத்திலன், தேய்த்திலன், கரைக்கின்றான், தேய்க்கின்றான், கரைக்கின்றிலன், தேய்க்கின்றிலன், கரைப்பான், தேய்ப்பான், கரைக்கான், தேய்க்கான் என்பன பிறவினைப் பொருளைத் தரும்பொது வல்லெழுத்து மிகுந்தும், கரைந்தான், கரைத்திலன், கரையினான், கரைவான், கரையான் எனத் தன்வினைப்பொருளைத் தரும்பொது வல்லெழுத்து மிகாமலும் வருமென்றாக.

இ, ஐ, ஆம் வினாக்கள் அலரி - பறவை - எச்சம் எனப்படும் முதற்பொருளையும், ஊருணி - தொடை - தொல்காப்பியம் எனச் செயல்படுபொருளையும், மண்வெட்டி - பார்வை - நோக்கம் எனக் கருவிப் பொருளையும் உணர்த்திவரும்.

வீறி, ஒழி வினாக்கள் வந்துவிட்டான், கேட்டொழிந்தான் எனத் துணிவுப்பொருளை யுணர்த்திவரும்.

கொள் வினாக்கள் அடித்துக்கொண்டான் - கடித்துக்கொண்டான் எனத் தற்செய் யுணர்த்திவரும்.

படு - உண் வினாக்கள் கட்டப்பட்டான் - உட்டிண்டான் எனச் செயல்பாட்டி வினைகளுக்கு வரும்.

மை வினாக்கள் ஆண்மை - பெண்மை எனத் தன்மைப்பொருளை யுணர்த்தும்.

எல்லாவினாக்களையும் அளவுசெய்தல் கூடாமையால் அதிகமாக வழங்குகிற சில வினாக்களைக் காட்டினோம். (உக)

இடைநிலை.

MEDIAL PARTICLES.

பெயரிடைநிலை :—MEDIAL PARTICLES OF NOUNS.

141. இலக்கியம் கண்டதற் கிலக்கண மியம்பலின் பகுதி வினாக்கள் பகுத்திடை நின்றதை வினைப்பெயர் ரல்பெயர்க் கிடைநிலை பெயரே.

(இ - ன்.) இலக்கியம் கண்டு - (அறிவுடைபொருளே நியமிக்கப்பட்ட) இலக்கியத்தைப் பார்த்து, அதற்கு - அவ்வினாக்கியத்திற்கு, இலக்கணம் - (அவ்வினாக்கியத்தின் நாமநிலையே) இலக்கணமாக, இயம்பலின் - சொல்லுதலால்; பகுதி வினாக்கள் பகுத்து - (நான்சொல்லப்பட்ட) பகுதியையும் வினாக்கியையும் பிரித்து, இடைநின்றதை - நடுநின்றதை, வினைப்பெயர் அல் பெயர்க்கு - வினாயாலானையும்பெயர் ரல்லாத பெயர்களுக்கு, இடைநிலை என்ன - இடைநிலையென்று சொல்லுக, எ - து.

(உ-ம்.) அறிஞன் - ஞ்
ஒருவான் - வ்
மகன் - க்
வண்ணத்தி - த்

இவையு மிடப்படியே வருதல் காண்க.

(கச)

* 141 (α) காலம் மூன்று :—THE THREE TENSES.

இறப்பெயர்வு நிகழ்வெனக் காலமுன்றே.

[See சூத்திரம் 382 பொதுவியல்.]

M. P. இறந்தகாலவினை இடைநிலை :—MEDIAL PARTICLES OF VERBS OF THE PAST TENSE.

142. நடவொழி நின்றே யையப்பான் மூவிடத் திறந்த காலத் தருந்தொழி லிடைநிலை.

(இ - ன்.) நடவ ஒன்று - தகர டகர நகர மெய்களும் இன் - இன்னும், ஐம்பால் முவிடத்து - ஐம்பால் முவிடங்கள்

* இப்பொதுவியற்சூத்திரம் தகுதிபற்றி இங்கு நோக்கப்பட்டது. இதன் உண் முதலியன அவ்வினாக்கள் காட்டுகின்றன.

உம், இறந்த காலம் தரும் - இறந்தகாலத்தை காட்டுகின்ற தொழில் இடை நிலை - வினைப்பகுபதங்களினுடைய இடை நிலைகளாகும், எ - று.

(உ-ம்.) நடந்தான் நடந்தேன்
நடந்தாள் நடந்தோம்
நடந்தார் நடந்தாய்
நடந்தது நடந்தீர்
நடந்தன நடந்தீர் } த் இடைநிலை.

உண்டான் - ட் இடைநிலை.
சென்றான் - ற்
உறங்கினான் - இன்

‘இன்’ இடைநிலை ‘எஞ்சியது’ எனக் கடைகுறைந் ‘போனது’ என முதல் குறைந்தும் வரும்.

M. F. நிகழ்காலவினை இடைநிலை :—MEDIAL PARTICLES OF VERBS OF THE PRESENT TENSE.

143. ஆறின்று கின்று கிறுமு விடத்தின் ஐம்பா நிகழ்பொழு தறைவினை யிடைநிலை.

(இ - ள்.) ஆறின்று கின்று கிறு - ஆறின்று கிறு என்பன, ஐம்பால் மூவிடத்தின் - ஐம்பால் மூவிடங்களிலும், நிகழ்பொழுது அறை - நிகழ்காலத்தை காட்டுகின்ற, வினைப்பகுபதங்களினுடைய, இடைநிலை - இடைநிலைகளாகும், எ -

(உ-ம்.) நடவாநின்றான் - ஆறின்று இடைநிலை
நடக்கின்றான் - கின்று
நடக்கிறான் - கிறு

M. F. எதிர்காலவினை இடைநிலை :—MEDIAL PARTICLES OF VERBS OF THE FUTURE TENSE.

144. பவ்வ மூவிடத் தைம்பா லெதிர் பொழு திசைவினை யிடைநிலை யாமிவை சிலவில.

(இ - ள்.) பவ்வ - பகரமெய்யும் வகரமெய்யும், ஐம்பால் மூவிடத்து - ஐம்பால் மூவிடங்களிலும், எதிர் பொழுது இசை எதிர்காலத்தைக் காட்டுகின்ற, வினை இடைநிலை மும் - வினை

பகுபதங்களினுடைய இடைநிலைகளாகும்; இவை - இம் முக்கால இடைநிலைகளும், சில - சில (முச்சொற்களுக்கு), இல - இல்லை, எ - று.

(உ-ம்.) நடப்பான் - ப் இடைநிலை.
வருவான் - வ்

இவை ‘சிலவில’ என்றதனால் விஞியாவது பகுதியாவது வேறிடைநிலையாவது காலங் காட்டுமென்பது பெற்றும். அவை பின்வருஞ் சூத்திரத்திற் காண்க. (கௌ)

M. F. காலங்காட்டும் விஞிதி :—VERBAL TERMINATIONS SHEWING TENSE.

145. தவ்வொடுகர வும்மைபிகழ் பல்லவும் தவ்வொடு மறப்பு மெதிர்வும் டவ்வொடு கழிவும் கவ்வொடு பெதிர்வு மின்னேவல் வியங்கோ எரிமொ ளெதிர்வும் பார்த்தம் செலவொடு வரவுஞ் செய்புபிகழ் பெதிர்வும் எதிர்மறை மும்மையு மேற்கு மீங்கே.

(இ - ள்.) தவ்வொடு உகர உம்மை - தகரமெய்யோடு கூடிய உகரவிஞிதியும் உம் விஞிதியும், நிகழ்பு அல்லவும் - இறந்த காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், தவ்வொடு உகரவும்மை - தகரமெய்யோடு கூடிய உகரவிஞிதியும் உம் விஞிதியும், இறப்பு மெதிர்வும் - இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், டவ்வொடு உகரவும்மை - டகர மெய்யோடு கூடிய உகரவிஞிதியும் உம் விஞிதியும், எதிர்வும் - எதிர்காலத்தையும், மின் - மின்ன விஞிதியும், எவல் - முன்னிலையெவல் விஞிதிகளும், வியங்கோள் - வியங்கோள் விஞிதிகளும், இ - இகர விஞிதியும், மார் - மார் விஞிதியும், எதிர்வும் - எதிர்காலத்தையும், பார்த்தம் - பகரவிஞிதி, செலவொடு வரவும் - இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், செய்யும் - செய்யுமென்னும் (வாய்பாட்டு முற்று விஞிதி) நிகழ்பு எதிர்வும் - நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், எதிர் மறை - எதிர்மறை (ஆகாரவிதி), மும்மையும் - மூன்றாவது காலத்தையும், ஏற்குமி - ஏற்று வரும், ஈங்கு - “இவை சிலவில” என்றவைகளுள், எ - று.

(உ-ம்.)

	காலங்காட்டும் விசுதி.	காலம்.
சென்று	று	இறந்தகாலம்.
சென்றும்	றும்	
சேறு	று	எதிர்காலம்.
சேறும்	றும்	
வந்து	து	இறந்தகாலம்.
வந்தும்	தும்	
வருது	து	எதிர்காலம்.
வருதும்.	தும்	
உண்டு	டு	இறந்தகாலம்.
உண்டும்	டும்	
உண்டி	கு	எதிர்காலம்.
உண்டும்	கும்	
உண்டின்	மின்	எதிர்காலம்.
உண்ணு	ஏவல்விசுதி.	
உண்டக.	க	எதிர்காலம்.
சேறி	இ	
உண்மார்	மார்	இறந்தகாலம், எதிர்காலம்.
உண்ப	ப	
உண்ணும்	உம்	நிகழ்காலம், எதிர்காலம்.
உண்ணன்	ஆ (எதிர் மறை)	

காலங்காட்டும் விசுதிகளைமட்டுக்கு சொல்லிக் காலங்காட்டும் பகுதியையும் பிற இடைநிலையையுஞ் சொல்லாமைமால் அவை சிறுபான்மை வரும்; வந்தவிடங்களிற் கண்டுபெற்றாக என் றாயிற்று. அவை வருமாறு :—

தொட்டான் - உற்றான் - புக்கான் என - டு - கு - து என்கிற முன்னொடிகளுள் ஒன்று ஈருதிய சில குறிலிணைப்பகுதிகள் விகாரப்பட்டு இறந்தகாலம் காட்டும்.

என்றான் - என்றிசினோ - போயது என் மன் - இசின் - இம்முன்று இடைநிலைகளும் இறந்தகாலம் காட்டும்.

உண்ணுவிடந்தான் - உண்ணுவிருந்தான் என ஆகிவந்து - ஆகிருந்து என்னும் இரண்டு இடைநிலைகளும் நிகழ்காலமும், என்மார் என மகர இடைநிலை எதிர்காலமும், காட்டும்.

‘நங்கே’ என்ற மிகையால் வருதி என இகரவிசுதி நிகழ்காலம் காட்டுதலையும், எச்சவிசுதிகள் காலங்காட்டுதலையும் அமைத் துக்கொள்க.

இனிப் பததி விததி முதலிய உறுப்புக்களார் பதபத முடிக்குமாறு.

பொன்னன் என்கிற உயர்திணை ஆண்பால் ஒருமைப் படர்க்கைப் பொருட்பெயர்ப் பகுபதத்தை முடிக்கு மிடத்து “பொருட்டிடங்காலம்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால், பொன் - னின்னும் பகுதியை முதலில் வைத்து, அதன்பின் “அன் ஆன் ஆன் ஆன்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உயர்திணை ஆண்பா லொருமைப் படர்க்கையைக் காட்டுகிற அன் - விசுதியை வரு வித்து, பொன் - அன் என வைத்து, “தனிக் குறின் முன்னொற் றுயிர்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அந்த நகரமெய்யை பிரட் டித்து, பொன் - ன் - அன் என வைத்து, “உடன்மேலுயிர்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அகராயினா யிருந்த நகரமெய் யின்மே டேற்றி, பொன்னன் என முடிக்க.

நடந்தன்னன் என்கிற உயர்திணை ஆண்பால் ஒருமைப்படர்க்கை இறந்தகால இயற்றும்; வினைமுதற் நெரிநிலை வினைமுற்றுப் பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து “நடவா” என்னுஞ் சூத்திரவிதி யால் நட - என்னும் பகுதியை முதலில் வைத்து, “அன் ஆன் ஆன் ஆன்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உயர்திணை ஆண்பா லொருமைப் படர்க்கையைக் காட்டுகிற அன் - விசுதியை அதன்பின் வருவித்து, நட - அன் என வைத்து, “ததறவொற் றின்னே” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இறந்தகாலம் காட்டும். தகர இடைநிலையை அவ்விரண்டிற்கும் நடுநிலை வருவித்து, நட - த் - அன் என வைத்து, “அன் ஆன் இப் அல்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைக்கும் விசுதிக்கும் இடையிலே அன் சாரியையை வருவித்து, நட - த் - அன் - அன் என வைத்து, “உடன்மேலுயிர்வந்து” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத் தகர மேலுயின்மேலே சாரியை அகர ஐயினா ஏற்றி.

யவ்வம் - (நூலாவிடித்தில்) யகரமுமாகும்; முப்பது - (தாமெய்யானது, சயவம் - (மொழிக்கு முதலிலே) சகரம் (நிலிலே) யகரமுமாகும்; மேல் ஒன்று - முப்பத்தோராய்யானது, சுடவும் - (மொழிக்கு முதலிலே) சகரமும் (நிலிலே) டகரமுமாகும்; இரண்டு - முப்பத்திரண்டாய்மெய்யானது, சுதவும் - (மொழிக்கு முதலிலே) சகரமும் (நிலிலே) தகரமுமாகும்; மூன்று - முப்பத்துமூன்றுமெய்யானது, வம் - (மொழிக்கு முதலிலே) அகரமும் (நிலிலே) ககரமுமாகும்; ஐந்து - முப்பத்துஐந்துமெய்யானது, இரு கவவு இரண்டு ககர மாகும்; ஆகாது - பொதுவெழுத்துக்களின் மொழியிதழி ஆகாரமானது, ஐயும் - ஐகாரமாகும்; ஈஈ மொழியிதழி ஈகாரமானது, இகரமும் - இகர மொழியிதழி.

(உ-ம்.)

கிஷ்டம்	—இடபம்	} ஏழாமுயிர் இகரமும் இமாயிற்று.
கிஷ்டம்	—மிருகம்	
கலிஷ்டம்	—நகம்	} ஐந்துவருக்கத்திலும் இநின்ற மும்மூன் றெதுகளும் ஆவ்வம் கத்தின் முதலெழுதியின.
கலிஷ்டம்	—நாகம்	
கலிஷ்டம்	—மேகம்	
கலிஷ்டம்	—சுலவாதி	
கலிஷ்டம்	—விசயம்	
கலிஷ்டம்	—சுருச்சை	
கலிஷ்டம்	—பீடம்	
கலிஷ்டம்	—சுடம்	
கலிஷ்டம்	—கூடம்	
கலிஷ்டம்	—தலம்	
கலிஷ்டம்	—தினம்	
கலிஷ்டம்	—தீனா	
கலிஷ்டம்	—பலம்	
கலிஷ்டம்	—பந்தம்	
கலிஷ்டம்	—பாரம்	

வலிஷ்டம்	—பங்கம்	} இ மொழியிடையில் யகரமாயிற்று.
வலிஷ்டம்	—சங்கம்	
வலிஷ்டம்	—பாகம்	} ஸ முதலில் சகரமும், இடையில் சகரமும் யகரமுமாயிற்று.
வலிஷ்டம்	—தேயம்	
வலிஷ்டம்	—சுருக்கம்	} ஷ முதலில் சகரமும் இடையிலும் கடையிலும் டகரமாயிற்று.
வலிஷ்டம்	—விடம்	
வலிஷ்டம்	—பாடை	} ஸ முதலில் சகரமும், இடையில் சகரமும் தகரமுமாயிற்று.
வலிஷ்டம்	—சுடை	
வலிஷ்டம்	—சுடம்	} ஹ முதலில் அகரமும், இடையிலும் கடையிலும் ககரமாயிற்று.
வலிஷ்டம்	—மாதம்	
வலிஷ்டம்	—ஆன்	} ஹ முதலில் அகரமும், இடையிலும் கடையிலும் ககரமாயிற்று.
வலிஷ்டம்	—மோகம்	
வலிஷ்டம்	—மகி	} கூ மொழியிடையில் இரண்டு ககர மாயிற்று.
வலிஷ்டம்	—பங்கம்	
வலிஷ்டம்	—மோகம்	} இகர ஈது ஐகர ஈது ஆயிற்று.
வலிஷ்டம்	—புரி	
வலிஷ்டம்	—புரி	} ஈகர ஈது இகர ஈது ஆயிற்று.
வலிஷ்டம்	—புரி	

உடையிற் கோடலால், கிஷ்டம் - கிராமம் முப்பத்துக்கத்தின் ஆகிய கூட மொழிக்கு முதலில் ஒரு ககரமு மாகுமெனக் கொள்க. (உ0)

148. ரவ்விற் கம்முத லாமுக் குறிலும்
லவ்விற் கிம்முத லிரண்டும் யவ்விற்
கிய்யு மொழிமுத லாகிமுன் வருமே.

(இ-ள்.) ரவ்விற்கு - ரகரத்திற்கு, அம்முதலாம் முக்குறிலும் - அஇஉஈஊகிற் மூன்று குற்றெழுத்துக்களின் லோன்றும்,

வவ்விற்கு - லகரத்திற்கு, இம்முதல் இரண்டும் - இ உ எ ள
கிற இரண்டி லொன்றும், மவ்விற்கு - யகரத்திற்கு, இய்யும்
இகரமும், மொழி முதல் ஆகி - (அவ்வெழுத்துக்களை முதல்
ஹடைய) வடமொழிகளுக்கு முதலாகி, முன் வரும் -
முன்றெழுத்துக்களுக்கு) முன்னே வரும், எ-று.

(உ-ம்.)

ஈஹ:	—அரங்கம்	{	ரகர முதன் மொழிகளுக் அ, இ, உ என்பவற்றின் ஒன்று முதலில் வந்தது.
ஈஹ:	—இராமன்		
ஹஹ:	—உரோமம்		
ஹஹ:	—இலாபம்	{	லகர முதன் மொழிகளுக் அ, இ, உ என்னுள் முன்ன ஒன்று முதலில் வந்தது.
ஹஹ:	—உலோபம்		
யகஹ:	—இயக்கன்		
		{	யகர முதன் மொழிக்கு அ, இ, உ என்பவற்றின் ஒன்று முதலில் வந்தது.

149. இணைந்தியல் காலை யரலக் கிகரமும்

மவ்வக் குகரமு நகரக் ககரமும்

மிசைவரும் ரவ்வழி யுவ்வு மாம்பிற.

(இ - ள்.) இணைந்து இயல் காலை - (ஆரியமொழியுள் இர
டெழுத்து) இணைந்து (ஒருபுத்தைப் போல) நடக்கும்போ
யரலக்கு - (பின்னின்று) யகர ரகர லகரங்களுக்கு; இ
மும் - இகரமும், மவ் வக்கு - மகரவகரங்களுக்கு, உகரமு
உகரமும், நகரக்கு - நகரத்திற்கு, அகரமும் - அகரமும், மிச
மேலே, வரும் - வந்து வடமொழிகளாகும்; ரவ்வழி - (இ
ந்து முன்னின்று) ரகரத்திற்குப்பின், உவ்வும் ஆம் - உகர
வரும், எ-று.

(உ-ம்.)

வகஹ:	—வாக்கியம்	{	யகர ரகர லகரங்களு முன் இரண்டும் வந்தது.
வகஹ:	—வக்கிரம்		
வகஹ:	—வக்கிரம்		

உஹ:	—பதமம்	{	மகர வகரங்களுக்குமுன் உகரம் வந்தது.
வகஹ:	—பக்குவம்		
ஹஹ:	—அரதகம்	{	நகரத்துக்குமுன் அகரம் வந்தது.
ஹஹ:	—அருத்தம்		
		{	ரகரத்தின்பின் உகரம் வந்தது.

“பிற” என்றதனால்

ஹஹ:	—சத்தி	{	முதலிய திரிபும்
ஹஹ:	—சத்தி		
ஹஹ:	—சாப்பியம்		
ஹஹ:	—பருப்பதம்	{	முதலிய கேடும்
ஹஹ:	—தூலம்		
ஹஹ:	—அத்தம்		
ஹஹ:	—ஆதித்தன்		

மற்றும் விகாரத்தால் வருவனவுங் கொள்ள.

தமிழெழுத்திற் சிறப்பெழுத்தும் பொதுவெழுத்தும்:—

LETTERS PECULIAR TO TAMIL AND THOSE COMMON TO
SANSKRIT AND TAMIL.

150. றனழ எ ஒவ்வு முயிர்மெய்யு முயிரள
பல்லாச் சார்புத் தமிழ்பிற பொதுவே.

(இ-ள்.) ற ன ழ எ ஒ வ்வு - (முதலுஞ் சார் 'மாயிய' தமிழ்
மெழுத்து நூற்பதுகளிலே) றகர னகர ழகர எகர ஒவ்வுகள்
ஈத்து, உயிர்மெய்யும் உயிரளபு அல்லா 'சார்பும்' - உயிர்மெய்யு
யும் உயிரளபெடையு மல்லாத சார்பெழுத்தெட்டும், தமிழ் -
தமிழுக்கே (சிறப்பெழுத்துக்களாம்); பிற - மற்ற இருபத்தே
மொழித்துக்களும், பொது - பொது எழுத்துக்களாம், எ-று.

(உ-ம்.)

சிறப்பெழுத்து.

ந்
ன்
ழ்
ள

ஐ
ஔ

ஒற்றளபு

குற்றியலிகரம்

குற்றியலுகரம்

ஐகாரக்குறுக்கம்

ஔகாரக்குறுக்கம்

மகரக்குறுக்கம்

ஆயதக்குறுக்கம்.

பொதுவெழுத்து.

மெய்—க, க், ச், ச், ஞ், ஞ், ட், ட், ம், ம், ய், ய், ர், ர், வ், வ்.

உயிர்—அ, ஐ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஔ.

சார்பெழுத்து.

க, கா, கி, கீ முதலிய உய்
மெய், உம், னாபு.

பதவியல் முற்றுப்பெற்றது.

ந. உயிரீற்றுப்புணரியல்.

COMBINATIO NOF VOWEL FINALS.

புணர்ச்சி.

COMBINATION.

புணர்ச்சி :—COMBINATION DEFINED.

151. மெய்யுயிர் முதலீ ருயிரு பதங்களும்

தன்னொடும் பிறிதொடு மல்வழி வேற்றுமைப்
பொருளிற் பொருந்துழி நிலைவரு மொழிகள்
இயல்பொடு விகாரத் தியைவது புணர்ப்பே.

(இ-ள்.) மெய் உயிர் - மெய்யாவது உயிராவது, முதல் ஈறு
ஆம் - முதலும் ஈறுமாகிய, இரு பதங்களும் - (பகாப்பதம் பகு
பதம் என்கின்ற) இரண்டு பதங்களும், தன்னொடும் பிறிதொ

உயிரீற்றுப்புணரியல்.

சுஉ

ம் - தன்னொடுதாதும் பிறிதொடு பிறிதுமாய், அல்வழி வேற்
றுமைப் பொருளின் - அல்வழிப் பொருளினாலாவது வேற்று
மைப்பொருளினாலாவது, பொருந்துழி - பொருந்துமிடத்து,
இதல் வரு மொழிகள் - நிலைமொழியும் வருமொழியும், இயல்
பொடு விகாரத்து - இயல்போடாயினும் விகாரத்தோ டாயி
தும், தியைவது - பொருந்துவது, புணர்ப்பு - (முன்சொல்லப்
புணர்ச்சியாம், எ - று.

மெய்யுயிர் முதலீரூம் எனவே மெய்முதன் மெய்வீறு,
உயிர்முத னுயிரீறு, மெய்முத னுயிரீறு, உயிர்முதன் மெய்
வீறு எனவருவது வகையாம். (சு)

M. F. அல்வழி வேற்றுமைப் புணர்ச்சி :—NON-CASAL AND

CASAL COMBINATIONS.

152. வேற்றுமை யைம்முத லாளு மல்வழி

தொழில்பண் புலமை யும்மை யன்மொழி
எழுவாய் விளியீ ரெச்சமுற் றிடைபுரி
தழுவு தொடரடுக் கெனவீ ரேழே.

(இ-ள்.) வேற்றுமை - வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாவது, ஐம்
முதல் ஆறு ஆம் - ஐ ஆல் கு இன் அது கண் என்ஈன்ற ஆறு
ருபுகளும் (முறைந்தாகிலும் வெளிப்பட்டாகிலும்) வரப் பதங்
கள் பொருந்துத் தொடர்ச்சியாம்; அல்வழி - அல்வழிப்புணர்ச்
சியாவது, தொழில் - விளைத்தொகையும், பண்பு - பண்
புத்தொகையும், உலமை - உலமைத்தொகையும், உம்மை -
உம்மைத் தொகையும், அன்மொழி, - அன்மொழித் தொ
கையும், எழுவாய் - எழுவாயும், விளி - விளியும், ஈர் எச்சம் -
பெயரெச்ச விளைபெச்சங்களும், (ஈர்) முற்று - தெரிந்தெழு
குறிப்புவினை முற்றுகளும், இடை - இடைச்சொல்லும், உரி
உரிச்சொல்லும், அடுக்கு என - அடுக்கு என்று, ஈர் ஏழ் - பதி
னாளுக்கு வகையாக, தழுவுதொடர் - (பதங்கள்) பொருந்துத்
தொடர்ச்சியாய் எ-று.

(உதாரணம்.)

(வேற்றுமைப் புணர்ச்சி.)

வேற்றுமைத்தொகை.

வேற்றுமைவிதி.

2. [ஐ]	—கிலங்கடந்தான்	நிலத்தைக்கடந்தான்.
3. [ஆல்]	—கல்லெறிந்தான்	கல்லாலெறிந்தான்.
4. [சு]	—கொற்றன்மகன்	கொற்றனுக்குமகன்.
5. [இன்]	—மலையீழருவி	மலையின்வீழருவி.
6. [அது]	—சாத்தன்கை	சாத்தனதுகை.
7. [கண்]	—குன்றக்கை	குன்றத்தின்கட்கை.

(அல்வழிப்புணர்ச்சி.)

1. வினைத்தொகை	கொல்லாயனை, அடுகின்ற.
2. பண்புத்தொகை	கரும்புகுதினா, செம்மாமனா.
இருடெய ரொட்	சாணாப்பாம்பு, ஆயன் சா
பெ பண்புத்	
தொகை	தன்.
3. உவமைத்தொகை	மதிமுகம், பவளவாய்.
4. உம்மைத்தொகை	சேரசோழபாண்டியர், இராப் பகல்.
5. அன்மொழித் தொகை	பொற்றெழுது, தாழ்குமல்.
6. எழுவாய்த் தொடர்	சாத்தன் வந்தான், கொற்றன் கண்டான்.
7. வினித்தொடர்	சாத்தாவா, கொற்றுகேள்.
8. பெயர்கச்சுத்தொடர்	வந்தசாத்தன், வருகின்றசாத்தன்.
9. வினையெச்சுத்தொடர்	வந்து போனான், வரப் போனான்.
10. தெரிவினை வினைமுற்றுத்தொடர்	வந்தான் சாத்தன், கண்டான் கொற்றன்.
11. குறிப்பு வினைமுற்றுத்தொடர்	குழையன் கொற்றன், பெரியன் சாத்தன்.
12. இடைச்சொற்றொடர்	மற்றொன்று, கொன்னே கழிந்தது.
13. உயிர்த்தொற்றொடர்	நனிவேதை, கடிக்கமலம்.
14. அலக்குத்தொடர்	பாம்பு பாம்பு, கொழுப்பு கொழுப்பு.

தொகைகளைத்தொடர் - கூ.

இவை 'தழுவுதொடர்' எனவே, அவ்விருவழியிலும் தழுவத் தொடருஞ் சில உண்டென்பதாயிற்று. 'கைக்கனிது' என்பது கையையுடைய கனிது என விரிக்கப்படுதலால் 'கை' என்பது 'கனிது' என்பதைத் தழுவுமையால் இப்படி வருகின்றவைகளைல்லாம் தழுவத்தொடராகிய வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாம். 'சனாயாழ்வம்மி யிதப்ப' என்பது 'சனாயிதப்ப அம்மியாழ்' என்பதென்பதிலால், 'சனா' என்பது 'ஆழ்' என்பதையும், 'ஆழ்' என்பது 'யிதப்ப' என்பதையும் தழுவுமையால் இப்படி வருகின்றவைகளைல்லாம் தழுவத்தொடராகிய அல்வழிப் புணர்ச்சியாம். (உ)

தழுவியவரும் பொதுவியம் சூத்திரங்கள் (a to j) தகுதியற்ற இங்கு சேர்க்கப்பட்டன. இவைகளின் உரை முதலியன அவ்விதத்தில் காண்க.

114617
தொகைகளைத் தொடர்மொழி இலக்கணம்:—
DEFINITION OF ELLIPTICAL COMBINATION.
(a) பெயரொடு பெயரும் வினையும் வேற்றுமை முதலிய பொருளினவற்றி னுறுநிலை பெயரிய விரண்டு முதலாத் தொடர்ந்தொரு மொழிபோ னடப்பின் தொகைகளைத் தொடர் சொல். [Vide 36L]

M. F. அதுவகைத் தொகைகளைத்தொடர்:—SIX KINDS OF ELLIPTICAL COMPOUNDS.

(b) வேற்றுமை வினைபண் புலமை யும்மை அன்மொழி யெனவத் தொகையா றுகும். [Vide 362.]

M. F. வேற்றுமைத்தொகை:—ELLIPSIS OF CASAL PARTICLES.

(c) இரண்டு முதலா நிலையா னுறும் வெளிப்புட னில்லது வேற்றுமைத் தொகையே. [Vide 363.]

M. F. வினைத்தொகை :—ELLIPSIS OF THE PARTICLES DENOTING TENSE, &c. IN RELATIVE PARTICIPLES.

- (d) காலங் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை.
[Vide 364.]

M. F. பண்புத்தொகை :—ELLIPSIS OF THE ADJECTIVAL PARTICLE.

- (e) பண்பை விளக்கு மொழிதொக் கனவும் ஒருபொருட் இருபெயர் வந்தவுங் குணத்தொகை.
[Vide 365.]

M. F. உவமத்தொகை :—ELLIPSIS OF THE PARTICLES OF COMPARISON.

- (f) உவம வருபில துவமத் தொகையே.
[Vide 366.]

M. F. உம்மைத்தொகை :—ELLIPSIS OF THE CONJUNCTIVE PARTICLE உம்.

- (g) எண்ண லெடுத்தன் முகத்த னிட்டல் எனுநான் களவையு ளும்பில் தத்தொகை.
[Vide 368.]

M. F. அன்மொழித்தொகை :—MYTONYMY [ELLIPSIS OF OTHER WORDS.]

- (h) ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொக லன்மொழி
[Vide 369.]

F. தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளுள் பொருள் சிறந்து நிற்குமிடம் :—ELLIPTICAL EXPRESSION, HOW RENDERED INTELLIGIBLE.

- (i) முன்மொழி பின்மொழி பன்மொழி பிறமொழி எனுநான் கிடத்துஞ் சிறக்கும் தொகைப்பெருள்.
[Vide 370.]

F. தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள் :—UNELLIPTICAL EXPRESSIONS.

- (j) முற்றி ரெச்ச மெழுவாய் விளிப்பொருள் ஆறுரு பிடையுரி யடுக்கிவை தொகைநிலை.
[Vide 374.]

M. F. இயல்புப்புணர்ச்சி :—NATURAL COMBINATION.

153. விகார மனைத்து மேவல தியல்பே.

(இ - ள்.) விகாரம் அனைத்தும் - (மேல்வரும்) விகாரவகையனைத்தும், மேவலது - அடையாதது, இயல்பு - இயல்பாகும், எ-து.

(உ-ம்.) பொன் + மலை = பொன்மலை

புகழ் + அழகு = புகழ்முகு

ஒளி + மணி = ஒளிமணி. (உ)

M. F. விகாரப்புணர்ச்சி :—MUTATIONAL COMBINATION.

154. தோன்ற நிரிதல் கெடுதல் விகாரம் மூன்று மொழிமூ விடத்து மாறும்.

(இ-ள்.) தோன்றல் - (எழுத்தாவது சாரியையாவது) தோன்றுதலும், நிரிதல் - வேறுபடுதலும், கெடுதல் - கெடுதலும், விகாரம் - (முன்சொன்ன) விகாரமாகும்; மூன்றும் - இம் மூலிகை விகாரமும், மொழி-நிலைமொழி வருமொழிகளுடைய, மூவிடத்தும் - (முதல் இடை கடை என்சின்ற) மூன்றிடத்தும், ஆகும் - (ஏற்றபடி) வரும், எ-து.

(உ-ம்.)

கூ + கொடி = பூங்கொடி, —வருமொழி முதலில் மெய் தோன்றிற்று.

பல் + தலை = பஃறலை, —வருமொழி முதலிலும் நிலைமொழி யீற்றிலு முள்ள மெய்கள் திரிந்தன.

நிலம் + வலயம் = நிலவலயம், —நிலைமொழி யீற்று மெய் கெட்டது.

ஆறு + பத்து = அறுபது, —நிலைமொழி முதலியிற் திரிந்து வருமொழி யிடை யொற்றுக் கெட்டது.

பல + பொருள் = பல்பொருள், —நிலைமொழி யீற்றுயிற் கெட்டது.

நாழி + உரி = நாழி, —நிலைமொழி யீற்றுயிர்மெய் கெட்டு புகாமெய் தோன்றிற்று.

பின் + காய் = பனங்காய், —நிலைமொழி யீழ் உ
 னுட்கு சாரியை (உ)
 விரிச் சாரியையீழ்
 மகரம் நகரமாயிற்று

M. F. செய்யுள் விகாரம்:—POETICAL CHANGES.

155. வலித்தன் மெலித்த னிட்டல் குறுக்கல்
 விரித்த ரெகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வேக
 குறி.

(இ-ள்.) வலித்தல் - (மெல்லொற்றை) வல்லொற்றாக்கலும்
 மெலித்தல் - (வல்லொற்றை) மெல்லொற்றாக்கலும், னிட்டல்
 (கும்மெழுத்தை) கெட்டுழுத்தாக்கலும், குறுக்கல் - கெ
 டெழுத்தைக் கும்மெழுத்தாக்கலும், விரித்தல் - (இல்ல
 னெழுத்தை) வருவித்தலும், ரெகுத்தல் - (உள்ளவெழுத்த
 நீக்கலும், வரும் - வருவனவாம், செய்யுள் - செய்யுளிடத்
 வேண்டியி - (அடி தொடை முதலானவைகளை நோக்கி) அடி
 க்க வேண்டி யிடத்து, எ-று.

(உ-ம்.)

“குறுத்தாட் பூதஞ் சுமத்த வறக்கதி ராழியெம் மண்ண
 தொழினே” — குறுந் தாளில் நகர மெல்லொற்று
 லொற்றாக்கப் பட்டது.

“தண்டையி னெனக்கினி கடிவோள் பண்டைய எல்லண்
 னோக் கினனே” — தட்டையின் பகரவல்லொற்று கெ
 டெல்லொற்றாக்கப் பட்டது.

“தித்தொழிலே” கன்றித் திரித்த தெருவைபோற் போத்த
 புல்லறிவினார்” — பொத்தில் கும்மெழுத்து கெட்டு
 தாக்கப் பட்டது.

“யானே யெழுத்தத் திருத்த விலங்கிலேவெற் றென்னன்
 தார் நன்றென்றேன் றியேன்” — றியேனில் கெட்டு
 துக் கும்மெழுத் தாக்கப் பட்டது.

“சிறியில் வெதிரி கெல்லினை யும்மே” — வினையுமே என்
 மகரமெய் விரிக்கப்பட்டது; சிறிய இலையில் அகர
 தொகுக்கப் பட்டது.

156. ஒருமொழி மூவழிக் குறைந்து மனைத்தே.

(இ-ள்.) ஒருமொழி - ஒருசொல்லினுடைய, மூவழி - (முதல்
 இடை கடை என்ஈற) மூன்றில் ஓரிடத்து, குறைதலும் - கு
 றைந்து வருதலும், அனைத்து - அச்செய்யுள் விகாரமாம், எ-று.

(உ-ம்.)

“மனாயிதழ் புறையு முஞ்செஞ்சிறழ்” — தாமரையில் முதலெ
 ழுத்துக் குறைந்தது.

“வேதினவெரிநி னேதிமுதடோத்து” — ஒத்தியில் இடையெ
 ழுத்துக் குறைந்தது.

“நீலுண் டெகிலிகை கழிப்ப” — நீலத்திற் கடை எழுத்துக்கள்
 குறைந்தன.

இன்னும் “குறைதலும்” என்ற எச்ச உம்மையால் விதி
 யின்றி வருகிற விகாரங்களுஞ் சிலவுண்டி.

(உ-ம்.)

யாது	— யாவது	— தெர்ன்றல்
மாடு	— மாசி	— திரிதல்
யார்	— ஆர்	— கெடுதல்.
பொழுது	— போழ்து	— நீளல்
மிஞிறு	— மிமிரு	} எழுத்துநிலை மாறு
தசை	— சதை	
நகர்ப்புறம்	— புறநகர	} சொல்-நிலைமாறுதல்
இன்முன்	— முன்றில்	

157. ஒருபுணர்க் கிரண்டு மூன்று முறப்பெறும்.

(இ-ள்.) ஒரு புணர்க்கு - ஒருபுணர்ச்சிக்கு, இரண்டு மூன்
 றும் - ஒன்றேயல்லாமல் இரண்டும் மூன்றும், உறப்பெறும் -
 வரப்பெறும், எ-று.

(உ-ம்.) யானை + கோடு = யானைக்கோடு — தெர்ன்றல்.

நிலம் + பனை = நிலப்பனை — கெடுதலும் தெர்ன்றல்.

ஓய்

பனை + காய் = பனங்காய் — கெடுதலும் தோன்றல்.

ஓய் திரிதலும்.

சொதுப்புணர்ச்சி.

GENERAL COMBINATION.

M. F. எல்லா வீற்றின்முன்னும் மெல்லினமும் இடையின்மு
புணர்தல் :—COMBINATION OF 24 FINALS WITH SOFT AND
MIDDLE CONSONANTS.

153. எண்மூ வெழுத்தீர் நெவ்வகை மொழிக்கும்
முன்வரு ஞநமய வக்க எரியல்பும்
சூறில்வழி யுத்தனி யைந்நொது முன்மெலி
மிகலுமாம் ணளனல வழிநத் திரியும்.

(இ-ள்.) எண்மூ எழுத்து ஈற்று - இருபத்துநான் கெழு
துக்கையும் (இயல்பினாலாயினும் விதியினாலாயினும்) ஈரு
வுஷ்டய, எவ்வகை மொழிக்கும் முன் - (பெயர்ச்சொல் வினை
சொல் இடைச்சொல் உரிச்சொல் திசைச்சொல் வடசொ
என்கின்ற) பலவகைப்பட்ட சொற்களுக்கும் முன்னே, வரு
ஞ ந ம ய வக்கள் - வருகிற ஞகர நகர மகர யகர வகர
கள், இயல்பும் - (அவ்வுழி வேற்றுமை பிராந்திலும்) இய
பாதலும், சூறில்வழி ய - சூற்றெழுத்தின் பின்னிற்ற யக
மெய்யும், தனி ஐ - (உயிர் உயிர்மெய் என்கிற) ஐகாரமுந்
நொது - நொது என்னும் ஒழுத்து மொழிகளும், முன்
(ஆகிய இவைகளுக்கு) முன் வருகிற, மெலி - ஞகார நகர
மகாரங்கள், மிகலும் - (பிரசொற்களுக்கு முன் இயல்பு
லன்றி) மிகுதலும், ஆம் - ஆகும்; ணளனல வழி - ணகா
ளகார ஐகார லகாரங்களின் முன் வருகிற, ந - நகரமானது
திரியும் - (மற்றை நறுகளுக்கு முன் இயல்பாதலன்றித்) திர
ியும், எ-று.

விதி ஈருவது இயல்பாக ஈற்றில் நின்ற உயிராவது ஒற்ற
வது போய் மற்றொரு உயிரீருகவாவது ஒற்றீருகவாவது நி
யது. செயற்கை, விதி என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

இஃது புணரியல் லென்றும் அவ்வுழி வேற்றுமைகளி லொன்
றைக் குறிப்பாக வாளுமும் வெளிப்படையாகவாளுமும் கூற
பாயின் அவ்விண்ணடையுள் கொள்க.

(உ - ம்.) விள, டன, தினி, தீ, கடு, ஞே, சே, பனே, கோ,
கௌ, உரிஞ், மண், பொருந், மரம், பொன், வேய், வேர்,
வேல், தெவ், யாழ், வாள், எஃகு இவற்றின்முன் ஞானந்த -
நீண்டது - மாண்டது - யாது - வலிது, ஞாந்தி-நீட்டி - மாட்டி-
யாப்பு - வலிமை இவற்றை வருவித்து,

(அவ்வுழி.)

விள + ஞானந்த = விளஞானந்த
+ நீண்டது = விளநீண்டது
+ மாண்டது = விளமாண்டது
+ யாது = விளயாது
+ வலிது = விளவலிது

(வேற்றுமை.)

விள + ஞாந்தி = விளஞாந்தி
+ நீட்டி = விளநீட்டி
+ மாட்டி = விளமாட்டி
+ யாப்பு = விளயாப்பு
+ வலிமை = விளவலிமை

என முறையே கூட்டி எல்லாவீற்றின் முன்னுஞ் ஞ ந ம ய
வக்கள் இயல்பாதல் காண்க.

உரிஞ் + ஞானந்த = உரிஞ்ஞானந்த
பொருந் + ஞானந்த = பொருந்ஞானந்த
வேல் + ஞானந்த = வேல்ஞானந்த
வாள் + ஞானந்த = வான்ஞானந்த
மரம் + ஞானந்த = மரஞானந்த

என நிலைமொழியீறுகள் விகாரப்படுத்தல் அவ்வவ் வீற்றுச்
சிறப்புவிதிகளிற் காண்க.

(அவ்வுழி.)

மெய் + ஞானந்த = மெய்ஞ்ஞானந்த
+ நீண்டது = மெய்நீண்டது
+ மாண்டது = மெய்ம்மாண்டது
கை + ஞானந்த = கைஞ்ஞானந்த
+ நீண்டது = கைநீண்டது
+ மாண்டது = கைம்மாண்டது

(வேற்றுமை.)

மெய் + ஞாற்சி	=	மெய்ஞ்ஞாற்சி
+ தீட்சி	=	மெய்தீட்சி
+ மாட்சி	=	மெய்ம்மாட்சி
கை + ஞாற்சி	=	கைஞ்ஞாற்சி
+ தீட்சி	=	கைத்தீட்சி
+ மாட்சி	=	கைம்மாட்சி

எனக் குறின்முன் னின்ற யகரத்தின் முன்னுத் தனி ஐ முன்னும் மெலி மிகுதல் காண்க.

“நொதுமுன் மெலி மிகலுமாம்” என்ற எச்சவுழ்மையா அவ்விரண்டன் முன்னும் இடையெழுத்து மிகலுமா மென்றத யிற்று.

நொ + ஞெள்ளா	=	நொஞ்ஞெள்ளா
+ நாகா	=	நொந்நாகா
+ மாடா	=	நொம்மாடா
+ யவனா	=	நொய்யவனா
+ வளவா	=	நொவ்வளவா
து + ஞெள்ளா	=	துஞ்ஞெள்ளா
+ நாகா	=	துந்நாகா
+ மாடா	=	தும்மாடா
+ யவனா	=	துய்யவனா
+ வளவா	=	துவ்வளவா

இவை வினேச்சொந்த ளாதலால் அல்வழியிலே மிகுந்தன.

“ஊளனல் வழிந்திரியும்” என்றது பின்வரும் “ஊழமு றனவும்” என்னும் 237-வது சூத்திரத்திலே காண்க.

இச்சூத்திர முதலாக ஒன்றற்கொன்று தொடர்ச்சியாக புணர்த்தலால் ‘தெர்டர்சொற் புணர்த்தல்’ என்னுமுத்தி.

M. F. பொதுப்பெயர் உயர்திணைப்பெயர் ஈறு:—CONSONANT AND VOWEL FINALS OF EPICENE AND PERSONAL NOUNS.

159. பொதுப்பெயர் ருயர்திணைப் பெயர்க ளீற்று வலிவரி னியல்பா மாவி யரமுன் வன்மை மிகாசில விகாரமா முயர்திணை.

(இ - ள்.) பொதுப்பெயர் - (இருதிணைகளுக்கும்) பொதுவான பெயர்களுக்கும், உயர்திணைப் பெயர்களுள் உயர்திணை

பெயர்களுக்கும், ஈற்று மெய் - ஈற்றிலுள்ள மெய்யின், வலி வரின் - வல்லெழுத்து (முதன்மொழிகள்) வந்தால் இயல்பாம்-இயல்பாகும்; ஆவி - உயிரையும், யர - யகரமெய்களையும் (ஈறுகவுடைய அவ்விருவகைப் பெயர்களுக்கும்), முன் - முன் வருகிற, வன்மை - வல்லெழுத்துக்கள், மிகா - மிகாவாம்; உயர்திணை - (உயிரீறு மெய்யீறுமாகிய) உயர்திணைப்பெயர்கள் (நாற்கணங்களோடும் புணருபிடத்து); சில விகாரம் ஆம் - (சிலைமொழி வருமொழிகள்) விகாரப்படுவனவுஞ் சில உள வாம், எ-து.

நாற்கணம்—வன்கணம் (வல்லெழுத்து), மென்கணம் (மெல்லெழுத்து), இடைக் கணம் (இடையெழுத்து), உயிர்க்கணம் (உயிரெழுத்து). *

(உ-ம்.)

சாத்தன் + குறிது	=	சாத்தன் குறிது	} அல்வழி.
+ சிறிது	=	சாத்தன் சிறிது	
+ தீது	=	சாத்தன் தீது	
+ பெரிது	=	சாத்தன் பெரிது	
+ குறியன்	=	சாத்தன் குறியன்	
+ சிறியன்	=	சாத்தன் சிறியன்	
+ தீயன்	=	சாத்தன் தீயன்	} வேற்றுமை.
+ பெரியன்	=	சாத்தன் பெரியன்	
சாத்தன் + கை	=	சாத்தன் கை	
+ செவி	=	சாத்தன் செவி	
+ தலை	=	சாத்தன் தலை	
+ புறம்	=	சாத்தன் புறம்	

கொற்றன், ஆன் முதலியவற்றோடும் மேலே காட்டியபடியே கூட்டிப் பொதுப்பெயரீற்றுமெய் வலிவர, இருவழியிலும் இயல்பாதல் காண்க.

ஊரன் + குறியன்	=	ஊரன் குறியன்	} அல்வழி.
+ சிறியன்	=	ஊரன் சிறியன்	
+ தீயன்	=	ஊரன் தீயன்	
+ பெரியன்	=	ஊரன் பெரியன்	

* இங்கும், பின்வரும் சூத்திரங்களிலும், வல் மெலி முதலியன என்றால் அத்தந்தத் தணங்களில் மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்களையே குறித்ததாகக் கொள்ளல்வேண்டும்.

(உ-ம்.)

ஊரன் + கை = ஊரன்கை
 + செவி = ஊரன்செவி
 + தலை = ஊரன்தலை
 + புறம் = ஊரன்புறம்

வேற்றுமை.

கூனன், அவன் முதலியவற்றோடும் மேலே காட்டியபடியே
 கூட்டி உயர்திணைப் பெயர்ந்துமெய் வலிவர இருவழியும் இயல்பாதல் காண்க.

சுரத்தி + குறிது = சுரத்திகுறிது
 + சிறிது = சுரத்திசிறிது
 + தீது = சுரத்திதீது
 + பெரிது = சுரத்திபெரிது
 + குறியன் = சுரத்திகுறியன்
 + சிறியன் = சுரத்திசிறியன்
 + தீயன் = சுரத்திதீயன்
 + பெரியன் = சுரத்திபெரியன்
 தாய் + குறிது = தாய்குறிது
 + சிறிது = தாய்சிறிது
 + தீது = தாய்தீது
 + பெரிது = தாய்பெரிது
 + குறியன் = தாய்குறியன்
 + சிறியன் = தாய்சிறியன்
 + தீயன் = தாய்தீயன்
 + பெரியன் = தாய்பெரியன்

அல்வழி.

சுரத்தி + கை = சுரத்திகை
 + செவி = சுரத்திசெவி
 + தலை = சுரத்திதலை
 + புறம் = சுரத்திபுறம்
 தாய் + கை = தாய்கை
 + செவி = தாய்செவி
 + தலை = தாய்தலை
 + புறம் = தாய்புறம்

வேற்றுமை.

ஏனப் பொதுப்பெயர் நீற்றுயிரின்முன்னும் யுகரத்தின்முன்
 மும் வலி இருவழியும் இயல்பாயின.

நம்பி + குறியன் = நம்பிகுறியன்
 + சிறியன் = நம்பிசிறியன்
 + தீயன் = நம்பிதீயன்
 + பெரியன் = நம்பிபெரியன்
 அவர் + குறியர் = அவர்குறியர்
 + சிறியர் = அவர்சிறியர்
 + தீயர் = அவர்தீயர்
 + பெரியர் = அவர்பெரியர்

அல்வழி.

நம்பி + கை = நம்பிகை
 + செவி = நம்பிசெவி
 + தலை = நம்பிதலை
 + புறம் = நம்பிபுறம்
 அவர் + கை = அவர்கை
 + செவி = அவர்செவி
 + தலை = அவர்தலை
 + புறம் = அவர்புறம்

வேற்றுமை.

விடலை, ஒருவர் முதலியவற்றோடும் மேலே காட்டியபடி
 கூட்டி உயர்திணை ஈற்றுயிரின்முன்னும் யுகரத்தின்முன்னும்
 வலி இருவழியும் இயல்பாதல் காண்க.

கயிலன் + பரணன் = கயில்பரணர்
 விகடன் + நாதன் = விகநாதன்
 அரசன் + வள்ளல் = அரசவள்ளல்
 ஆசுவகன் + டள்ளி = ஆசுவகப்பள்ளி
 குமரன் + கோட்டம் = குமரகோட்டம்

என இருவழியும் உயர்திணையுள் சில தமக்கேற்ற லீகாரமா
 யின. (க)

M. F. வினாப்பெயர் விளிப்பெயர்முன் வல்லினம்:—HARD
 CONSONANTS AFTER INTERROGATIVES AND VOCATIVES.

160. ஈற்றியா வினாவிலிப் பெயர்முன்வலியியல்பே.

(இ - ள்.) ஈற்று (வினமுன்) - (ஆ. ஏ. ஓ என்கின்ற முன்று)
 ஈற்று வினமுன்னும், யா வினா (முன்) - யா வினா முன்னும்,
 விளிப்பெயர் முன் - (உயிரீறும் மெய்யீறுமாகிய) விளிப்பெயர்
 முன்னும், வலி - (வருகிற) வல்லெழுத்துக்கள், இயல்பு - இயல்
 பாகும், எ-று.

(உ-ம்.)

நம்பியா + கொண்டான் = நம்பியா கொண்டான்
 + சென்றான் = நம்பியா சென்றான்
 + தந்தான் = நம்பியா தந்தான்
 + போயினான் = நம்பியா போயினான்
 அவனே + கொண்டான் = அவனே கொண்டான்
 + சென்றான் = அவனே சென்றான்
 + தந்தான் = அவனே தந்தான்
 + போயினான் = அவனே போயினான்
 சாத்தனே + கொண்டான் = சாத்தனே கொண்டான்
 + சென்றான் = சாத்தனே சென்றான்
 + தந்தான் = சாத்தனே தந்தான்
 + போயினான் = சாத்தனே போயினான்
 யா + குறியன் = யாகுறியன்
 + சிறியன் = யாசிறியன்
 + தீயன் = யாதீயன்
 + பெரியன் = யாபெரியன்.

என வினாமுன் வலி இயல்பாயின.

நம்பி + கொள் = நம்பிகொள்
 + செல் = நம்பிசெல்
 + தா = நம்பிதா
 + போ = நம்பிபோ.

நம்பி, விடலை, விடலாய், கிள்ளை, கிள்ளாய், தாய், தாகே முதலிவற்றின்முன்னும் மேலே காட்டியபடியே கூட்டி விளிபு பெயர்முன் வலி இயல்பாதல் காண்க. (கடு)

M. F. முன்னிலைவினை ஏவல்வினைமுன் வல்லினம் :—HARD CONSONANTS AFTER SECOND PERSON AND IMPERATIVE VERBS ENDING IN VOWELS, ய், றீ, AND ழ்.

164. ஆவி யாழ விறுதிமுன் னிலைவினை ஏவல்முன் வல்லின மியல்பொடு விகற்பே.

(இ - ள்.) ஆவி - உயிரையும், யாழ - யாழ என்கின்ற மூன்று மேய்க்களையும், இறுதி - இறுதியாக வட்டைய, முன்னிலை

வினை (முன்) - முன்னிலைவினை முன்னும், ஏவல் முன் - ஏவல் வினை முன்னும், வல்லினம் - (வருகிற) கசுதபக்கன், இயல்பொடு - இயல்புடனே, விகற்பு - விகற்பமாம், எ-று.

(உ-ம்.) உண்டி + கொற்று = உண்டிகொற்று

+ சாத்தா = உண்டிசாத்தா

+ தேவா = உண்டிதேவா

+ பூதா = உண்டிபூதா

உண்டாய் + கொற்று = உண்டாய்கொற்று

+ சாத்தா = உண்டாய்சாத்தா

+ தேவா = உண்டாய்தேவா

+ பூதா = உண்டாய்பூதா

உண்டனீர் + கொற்றோ = உண்டனீர்கொற்றோ

+ சாத்தோ = உண்டனீர்சாத்தோ

+ தேவோ = உண்டனீர்தேவோ

+ பூதோ = உண்டனீர்பூதோ

உண்டனை, உண்டர் முதலியவற்றோடும் மேலே காட்டியபடியே கூட்டி முன்னிலைவினைமுன் வலி இயல்பாதல் காண்க.

கொணு + கொற்று = கொணுகொற்று

+ சாத்தா = கொணுசாத்தா

+ தேவா = கொணுதேவா

+ பூதா = கொணுபூதா

ஆய் + கொற்று = ஆய்கொற்று

+ சாத்தா = ஆய்சாத்தா

+ தேவா = ஆய்தேவா

+ பூதா = ஆய்பூதா

சேர் + கொற்று = சேர்கொற்று

+ சாத்தா = சேர்சாத்தா

+ தேவா = சேர்தேவா

+ பூதா = சேர்பூதா

தாழ் + கொற்று = தாழ்கொற்று

+ சாத்தா = தாழ்சாத்தா

+ தேவா = தாழ்தேவா

+ பூதா = தாழ்பூதா

எதி, விதி, சுடி, வே முதலியவற்றோடும் மேலே காட்டியபடி யே கூட்டி ஏவல்வினைமுன் வலி இயல்பாதல் காண்க. (க௧)

உயிரீற்றுக் சிறப்புப்புணர்ச்சி.
SPECIAL COMBINATION OF VOWEL FINALS.

M. F. உயிர்முன் உயிர்புணர்தல், (உடம்பு) — COMBINATIONS OF VOWEL FINALS WITH VOWEL INITIALS.
(Insertion of ய் or வ்.)

162. இஈ ஐவழி யவ்வு மேனை
உயிர்வழி வவ்வு மேமுனின் விருமையும்
உயிர்வரி னுடம்படு மெய்யென்று றாகும்.

(இ-ள்.) இஈ ஐ வழி - இஈ ஈகார ஐகாரங்களின் முன்னே, யவ்வும் - யகாரமும், எனை உயிர் வழி - (அ ஆ உ ண ஓ ஔ) என்கிற இவ்வேழு உயிர்களின் முன்னே, வவ்வும் - வகாரமும், ஏ முன் - ஏகாரத்தின் முன்னே, இவ் இருமையும் - யகாரமும் வகாரமும், உயிர் வரின் - உயிர் முதன்மொழி வந்தால், உடம்படுமெய் என்று ஆகும் - உடம்படு மெய்யென்று வரப்பெறும், என்று.

(உ-ம்.)	மணி+அழகிது = மணியழகிது	} இஈ ஐ முன் யகாரம் வந்தது.
	+அழகு = மணியழகு	
	தி+அழகிது = தியழகிது	
	+அழகு = தியழகு	
	பனை+அழகிது = பனையழகிது	
	+அழகு = பனையழகு	} மற்ற உயிர்முன் வகாரம் வந்தது.
	பன+அழகு = பனவழகு	
	கடு+அழகு = கடுவழகு	
	பூ+அழகு = பூவழகு	
	கொ+அழகு = கொவழகு	
	கோ+அழகு = கோவழகு	} ஏ முன் யகாரமும் வகாரமும் வந்தன.
	கௌ+அழகு = கௌவழகு	

} ஏ முன் யகாரமும் வகாரமும் வந்தன.	அவனை+இவன் = அவனையிவன்
	சே+அழகிது = சேவழகிது

உயிரோடு உயிர்க்கு மயக்கமில்லாமையால் அவ்விரண்டு உயிர்களும் உடன்படுத்தப்பொருட்டி வரும் மெய்யை உடம்படு மெய் என்றார். உடன்படு என்பது உடம்படு என மருவிய தென்று கொள்க. உடம்படுமெய் என்பதை வரும் உயிர்க்கு உடம்பாக அடுக்குமெய் எனினும் அமையும். (க௨)

M. F. ஏகரவினா முன்னும் சுட்டின் முன்னும் நாற்கணமும் புணர்தல் :—COMBINATION OF INTERROGATIVE ஏ AND DEMONSTRATIVES WITH THE FOUR KINDS OF INITIAL LETTERS.

163. ஏகர வினா முன் சுட்டின் முன்னர்
உயிரும் யகரமு மெய்தின் வவ்வு
பிறவரி னவைபுந் தூக்கிற் சுட்டு
நீனின் யகரமுந் தோன்றுத னெறியே.

(இ-ள்.) ஏகர வினா (முன்னர்) - ஏகர வினா இடைச்சொல்லின் முன்னும், முச் சுட்டின் முன்னர் - முன்று சுட்டிடைச் சொற்களின் முன்னும், உயிரும் யகரமும் எய்தின் - உயிரும் யகரமும் வந்தால், வவ்வு - வகாரமும், பிற வரின் - யகரம் ஒழிந்த மெய்கள் வந்தால், அவையும் - அவ் வந்தமெய்களும், தூக்கில் - செய்யுளிடத்து, சுட்டு நீனின் - சுட்டுக்கள் நீனாடு வருமிடத்து, யகரம் - யகாரமும், தோன்றுதல் - மிகுதல், நெறி - முறையாம், என்று.

(உ-ம்.)	ஏ + அணி = எவ்வணி	} உயிரும் யகாரமும் வகாரம் வந்த திற்று.
	+ ஆடு = எவ்வாடு	
	+ இடம் = எவ்விடம்	
	+ ஏடு = எவ்வேடு	
	+ ஓடு = எவ்வோடு	
	+ யானை = எவ்யானை	} யகரம் ஒழிந்த மெய்கள் முன் வந்த மெய்கள் தோன்றின.
}	எ + குகினை = எக்குகினை	
	+ செனை = எச்செனை	
	+ தண்டி = எத்தண்டி	
	+ படை = எப்படை	
	+ ஞாலம் = எஞ்ஞாலம்	
	+ நாடு = எந்நாடு	
	+ மனை = எம்மனை	
	+ வனை = எவ்வனை	
	+ நனம் = எவ்நனம்	

அ, இ, உ என்னும் சுட்டுகளின் முன்னும் இப்படியே சுட்ட முறையே வகாரமும், வந்தமெய்களும் தேர்ந்துதல் காண்க.

ஆ + இடை = ஆயிடை - யகரத் தோன்றியது.

“நெறி” என்றமையால் யாங்ஙனம் என யாவிலு முன்னு ஆங்கனம் - ஈங்கனம் - ஊங்கனம் என நீண்ட சுட்டின் மு னும் ஈகரமிருத்தலும், ஈது - ஆங்கு - ஈங்கு - ஊங்கு - ஆண்டு ஈண்டு எனச் சுட்டுப்பெயர் ஈளலும், “விண்வத்துக்கொட்டுப்” “செல்குழிச்செல்க” என மெய்யீற்றின் முன் உயிர்வர இப்ப உடம்படுமெய் யல்வாத வகரம் பெறுதலுங் கொள்க. (க)

M. F. சூற்றியலகரத்திற்கும் சில சூற்றியலகரத்திற்கும் முன் உயிரும் யகாரமும் புணர்தல்:—COMBINATION OF SHORTENED E AND NATURAL E WITH VOWELS AND Y.

164. உயிர்வரி னுக்குறண் மெய்வீட்டு டோடும் பவ்வரி னிய்யா முற்றும் நெரோவழி.

(இ - ள்.) உ குறன் - சூற்றிய லகரமானது, உயிர் வரிச் சூற்றிய முதன்மொழி வந்தால், மெய் வீட்டு - (தனக்கிடமாகி மெய்யைவீட்டு, ஒடும் - கெடும்; ய. வரின் - யகரமுதன்மொ வந்தால், இ ஆம் - (அது) இகரமாகத் திரியும்; முற்றும் சூற்றியலகரமும், நெரோவழி - ஒவ்வோரிடத்து, அன்று - விருவிதியும் பெறும், எ-று.

(உ-ம்.)	நாகு+அரிது	=நாகரிது	} சூற்றியலகரம் உயிர்வரி கெட்டது, கரத்திற்கு இகர முற்று.
	+யாது	=நாகியாது	
	எங்கு+அரிது	=எங்கரிது	
	+யாது	=எங்கியாது	
	டந்து+எதிர்நாள்	=பந்தெதிர்நாள்	
	+யாது	=பந்தியாது	
	கதவு+அழுகிது	=கதவழுகிது	} சூற்றியலகரம் உயிர்வரி கெட்டது, யகரத்தின் முற்று.
	+யாது	=கதவியாது	
	அது+ஐ	=அவை	
	கனவு+அரிது	=கனவரிது	
	+யாது	=கனவியாது	

“கெடும்” என்னுது “ஒடும்” என்றமையால் “தன்முதலாகத் தானழைப்பதுவே” எனச் சூற்றிய லகரம் பொதுவிதியால் வகர உடம்படுமெய் பெறுதலுங் கொள்க. (கச)

உயிரீற்றிற்முன் வல்லினம் புணர்தல். COMBINATION OF HARD CONSONANTS WITH VOWEL FINALS.

M. F. பொதுவிதி:—GENERAL RULE.

165. இயல்பினும் விதியினும் நின்ற வுயிர்முன் கசதப மிகும்வித வாதன் மன்னே.

(இ - ள்.) இயல்பினும் - இயல்பினும், விதியினும் - விதியினும், நின்ற - (நின்றுயாக) நின்ற, உயிர் முன் - உயிர்களின் முன், நின்ற - (இதனியாக) நின்ற, உயிர் முன் - உயிர்களின் முன், கசதப - (வருகிறது) கசதபக்கள், விதவாதன் - (சிறப்பு விதியிற்) சொல்லாதவைகள், மிகும் மன் - பெரும்பாலும் மிகும், எ-று.

(அல்வழி)

(உ-ம்.)	ஆகேஉ+சூறியன்	=ஆகேஉச்சூறியன்
	கம்பி+கொற்றன்	=கம்பிக்கொற்றன்
	சாத்து+பெண்	=சாத்திப்பெண்
	தாரா+கடிது	=தாராக்கடிது
	நந்தை+கை	=நந்தைக்கை
	வட்ட+கால்	=வட்டக்கால்
	தாழ+கோல்	=தாழக்கோல்

(வேற்றுமை)

ஆகேஉ+கை	=ஆகேஉக்கை
கம்பி+பு	=கம்பிப்பு
சாடு+காய்	=சாடுக்காய்
ஆடு+கால்	=ஆடுக்கால்

பெயர்களின் முன் இருவழியிலும் வந்தொழுகுபதிருக்கள்.

ககஉ-

நன்னூற்காண்டிகையுரை.

ஆடிகொண்டான் = ஆடிகொண்டான்
 ஆடாக்கொண்டான் = ஆடாக்கொண்டான்
 ஆடேக்கொண்டான் = ஆடேக்கொண்டான்
 ஆடென்கொண்டான் = ஆடென்கொண்டான்
 ஆடக்கொண்டான் = ஆடக்கொண்டான்
 உண்டாக்குச்சென்றான் = உண்டாக்குச்சென்றான்
 பூத்துவாய்த்தது = பூத்துவாய்த்தது
 பொன்னென்புறத்தது = பொன்னென்புறத்தது
 சாலைப்பகைத்தது = சாலைப்பகைத்தது
 இருளின்னிகண்டார் = இருளின்னிகண்டார்

மற்றை + சாதி = மற்றைச்சாதி } இடைச்
 இனி + செயலேன் = இனிச்செயலேன் } சொல்.
 கழு. + கமலம் = கழுகமலம் } உரிச்
 சொன்றி + குழிசி = சொன்றிக்குழிசி } சொல்.
 கண்ணு + சடை = கண்ணுச்சடை } வடசொல்.

விதவாதன பெரும்பாலு மிகுமெனவே விதந்தன சிறுபான்மை மிகுமெனவும், விதவாதன சிறுபான்மை மிகாவெனவும் கூறியதாயிற்று.

(உ-ம்.) கொ + கொற்றா = கொக்கொற்றா
 து + கொற்றா = துக்கொற்றா

“ஏவன்முன் வல்லின மியல்பொடு விகற்பே” எனச் சொல்லிய சிறப்புவிதி பெருமல் வல்லெழுத்து மிக்கன.

ஏரிகரை
 ஒழிந்தை
 “பழமுதிர்சோலை மலேகிழவோனே”
 கூப்புகரம்
 காட்டுபுகழ்

விதவாதன இருவய
 யிலும் மிகாவாயின.

(கக)

M. F. உயிரீற்றுமரப்பெயர்முன் வல்லினம்:—HARD CONSONANTS AFTER NAMES OF TREES ENDING IN VOWELS.

166. மரப்பெயர் முன்ன ரினமெல் லெழுத்து வரப்பெறு னவுமுள வேற்றுமை வழியே.

(இ-ள்.) மரப்பெயர் முன்னர் - (உயிரீற்றுச்சொல்) மரப்பெயர் களுக்கு முன், இன மெல்லெழுத்து வர - (முன்சொன்னவொது விதிபால் வருகிற வல்லெழுத்து மிகாமல் அகற்றிற்று) இன மாகிய மெல்லெழுத்து மிக, பெறுவனவும் - பெறுவனவும், உள்-சொல்லுனவாம், வேற்றுமை வழி - வேற்றுமை வழியில், எ-று.

(உ-ம்.) விள + காய் = விளக்காய்
 மா + கொம்பு = மாக்கொம்பு (கக)

1. அகரவீற்றுப்புணர்ச்சி:—COMBINATION OF FINAL அ.

M. F. அகரவீற்றின்முன் வல்லினம்:—HARD CONSONANTS AFTER FINAL அ.

167. செய்யிய வென்னும் வினையெச்சம் பல்வகைப் பெயரினெச்சமுந் றா னுருபே
 .. அஃறிணைப் பன்மை யம்முன் னியல்பே.

(இ-ள்.) செய்யிய என்னும் வினையெச்சம் - செய்யிய என்-தும் வினையெச்ச வினையும், பல்வகை பெயரினெச்சம் - பலவகைப்பட்ட பெயரெச்ச வினையும், (பல்வகை) முற்று - பலவகைப்பட்ட முற்றுவினையும், ஆறன் உருபு - ஆறன்வேற்றுமை அகரமுதும், அஃறிணைப் பன்மை - அஃறிணைப்பன்மைப் பெயரும், அம்ம் - அம்ம் என்கின்ற உரையகை இடைச்சொல்லும், முன் - (ஆகிய அகரவீற்றுச் சொற்கள் ஆறன்) முன்னும், இயல்பு - (வரும் வல்லெழுத்துக்கள்) இயல்பாம், எ-று.

முதலிலும் உடையிலும் அகரவீற்றுச்சொல் வைத்ததினாலே இடைவினாள்ளவும் அகரவீற்றென்பதும், ‘பல்வகைப்பெயரினெச்சமுந்’ என்றதனால், பெயர் வினை இடை உரி அடியா

கப்பிறந்த பெயரொச்சமும் வினைமுற்றும் என்பதும், எனவேறு சுழினைமையால் 'அஃறிணைப்பன்மை' என்றது வினைப் பன்மைப் பெயர் என்பதும் பெற்றும்.

(உ-ம்.) உண்ணிய + கொண்டான் = உண்ணியவொண்டான்
+ சென்றான் = உண்ணியசென்றான்
+ தந்தான் = உண்ணியதந்தான்
+ போனான் = உண்ணியபோனான்

எனச் செய்யிய என்னும் வினையெச்சத்தின்முன் வலி இயல்பாயின.

உண்ட + குதினா = உண்டகுதினா
+ செந்நாய் = உண்டசெந்நாய்
+ தகர் = உண்டதகர்
+ பன்றி = உண்டபன்றி

உண்ணுநின்ற உண்ணுத எனவும், கடைக்கணித்த - திரித்த - வெளுத்த - சின்னிய - கறுவிய - அமரிய எனவும் பொன் போன்ற, தின்னென்ற எனவும், சான்ற - உற்ற - உவம் வருகிற நால்வகைத் தெரிநிலை வினைப் பெயரொச்ச வினையோடும், அம்முதத்த, கடுங்கண்ணை, சிறிய, பெரிய, உயர், சில எனவும், பொன்னன்ன எனவும், கடிய எனவும் உற முலவகை வினைக்குறிப்புப் பெயரொச்சங்களோடும், மேல்காட்டியபடி குதினா, செந்நாய், தகர், பன்றி இவற்றை முடியே கூட்டிப் பலவகைப் பெயரொச்சங்களின் முன் வலி இயல்பாதல் காண்க.

உண்டன + குதினா = உண்டனகுதினா
+ செந்நாய் = உண்டனசெந்நாய்
+ தகர் = உண்டனதகர்
+ பன்றி = உண்டனபன்றி

உண்ணுநின்றன - உண்டன; கடைக்கணித்தன - சித்திரித்தன - வெளுத்தன - சின்னின - கறுவின - அமரின; தின்னென்றன - பொன்போன்றன முதலிய நால்வகைத் தெரிநிலை முற்றுகளோடும், அம்முதத்தன - கடுங்கண்ணை - சிறியன - பெரியன முதலிய முலவகைக் குறிப்பு வினைமுற்றுகளோடும் இயல்பாதல் காண்க.

ளோடும் குதினா, செந்நாய், தகர், பன்றி இவற்றை முறையே கூட்டி இயல்பாதல் காண்க. வாழ்க, வாழிய என்னும் வியங்கோள் வினைமுற்றுகளோடும் கொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா என்பவற்றை முறையே கூட்டிப் பலவகை வினைமுற்றுகளின் முன் வலி இயல்பாதல் காண்க.

மேற்காட்டிய பெயரொச்ச வினைகளும் அகரவீற்றுப் பலவகை வினைமுற்றுகளுக்கும் பொருள் வேறுபாடேயன்றிக் சொல் வேறுபாடு இல்லாமையால் அவற்றையே உதாரணமாகவும் கொள்ளலாம்.

முற்றின்முன் இயல்பாமெனவே அருத்தாபத்தியால் உண்டகண்டன, அம்முதத்த கலக்கின என வினைமுற்று வினையெச்சமாகியும் குறிப்புமுற்று எஞ்சமாகியும் வந்தவிடத்தும் இயல்பா மென்றது.

(உ-ம்.)

தன + கைகள் = தனக்கைகள்
+ செவிகள் = தனசெவிகள்
+ தாள்கள் = தனதாள்கள்
+ பன்றிகள் = தனபன்றிகள்

ஆறனுருபின் முன் வலி இயல்பாயின.

(அல்வழி.)

பல் + குதினாகள் = பலகுதினாகள்
+ செந்நாய்கள் = பலசெந்நாய்கள்
+ தகர்கள் = பலதகர்கள்
+ பன்றிகள் = பலபன்றிகள்
(வேற்றுமை.)
+ கொடுத்தான் = பலகொடுத்தான்
+ செய்தான் = பலசெய்தான்
+ தந்தான் = பலதந்தான்
+ போக்கினான் = பலபோக்கினான்

அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்முன் இரு வழியும் வலி இயல்பாயின.

அம்ம + கொற்றா = அம்மகொற்றா
+ சாத்தா = அம்மசாத்தா
+ தேவா = அம்மதேவா
+ பூதா = அம்ம்பூதா

உகையகை இடைச்சொல் முன் வலி இயல்பாயின.

M. F. வாழிய என்னுஞ் சொல்லுக்குச் சிறப்புவிதி:—

SPECIAL RULE REGARDING வாழிய.

168. வாழிய வென்பத னின்றி னுயிர்மெய்
ஏகலு முரித்தஃ தேதினு மியல்பே.

(இ-ள்.) வாழிய என்பதன் - வாழிய என்னும்தாயிக்குண் முற்றினுடைய, ஈற்றின் உயிர்மெய் - இறுதியிலுள்ள யகர உயிர் மெய்யானது, ஏகலும் - குறைதலும், உரித்து - உரித்தாகும்; அஃது - அவ்வுயிர்மெய்யானது, ஏகிலும் - குறைத்து (இகர ஈராய்) நின்றாலும், இயல்பே - (வல்லினம் பொதுவிதியினாலே மிகர்மற் சிறப்புவிதியிற் கூறிய) இயல்பேயாம், எ-று.

(உ-ம்.) ஆ + வாழிய = ஆவாழி - ஈற்றுயிர்மெய்குறைத்தது.
வாழிய + கொற்றா = வாழிகொற்றா } ஈற்றுயிர் மெய்கு,
+ சாத்தா = வாழிசாத்தா } குறைத்த விடத்து
+ தேவா = வாழிதேவா } ம் வல்லினம் இ
+ பூதா = வாழிபூதா } யல்பாயின. ()

F. சாவ என்னுஞ் சொல்லுக்குச் சிறப்புவிதி, —

SPECIAL RULE REGARDING சாவ.

169. சாவவென் மொழியீற்றுயிர்மெய் சாதலும்விதி

(இ-ள்.) சாவ என் மொழி - சாவ என்னுஞ் செயவெனெச்சு விசேச்சொல்லினுடைய, ஈறு உயிர்மெய் - இறுதியிலிருக்கின்ற வகர உயிர்மெய்யானது, சாதலும் - கெட்டுப் புணர்தலும், விதி - விதியாகும், எ-று.

(உ-ம்.) சாவ + குத்தினுள் = சாக்குத்தினுள்.

இப்புணர்ச்சி சாவக்குத்தினுள் என்னும் புணர்ச்சிபேர்த் தத் தல்லாமையாற் 'சாதலும் விதி' என்றார். (கக)

F. பல சில என்னுஞ் சொற்களுக்குச் சிறப்புவிதி —

SPECIAL RULE REGARDING பல AND சில.

170. பலசில வெனுமிவை தம்முன் றும்வரின்

இயல்பு மிகலு மகா மேக

லகரம் நகர மாதலும் பிறவரின்

ஆகரம் விகற்ப மாகலு முனபிற.

(இ-ள்.) பல சில எனும் இவை - பல சில என்றின்ற இவ் விருசொல்லும், தம்முன் தாம் வரின் - தமக்கு முன்னே தாம் வருமாயின்; இயல்பும் - இயல்பாதலும், மிகலும் - மிகுதலும், ஆகரம் ஏக - ஆகரம் ஓட, லகரம் நகரம் ஆகலும் - லகரம் நகரமாகத் திரிதலும், பிறவரின் - (இவற்றின் முன்) பிற மொழிகளுள் யாதொன்று மொன்று வந்தால், ஆகரம் விகற்பம் ஆகலும் - ஆதரமுமாது நிற்கலும் நீங்கலும், உள் - உளவாம், எ-று.

(உ-ம்.) பல + பல = பலபல } இயல்பாயின.

சில + சில = சிலசில

பல + பல = பலப்பல

சில + சில = சிலச்சில

பல + பல = மற்பல

சில + சில = சிற்சில

பல + கலை = பலகலை, பல்கலை

+ சாலை = பலசாலை, பலசாலை

+ தாழிசை = பலதாழிசை, பல்தாழிசை

+ படை = பலபடை, பல்படை

+ ஞானம் = பலஞானம், பலஞானம்

+ மான் = பலமான், பலமான்

+ மணி = பலமணி, பலமணி

+ வளை = பலவளை, பலவளை

+ ஆயம் = பலவாயம், பலவாயம்

'பிற' என்ற மிகையால், பலபல, சிலசில என ஆகரங்கெட லகரம் நகரமாகாமல் ஒரோவிடத்து வருதலும், இன்னும் ஆகரவீற்றுப் புணர்ச்சியுள் அடங்காது வருவனவுங் கொள்சு. ()

ஈ. ஆகரவீற்றுப்புணர்ச்சி:—COMBINATION OF FINAL ஆ.

ஆ, மா மியா என்னுஞ் சொற்களுக்கும் ஆகரவீற்று விசேஷ மறுக்களுக்குச் சிறப்புவிதி:—SPECIAL RULE REGARDING

ஆ மா மியா, AND FINITE VERBS ENDING IN ஆ.

அல்லவழி யாமா மியாமுற்று முன்மிகா.

(இ-ள்.) அல்வழி - அல்வழியில், ஆமா மியா - ஆவு மாவு மாகிய இருபெயரும் மியா என்று முன்னிலையுடைச் சொல்லும், முற்று - (ஆகாரவீற்று அஃறிணைப்பன்மை எதிர்மறை) முற்றுவினையுமாகிய, முன் - (இவற்றின்) முன், மிகா - (வருகிற வல்லினம்) இயல்பாகும், எ-று.

(உ-ம்.) ஆ + குறிது	= ஆகுறிது
+ சிறிது	= ஆசிறிது
+ தீது	= ஆதீது
+ பெரிது	= ஆபெரிது
மா + குறிது	= மாகுறிது
+ சிறிது	= மாசிறிது
+ தீது	= மாதீது
+ பெரிது	= மாபெரிது
கேண்மியா + கொற்றா	= கேண்மியாகொற்றா
+ சாத்தா	= கேண்மியாசாத்தா
+ தேவா	= கேண்மியாதேவா
+ பூதா	= கேண்மியாபூதா
உண்ணா + குறிதிகள்	= உண்ணாகுறிதிகள்
+ செந்நாய்கள்	= உண்ணாசெந்நாய்கள்
+ நகர்கள்	= உண்ணாநகர்கள்
+ பன்றிகள்	= உண்ணாபன்றிகள்

இரட்டிற் பொழிதலாற் காட்டுப்பன் என்னும் பொருளைத் தருகிற ஆமா என்பதன் முன்னும் ஆமா குறிது, ஆமா சிறிது ஆமா தீது, ஆமா பெரிது என இயல்பாம் எனக் கொள்க. (உ-ம்.)

F. குறிலிணைந்த ஆகாரவீற்றுச் சொற்களுக்குச் சிறப்புவிதி:—

SPECIAL RULE REGARDING FINAL ஆ AFTER SHORT VOWELS OR VOWEL-CONSONANTS.

172. குறியதன் தோடிக் குறுகலு மத்தே
மிகு மேற்றலு மியல்புமாத் தூக்கின்.

(இ-ள்.) குறியதன் தோடிக் ஆ - (உயிரும் உயிர்மெய்யும் ஆகிய) குறுமெழுத்தின் தோடின் ஆகாரம், குறுகலும் - அகரமாதலும், அதனோடு - அவ்வகரமாதலானே, உகரம் ஏற்றலும்.

உகரம் பெறுதலும், இயல்பும் - (அவ்விரண்டு மில்லாமல்) இயல்பாதலும் (ஆகிய மூன்று விதியும்), ஆம் - ஆகும், அக்கின் - பாட்டினிடத்து எ-று.

(உ-ம்.) “நிலவிரிகாழல்” — நிலா என்பது நிலை என ஈற்று ஆகாரத்துடையது.

“மருவெனச் செய்யுமோ நிலவு” — நிலா என்பது நிலவு என ஈற்று உயிர் குறுகலோடு உகரம் பெற்றது.

“நிலா வணங்கு வெண்மணன்மே னினது” — நிலா என்பது இயல்பாயிற்று.

செய்யுளிலே மூன்றுமாம் என்றதனால்,

அர - அரவு புற - புறவு
இரா - இரவு சுற - சுறவு

என ஆகா ஈது இயல்பாதலும், அவ்விது குறுகி உகரம் ஏற்றலும் வழக்கில் வருமெனக் கொள்க. (உ-ம்)

3. இக்கவீற்றுப்புணர்ச்சி:—COMBINATION OF FINAL இ.

M. F. அன்றி, இன்றி என்பனஞ் சொற்களுக்குச் சிறப்புவிதி:—
SPECIAL RULE REGARDING அன்றி AND இன்றி.

173. அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரம்
தொடர்பினு னுகரமாய்வரி னியல்பே.

(இ-ள்.) அன்றி இன்றி என் - அன்றி இன்றி என்கின்ற, வினை எஞ்ச இகரம் - வினையெச்சக் குறிப்புச் சொற்களின் வீற்றி லிருக்கின்ற இகரம், தொடர்பினுள் - செய்யுளில், உகரம் ஆய்வரின் - உகரமாய்த் திரிந்துவரின், இயல்பு - (வருகிற) உகரத்தின் இயல்பாகும், எ-று.

(உ-ம்.) நாள் + அன்றி + போகி = நாளன்றுபோகி
உப்பு + இன்றி + புற்கையுண்கமா = உப்பின்றுபுற்கையுண்கமா.

உகரமாகத் திரியாவிழன்,

நான் + அன்றி + டோகி == நானன்றிப்போகி

விண் + இன்றி + பொய்ப்பின் == விண்ணின்றிப் பொய்ப்பின்

உப்பு + இன்று + புற்கை == உப்புன்றிப் புற்கை.

என பொதுவிதியால் வல்லொன்று மிகுமெனக்கொள்க. (௧)

174. உரிவரி னுழியி னீற்றுயிர் மெய்கெட

மருவும் டகர முரியின் வழியே

யகர வுயிர்மெய்யா மேற்பன வரினே.

(இ-ள்.) உரி வரின் - உரி என்னும் அளவுப்பெயர் வந்தால், நாழியின் - நாழி என்னும் அளவுப்பெயரினது, ஈறு உயிர்மெய்கெட - ஈற்றிலுள்ளழிகரமானது நீங்க, டகரமருவும் - டகரமெய்யானது வரும்; உரியின் வழி - உரி என்னும் அளவுப்பெயரின் பின், யகர உயிர்மெய் ஆம் - யகர வுயிர்மெய் வரும், ஏற்பன வரின் - அவ்வுயிர்மெய் வருதற்கு ஏற்றமொழிகளாவன தால், எ-று.

(உ-ம்.) நாழி + உரி == நாடுரி

உரி + உப்பு == உரியவுப்பு

+ பயறு == உரியபயறு

+ மிளகு == உரியமிளகு

+ வரகு == உரியவரகு

“புற்பனவரின்” எனவே ஏனாதலானதின், உரி + அரிசி == உரியரிசி எனப் பொதுவிதி பெறுதல் கொள்க. நாடுரி என்பது நா வரி என இக்காலத்து மருவிற்கு. (உச)

புனி என்னுஞ் சொல்லுக்குச் சிறப்புவிதி :-

SPECIAL RULE REGARDING புனி.

175. சுவைப்புனிமுன்னினமென்மையும் தோன்றும்.

(இ - ள்.) சுவை புனி முன் - அறுசுவையுள் ஒன்றை யுணர்ந்துகின்ற புனி என்னும் பெயர்முன், இன மென்மையும் - (வருகிற வல்லெழுத்துக்கள் மிகுதலல்லாமல் அவற்றிற்கு) இனமாகிய மெல்லெழுத்துக்களும், தோன்றும் - (ஒரோவிடத்து) மிகும், எ-று.

(உ-ம்.) புனி + கறி == புனிக் கறி
+ சொறு == புனிஞ்சொறு
+ தயிர் == புனித்தயிர்
+ பரிளிதம் == புனிம்பாளிதம் } இனமென்மை மிக்கன.

புனிப்பாகிய கறி எனவும், புனிப்பைபுடைய கறி எனவும், விரிக்கப்படுதலால் இருவழிக்கு மாறும்.

“மென்மையும்” என்ற உம்மைமால் புனி + கறி == புனிக் கறி எனப் பொதுவிதி பெறுதலே சிறப்புடைத்தாகும். (உரு)

3. a. இகர ஐகாரவீற்றுப்புணர்ச்சி :- COMBINATION OF FINAL இ AND ஐ.

M. F. இகர ஐகார வீற்றின்முன் வல்லினம் :- HARD CONSONANTS AFTER FINAL இ AND ஐ.

196. அல்வழி இஐம் முன்ன ராயின்
இயல்பு மிகலும் விகற்பமு மாறும்.

(இ - ள்.) இஐ முன்னர் - இகர ஐகாரவீற்று அஃறிணைப் பெயர்முன், அல்வழி - அல்வழியினிடத்து, ஆயின் - (வல்லினம்) வருமாயின், இயல்பும் - இயல்பாதலும், மிகலும் - (பொது விதியான்) மிகுதலும், விகற்பமும் ஆகும் - (ஒன்றற்கே) ஒரு கான் மிகாமையும் ஒருகான் மிகுதலும் ஆகும், எ-று.

ஒப்பின் முடிந்த இகரவீற்று உடன்சுறித்து

(உ-ம்.) பருத்தி + குறிது == பருத்திகுறிது
+ சிறிது == பருத்திசிறிது
+ தீது == பருத்திதீது
+ பெரிது == பருத்திபெரிது
யானை + குறிது == யானைகுறிது
+ சிறிது == யானைசிறிது
+ தீது == யானைதீது
+ பெரிது == யானைபெரிது.

சாணா + பாம்பு == சாணாப்பாம்பு } வலிமிக்கல்.

பனை + கை == பனைக்கை

கிளி + குறிது == கிளிகுறிது, கிளிக்குறிது } விகற்பித்தன. (௧)
கிளை + குறிது == கிளைகுறிது, கிளைக்குறிது

4. ஈகாரவீற்றுப்புணர்ச்சி:—COMBINATION OF FINAL ஈ.

ஆப்பி முன் காற்கணமும்:—FOUR KINDS OF INITIAL

LETTERS AFTER ஆப்பி

177. ஆமுன் பகரவீ யனைத்தும் வரக்குறுகும்
மேலன வல்வழி யியல்பா கும்மே

(இ-ள்.) ஆமுன் பகர ஈ - ஆ என்னுஞ் பெயரின் பின்னின்று பகர ஈகாரம், அனைத்தும் வர - காற்கணமும் வந்தால், குறுகும் - குறுகும்; அல்வழி - அல்வழியில், மேலன - மேலெக்குத் திரத்தினுட் கூறியவிதி மூன்றனுள், இயல்பு ஆகும் - (வருகிற உ-வினம்) இயல்பைப் பெறும், எ-று.

(உ-ம்.) ஆப்பி + அரிது = ஆப்பியரிது
ஆப்பி + குளிரும் = ஆப்பிக்குளிரும் } அல்வழி
ஆப்பி + கன்று = ஆப்பிகன்று
ஆப்பி + வலிது = ஆப்பிவலிது

அல்வழியில் இயல்பாகு மெனவே வேற்றுமையில் பொது விதியால் வலி மிகுமெனக் கொள்க.

(உ-ம்.) ஆப்பி + குளிர்ச்சி = ஆப்பிக்குளிர்ச்சி } வேற்றுமை
ஆப்பி + திரட்சி = ஆப்பித்திரட்சி } மை.

இதில் “பகரவீ” என்றதும், வருஞ் சூத்திரத்தில் “பவ்வீ” என்பதும் இடக்கூடக்கல். இடக்கூடத்துவது சபையிற் சொல்லத்தகாததை மறைத்துச் சொல்லுதல். [இது ஒருவகை வழக்கு. பெய - கு - க0.] இருமொழியை நிலைமொழியாக வைத்துப் புணர்த்த செயற்கை இகர ஈறு ஆதலால் எய்தியது பிறழாமல் இயல்பாகு மென்றார். (உஎ)

சில ஈகார வீற்றின்முன் வல்லினம்:—HARD CONSONANTS AFTER ஈ, தீ, AND ஈ.

178. பவ்வீ நீமீ முன்ன ரல்வழி
இயல்பாம் வலிமெலி மிகலுமா மீக்கே.

(இ-ள்.) பவ்வீ - பகரமெய்யின்மேல் ஏறியின்ற ஈகாரவீற்று (இடக்கூடப்) பெயரும், நீ - நீ என்கிற (முன்னினைப்) பெயரும், மீ-மீ என்கிற (மேலானியப் பண்பையும் மேலிடத்தையும் உணர்த்த

தும்) பெயருமாகிய, முன்னர் - (இம் மூன்றன்) முன்னும், அல்வழி - அல்வழியில், இயல்பாம் - (வருகிற வல்லினம்) இயல்பாகும்; மீக்கு - (இவற்றுள்ளே) மீ என்னுஞ் சொல்லுக்கு, வலி மெலி மிகலும் ஆம் - வல் லெழுத்தும் மெல்லெழுத்தும் மிகுதலுமாகும் எ-று.

(உ-ம்.) ஈ + குறிது = ஈகுறிது
+ சிறிது = ஈசிறிது
+ தீது = ஈதீது
+ பெரிது = ஈபெரிது
நீ + குறியை = நீகுறியை } இயல்பாயின.
+ சிறியை = நீசிறியை
+ தீயை = நீதீயை
+ பெரியை = நீபெரியை
மீ + கன்று = மீகன்று
மீ + கள்ளு = மீக்கன்று } வலி மெலி
+ கள்ளு = மீக்கள்ளு } மிக்கன.
+ கால் = மீக்கால்

மீக்கன்று = மீக்கன்று சொல்லாத் பிறந்த புகழ். மீக்கோல் = மீக்கோல். இது இக்காலத்துப் பீத்தோல் என வழங்குகின்றது. நீ என்னும் பொதுப்பெயர் அல்வழியிலே நீ என்றும், வேற்றுமையிலே நீன் என்றும் நிற்கையினாலே “பொதுப் பெய ருயர்நிலை பெயர்” என்னுஞ் சூத்திரத்து ஈடங்க வில்லை. (உஅ)

5. உகரவீற்றுப்புணர்ச்சி:—COMBINATION OF FINAL உ.

M. F. சில முற்றியவகரவீற்றின்முன் வல்லினம்:—HARD CONSONANTS AFTER NATURAL உ.

179. மூன்றாறுருபெண் வினைத்தொகை சுட்டி
ருகு முகர முன்ன ரியல்பாம்.

(இ-ள்.) மூன்று ஆறு உருபு - ஒடு அது என்னும் மூன்றும் வேற்றுமை ஆறும் வேற்றுமை உருபுகளுக்கும், எண் - (இயல்பாயும் விகாரமாயும் வருகிற) எண்ணிற்கும், வினைத்தொகை - வினைத்தொகைக்கும், சுட்டு-சுட்டுப் பெயருக்கும், ஈறு ஆகும்-

ஈராகிய, உகர முன்னர் - (முற்றியல்) உகரத்தின் முன்
இயல்பு ஆம் - (வருகிற வல்லினம்) இயல்பாகும், எ-து.

(உ-ம்.)

சாத்தனெடு + கொண்டான் = சாத்தனெடுகொண்டான்
+ சென்றான் = சாத்தனெடுசென்றான்
+ தந்தான் = சாத்தனெடுதந்தான்
+ போயினான் = சாத்தனெடுபோயினான்

என் மூன்றனுருபின்முன் வலி இயல்பாயின.

சாத்தனது + கை = சாத்தனதுகை } ஆறனு
+ செவி = சாத்தனதுசெவி } முன்
+ தலை = சாத்தனதுதலை } இயல்
+ புறம் = சாத்தனதுபுறம் } ன.
ஒரு + கை = ஒருகை } எண்ணு
+ செவி = ஒருசெவி } யர்முன்
+ தலை = ஒருதலை } இயல்
+ புறம் = ஒருபுறம் } ன.

இரு, அறு, எழு, எழு என்னும் எண்களுக்கும் மேலே
படியபடியே கை, செவி, தலை, புறம் என்னவற்றைக்
வலி இயல்பாதல் காண்க.

அடு + களிறு = அடுகளிறு }
+ சேனை = அடுசேனை }
+ தானை = அடுதானை }
+ படை = அடுபடை }
கூனத்தொமை
வலி இயல்பாயின.

தரு, புரு, தெறு, எழு, விரவு முதலிய வினைத்தொ
ளாரும் மேலே காட்டியபடியே களிறு, சேனை, தானை,
என்பவற்றைக் கூட்டி வலி இயல்பாதல் காண்க.

(அல்வழி)

அது + குறிது = அதுகுறிது
+ சிறிது = அதுசிறிது
+ தீது = அதுதீது
+ பெரிது = அதுபெரிது
(வேற்றுமை)

அது + கண்டான் = அதுகண்டான்
+ செகுத்தான் = அதுசெகுத்தான்
+ தந்தான் = அதுதந்தான்
+ படைத்தான் = அதுபடைத்தான்

கூட்டிப் பெ
முன் இ
யல்பாயின.

இது, உது என்பவற்றோடும் மேலே காட்டியபடியே கூட்டி
வலி இருவழியும் இயல்பாதல் காண்க.

உது + காண் = உதுகாண், உதுக்காண் என விகற்பித்து
வருவது “இயல்பின்விகாரமும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தில் “அன்
னபிறவும்” என்றதனால் அமையும். (உக)

அது என்னும் மொழிக்குச் சிறப்புவிதி:—SPECIAL
RULE REGARDING அது IN POETRY.

180. அதுமுன் வருமன் றுன்றற் தூக்கின்.

(இ-ள்.) அதுமுன் வரும் - அது என்னுஞ் கூட்டிப்பெயர்
முன் வருகிற, அன்று - அன்று என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்ற
து, தூக்கின் - டாட்டினிடத்து, அன்று ஆம் - ஆன்று என
புதல் நிகழும், இ-து.

(உ-ம்.) அது + னன்று = அதானன்று எனவரும்.

ஆற்றே யாம் உலு இயல்பை விலக்காமையால் அதன்று,
அதுவன்று எனவரும். (உஉ)

M. F. குற்றியடிகளின்முன் வல்லினம்:—HABITUAL
CONSONANTS AFTER SHORTENED AL.

181. வன்றெடில்லன முன்மிகா வல்வழி.

(இ-ள்.) வன்றெடில் அல்லன் முன் - வன்றெடில்நாழித்த
ஐந்து குற்றியன்களின்முன்னும், அல்வழி - அல்வழியில்,
மிகா - (வருகிற வல்லினம்) இயல்பாகும், எ-து.

நாகு + சிறிது = நாகுசிறிது
எஃகு + சிறிது = எஃகுசிறிது
வரகு + தீது = வரகுதீது
குரங்கு + பெரிது = குரங்குபெரிது
தெள்கு + கொடிது = தெள்குகொடிது
ஏகு + கால் = ஏகுகால்
அஃகு + பிணி = அஃகுபிணி
பொருது + சென்றான் = பொருதுசென்றான்
அறிந்து + தந்தான் = அறிந்துதந்தான்
எய்து + கொண்டான் = எய்துகொண்டான்.

இயல்பாயின.

182. இடைத்தொட ராய்தத் தொடரொற் றிடை
M. F. யின், மிகாரெடி லுயிர்த்தொடர் முன்மிகா வே
ற்றுமை.

(இ-ள்.) இடைத்தொடர் (முன்) - இடைத்தொடர் முன்னும், ஆய்த்தொடர் (முன்) - ஆய்த்தொடர் முன்னும், ஒற்றை இடையில் மிகா - மெய்யெழுத்து இடையே மிகாத, நெடி உயிர்த்தொடர் முன் - நெடிற்றொடர் முன்னும் உயிர்த்தொடர் முன்னும், வேற்றுமை - வேற்றுமையில், மிகா - (வருகிற வலினம்) இயல்பாம், எ-து.

(உ-ம்.)

தென்கு + கடுமை = தென்குகடுமை } இடைத் தொடர்
+ சிறுமை = தென்குசிறுமை } முன் வேற்றுமை
+ தீமை = தென்குதீமை } வலிமிகாது
+ பெருமை = தென்குபெருமை } இயல்பின்.

என்கு + கடுமை = என்குகடுமை } ஆய்த்தொடர்
+ சிறுமை = என்குசிறுமை } முன் வேற்றுமை
+ தீமை = என்குதீமை } இடையில் வலிமிகாது
+ பெருமை = என்குபெருமை } இயல்பின்.

நாகு + கடுமை = நாகுகடுமை } மெய் இடை
+ சிறுமை = நாகுசிறுமை } இரட்டியாத
+ தீமை = நாகுதீமை } ற்றொடர் முன்
+ பெருமை = நாகுபெருமை } வேற்றுமையில் வ
நாது இயல்பாயி

வரகு + கடுமை = வரகுகடுமை } மெய் இடை
+ சிறுமை = வரகுசிறுமை } இரட்டியாத
+ தீமை = வரகுதீமை } தொடர் முன்
+ பெருமை = வரகுபெருமை } வேற்றுமையில் வ
காது இயல்பாயி

M.F. ௫, று, ஈற்றுச் சில் குற்றியலுகரங்கள்:—

WORDS WITH SHORTENED & TERMINATIONS ௫, று.

133. நெடிலோ டியிர்த்தொடர்க் குற்றுக ரங்களுட டறவொற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

(இ - ள்.) நெடிலோடி உயிர்த்தொடர் குற்றுகரங்களு நெடிற்றொடர்களும் உயிர்த்தொடர்களாகிய குற்றிய லுகரங்களுள், ட ற ஒற்று - (அவ்வுகரமேறிநின்ற) டகர மெய்கள், வேற்றுமை - வேற்றுமையில், மிக இரட்டும் - பெ லானும் இரட்டும், எ-து.

வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கரமுங்

(உ-ம்.) ஆடு + கால் = ஆட்டுக்கால்
+ செவி = ஆட்டுச்செவி
+ தலை = ஆட்டுத்தலை
+ புறம் = ஆட்டுப்புறம்
+ நூற்சி = ஆட்டுநூற்சி
+ நிறம் = ஆட்டுநிறம்
+ மயிர் = ஆட்டுமயிர்
+ யாப்பு = ஆட்டியாப்பு
+ வலிமை = ஆட்டுவலிமை
+ அடி = ஆட்டடி
பாறு + கால் = பாற்றுக்கால்
+ செவி = பாற்றுச்செவி
+ தலை = பாற்றுத்தலை
+ புறம் = பாற்றுப்புறம்
+ நூற்சி = பாற்றுநூற்சி
+ நிறம் = பாற்றுநிறம்
+ மயிர் = பாற்றுமயிர்
+ யாப்பு = பாற்றியாப்பு
+ வலிமை = பாற்றுவலிமை
+ அடி = பாற்றடி
முருகு + கால் = முருகுக்கால்
+ செவி = முருகுச்செவி
+ தலை = முருகுத்தலை
+ புறம் = முருகுப்புறம்
+ நூற்சி = முருகுநூற்சி
+ நிறம் = முருகுநிறம்
+ மயிர் = முருகுமயிர்
+ யாப்பு = முருகியாப்பு
+ வலிமை = முருகுவலிமை
+ அடி = முருகுடி
முயிறு + கால் = முயிறுக்கால்
+ செவி = முயிறுச்செவி
+ தலை = முயிறுத்தலை
+ புறம் = முயிறுப்புறம்
+ நூற்சி = முயிறுநூற்சி
+ நிறம் = முயிறுநிறம்
+ மயிர் = முயிறுமயிர்
+ யாப்பு = முயிறியாப்பு
+ வலிமை = முயிறுவலிமை
+ அடி = முயிறடி

நெடிற்றொடர்க் குற்றிய லுகரங் ட ற ஒற்று இரட்டின்.

உயிர்த்தொடர்க் குற்றிய லுகரங் ட ற ஒற்று இரட்டின்.

இவ்விரண்டொற்றும் பெரும்பாலும் வேற்றுமைக்கண் இட்டிமெனவே, சிறுபான்மை வேற்றுமைக்கண் இரட்டாமை யும், சிறுபான்மை அல்வழிக்கண் இரட்டுதலும், சிறுபான்மை இருவழிக்கண் பிறவொற்றுக்கள் இரட்டிதலும் கொள்க.

(உ-ம்.) தாலிரிபுரக்குகாடுகிழவோனே } வேற்றுமையில் ட
காடகமிறந்தார்க்கே } ட ஓற்றுக்கள் இ
கறைமிடறணியலும் } ரட்டாவாயின.

காட்டரண் } அல்வழியில் ட ஓற்றுக்கள்
கனிந்துயானே } இரட்டின

வெறுக்குக்கண் } இருவழியிலும் பிற ஓற்றுக்கள்
எருத்துக்கால் } இரட்டின. (நாட)
எருத்துமாடு }

M. F. மென்றெட்டர்க் குற்றியலுகர னென்று முன் நாற்கணமும்:

FOUR KINDS OF INITIAL LETTERS AFTER SHORTENED BY
FOLLOWING SOFT CONSONANTS.

124. மென்றெட்டர் மொழியுட் சிறுபான்மை வற்றுவதில்
தம்மின வன்றெட்டராகா மன்றே.

(இ-ள்.) மென்றெட்டர் மொழியுள் சில - மென்றெட்டர்க்
குற்றியலுகர மொழிகளுள் சிலமொழிகளே வேற்றுமையில்.
வேற்றுமைக்கண், தம்மினம் - ஸ்தலக்கணத்தைய, வன்றெட்டர் -
வன்றெட்டர்க் குற்றியலுகர மொழிகளே (ஆகும்); ஆகா மன்-
பெரும்பாலான (அப்படி வன்றெட்டர் ஆதலையொழிந்தன, என்று.

வருமெழுத்தைச் சொல்லாற்றலால் நாற்கணமும் கொள்க.

(உ-ம்.) கழஞ்சு + கோல் = கழஞ்சுக்கோல்
எண்கு + குட்டி = எண்குக்குட்டி
மருந்து + பை = மருத்துப்பை } வன்றெ
சுரும்பு + நாண் = சுருப்புநாண் } டராயின.
சுரும்பு + வில் = சுருப்புவில்
கன்று + ஆ = கன்று

சில வன்றெட்டர்மெனவே ஆகாதன பல என்பது தானே
— தியையவும், 'மன்' என்ற மிகையாலே அல்வழியிலுஞ் சிறு
பான்மை வன்றெட்டராதலும், வேற்றுமையில் விதழ்வித்து வரு
தலும் கொள்க.

(உ-ம்.) வண்டு + ஈல் = வண்டுக்கால் }
பந்து + நாட்சி = பந்துத்திரட்சி }
ஞென்றி + கால் = ஞென்றிக்கால் }
குரும்பு + சான்றோர் = குரும்பிற்சான்றோர். }
வன்றெட்டர்

என்பு + உடம்பு = எற்புடம்பு } அல்வழியில் வ
குரங்குச்சுணம் = குரங்குசுணம் } வன்றெட்டராயின.

குரங்கு + குட்டி = குரங்குக்குட்டி } வேற்றுமை
= குரங்குக்குட்டி } யில்விதழ்வித்
பாம்பு + தோல் = பாம்புத்தோல் } து வந்தன.
= பாம்புத்தோல் }

அன்பு + தனை = அன்புத்தனை, அற்புத்தனை. இது அன்பாலா
றிய தனை, அன்பாகிய தனை என வருதலால் அல்வழி வேற்று
மை இரண்டிலும் ஒன்றுதானே விதழ்வித்து வருதலும் கொ
ள்க.

இக்குத்திரத்திலே என்மதனால் பல என்பதும், ஆகா என்
றதனால் ஆவன என்பதும் தாமே வந்து இயைந்தன. ஆதலால்
ஆவன சில, ஆகா பல எனக் கொள்க. (நாட)

F. ஐயிற்றுக்குற்றியலுகரம்:—FINAL SHORTENED E
CHANGED INTO ஐ.

125. ஐயிற்றுடைக்கும் னுகரமு முளவே.

(இ-ள்.) ஐ ஈது உலுட்டி ஐகாரச்சாரியையை இறுதியிலே
பெற்றவருகிற, குற்றியலுகரம் - (மென்றெட்டர்க்) குற்றிய
லுகரமொழிகளும், உள - ஐயிற்று, என்று.

வருமெழுத்தைச் சொல்லாற்றலால் நாற்கணமும் கொள்க.

(உ-ம்.)
பண்டு + காலம் = பண்டைக்காலம் } அல்வழி.
இன்று + நாள் = இன்றைநாள் }
அன்று + கூலி = அன்றைக்கூலி } வேற்றுமை.
இன்று + நலம் = இன்றை நலம் }

மேலேக்குத்திரத்தைச் சாரவைத்தலால் மென்றெட்டரால்
பது, குற்றுகரம் எனப் பெறுதலுடன் சொன்னமையால்,
சேற்று + பொழுது = சேற்றைப் பொழுது என வன்றெ
ட்டர் ஐகாரச்சாரியை பெறுதலும்;

“ஐயிற்றுக்கூறும் நுகரமும்” என வட்டைமையார்க்குக் கூறினமையால் வருமொழிப் புணர்ச்சியின்றி, ஒன்று - ஒன்றை, இரண்டு - இரட்டை, வேட்டி - வேட்டை என ஒருமொழியாய் நின்று ஐகாரம் பெறுதலும்;

ஓராண்டு - ஓராட்டை, ஈராண்டு - ஈராட்டை எனத் தொடர் மொழியாய் நின்று ஐகாரம் பெறுதலும் கொள்க. (கக)

F. சூற்றுக்கா வீற்றுத் திசைப்பெயர்:—WORDS IN SHORTENED

உ. BEING NAMES OF THE POINTS OF THE COMPASS.

186. திசையொடு திசையும் பிறவுஞ் சேரின் நிலையிற் றுயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்கலும் நகரம் னலவாந் திரிதலு மாய்ப்பிடி.

(இ - ள்.) திசையொடு திசையும் - திசைச்சொல்லோடு திசைச்சொல்லும், பிறவும் - பிறசொல்லும், சேரின் - ஓனரு யிடத்து, நிலையிற் றுயிர்மெய் - நிலையெழியிற்றிலே நின்ற உயிர்கெய்யும், க ஒற்று - (அதன்பின் நின்ற) ககர மெய்யும், நீங்கலும் - கெடுதலும், நகரம் - (அவ்விடத்து நின்ற) நகர மெய், ன ல ஆ - னகர மெய்யாகவும் லகர மெய்யாகவும், திரிதலும் - திரிதலும், ஆம் - ஆகும், எ-று.

கூக்கு + கிழக்கு	= கூக்கு
+ மேற்கு	= மேற்கு
+ திசை	= திசை
+ மலை	= மலை
+ வேங்கடம்	= வேங்கடம்
குடக்கு + திசை	= குடக்கு
+ காடு	= காடு
குணக்கு + கடல்	= குணகடல்
+ திசை	= குணதிசை
+ டால்	= குணடால்

தெற்கு + கிழக்கு	= தென்கிழக்கு
+ மேற்கு	= தென்மேற்கு
+ மலை	= தென்மலை
+ விதி	= தென்விதி

உயிர்மெய்யும் ககரமெய்யும் கெட்டுவதன.

மேற்கு + டால்	= மேல்பால்	உயிர்மெய் ககரமெய் லகரமாயிற்று.
+ காடு	= மேனாடு	
+ திசை	= மேற்கிசை	
கிழக்கு + திசை	= கீழ்திசை	விகாரம்.
	= கீழ்த்திசை	
	= கீழைத்திசை	
கிழக்கு + மேற்கு + தெற்கு + வடக்கு	= கீழ்மேற்குநெனவடக்கு	இயல்பு.
	= கிழக்குமேற்குத்தெற்குவடக்கு	
வடக்கு + ஊர்	= வடக்கூர்	
தெற்கு + மலை	= தெற்குமலை	

மேலே காட்டியபடி விகாரப்பட்டும் சிறுபான்மை இயல்பாயும் வரும். (கக)

M.P. தெங்கு என்னும் மொழிக்குச் சிறப்புவிதி:—SPECIAL RULE REGARDING தெங்கு.

187. தெங்குநீண் உற்றுயிர் மெய்கெடுங் காய்வரின்.

(இ - ள்.) காய்வரின் - காய் என்னுஞ் சொல் வந்தால், தெங்கு நீண்டு - தெங்கு என்னும் நிலைமொழி முதனீண்டு, ஈற்று காய்மெய் கெடும் - ஈற்றிலுள்ள உயிர்மெய் நீங்கும், எ-று.

(உ-ம்.) தெங்கு + காய் = தேங்காய்.

கெட்டே வரு மென்னுந் சொல் தெங்கக்காய் எனவும் சாரியை பெற்று வருவதும் கொள்க. (கக)

F. எண்ணுப்பெயர்கள், (பாதுவிதி):—NOUNS OF NUMBER, (GENERAL RULE.)

188. எண்ணிறை யளவும் பிறவு மெய்தின் ஒன்று முதலெட் டிறு மெண்ணுள் முதலீ ரெண்முத் தீனா மூன்று நேழ்குறு சூம்மா நேழல் லவற்றின் ஈற்றுயிர் மெய்யு மேழ னுயிரும் ஏகு மேற்புழி யென்மரை புலவர்.

(இ-ள்.) எண் - எண்ணுப் பெயரும், நிறை - நிறைப் பெயரும், அளவும் - அளவுப் பெயரும், பிறவும் - பிற பெயர்களும்,

எய்தின் - (வருமொழிகளாக) வந்தால், ஒன்று முதல் எட்டு ஈறு ஆம் - ஒன்று முதல் எட்டு ஈறாகும். என்னுள் - என்க னுள், முதல் ஈரெண் - முதலிலுள்ள இரண்டெண்களும், முதல் நீளம் - முதற்கூறில் நீளம்; மூன்று ஆறு ஏழ் - மூன்றாம் ஆறாம் ஏழாம், (முதல்) குறாகும் - முதல் நெடில் குறாகும்; ஆறு ஏழ் அல்லவற்றின் - ஆறாம் ஏழாம் அல்லாத ஆறெண்களினுடைய, ஈறு உயிர்மெய்யும் - இறுதியிலுள்ள உயிர்மெய்களும், ஏழன் - ஏழினுடைய, (ஈறு) உயிரும் - இறுதியிலுள்ள உகர உயிரும், ஏகம் - கெடும், ஏற்புழி - ஏற்கு மிடங்களில், என்மனார் - என்று சொல்லுவார், புலவர் - அறிவுடையோர், எ-று.

இவ்விதமும் பண்புத்தொகைக்கே உரியவாகு. ஏழு என் பது முற்றியலகர வீறயினும் 'ஒன்றியமுடித்த துன்னினுமுடித்தல்' என்பதனால் இங்கே சொல்லப்பட்டது.

(உ-ம்.) ஆறு + பத்து	= அறுபது
+ கழஞ்சு	= அறுகழஞ்சு
+ நாழி	= அறுநாழி
+ மீன்	= அறுமீன்
ஏழு + பத்து	= எழுபது
+ கழஞ்சு	= எழுகழஞ்சு
+ நாழி	= எழுநாழி
+ மீன்	= எழுமீன்

ஏழு + கடல் = எழுகடல் என எழுவந்துயிர் கெட்டது.

மற்றவைகளுக்கு 'உதாரணம்' பின்னே அவ்வவ் வெண்களின் மறுப்புச் சூத்திரங்களில் காட்டப்படும்.

'ஏற்புழி' என்றதனால் தொகுவிதியால் இரண்டாயிரம், ஏழாயிரம், இரண்டுகழஞ்சு, மூன்றுபடி, காங்குபொருள், ஏழுகடல் என நிற்பனவும் உண்டு என்பதும், முதலிரண்டு என்க ள் - உயிர் முதன்மொழி வரும்வழியே முதல் நீளம் எனவும், பெயர் முதன்மொழி வரும்வழி அப்படி நீளா எனவும், மூன்று ஆறு ஏழு என்னும் மூன்று எண்களும் மொழிமுதன் மொழி வரும்வழியே முதல் குறாகும் எனவும், உயிர் முதன்

மொழி வரும்வழி அப்படிச் சூதுகா எனவும், ஆறு ஏழு அல்லாத மற்ற ஆறெண்களின் ஈற்றுயிர்மெய் நாற்கணமும் வரும்வழிக் கெடும் எனவும், ஏ - என்பதன் ஈற்றுயிர் கெடுவது முதற் குறுகாவழி எனவும் கொள்க. (உ-அ)

F. ஒன்று, இரண்டு என்னு மொழிகளுக்குச் சிறப்புவிதி:—

SPECIAL RULE REGARDING ஒன்று, AND இரண்டு

189. ஒன்றன் புள்ளி ரகரமாக

இரண்ட னொற்றுயிர் கோவுவ் வருமே.

(இ-ள்.) ஒன்றன் புள்ளி - (ஈற்றுயிர்மெய் கெடான்ற) ஒன்று என்னும் எண்ணினது னகரமெய்யானது, ரகரமாக - ரகரமெய்யாக இரண்டன் ஒன்று - இரண்டனுடைய னகரமெய்யும், உயிர் - அகர உயிரும், ஏக - கெட, உ வரும் - (அவ்விதமாக ரகரமெய்களின்மேலும்) உகரம் வரும், எ-று.

(உ-ம்.) ஒன்று + ஆயிரம் = ஓராயிரம்

இரண்டு + ஆயிரம் = ஈராயிரம்

என உயிர்வா முதல் நீண்டு, ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு, உகரம் பெற்று, "முத்துமற் றொரோவழி" என்பதனால் அவ்வுகரமுங் கெட்டு வந்தன.

ஒன்று + பத்து = ஒருபது

இரண்டு + பத்து = இருபது

மெய்வா முதல்நீளாது ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு உகரம்பெற்று வந்தன.

இங்கே சொல்லியபடி மற்ற திரிபு முதலானவை வருதலுங் காண்க. சிறுபான்மை ஓராயிரம், இராயிரம் என வருதலு முண்கி. (நக)

F. மூன்று என்னும் மொழிக்குச் சிறப்புவிதி:—SPECIAL RULE REGARDING மூன்று.

190. மூன்ற னுறுப்பழிவும் வந்தது மாறும்.

(இ-ள்.) மூன்றன் உறுப்பு - (இறுதி உயிர்மெய் கெடான்ற) மூன்று என்னும் எண்ணினது மெய்யானது, அழிவும் - கெடுத லும், வந்ததம் - வருகிற மெய்ய், கத் திரிதலும், ஆகும் - ஆகும், எ-று.

(உ-ம்.)

மூன்று + ஒன்று = மூவொன்று என உயிர்வா முதல் கு.
காதுசுற்றெழுத்தும் எனகரமெய்யு
கெட்டன.

மூன்று + பத்து = மூப்பத்து என மெய்யொன்றுகெட்டு. என
மெய் வந்தமெய்யாய்த் திரிந்தது.

நான்கு என்னும் மொழிக்குச் சிறப்புவிதி :—SPECIAL
RULE REGARDING நான்கு.

191. நான்கன் மெய்யே லறவா கும்மே.

(இ-ள்.) நான்கன் மெய் - (இறுதி உயிர்மெய்கெட நின்ற)
நான்கு என்னும் எண்ணினது எனகரமெய்யானது, ல ற ஆகிய
லகீர்மெய்யாகவும் நகரமெய்யாகவும் திரியும், எ-று.

(உ-ம்.) நான்கு + ஆயிரம் = நாலாயிரம்.

• நான்கு + வழி = நால்வழி

என உயிரும் இடையெழுத்தும் வர ஈற்றுயிர்மெய் கெட
எனகரமெய் லகரமெய் ஆயிற்று.

நான்கு + பத்து = நாற்பது என வல்லெழுத்து வர ஈ
றுயிர்மெய் கெட்டு எனகரமெய் த
மெய் திரிந்து.

நான்கு + மணி = நான்குமணி என லகரமெய்யோடு ம
காத, வல்லெழுத்து வரின் என
மெய் இயல்பா மென்க. (உ)

F. ஐந்து என்னும் மொழிக்குச் சிறப்புவிதி :—SPECIAL
RULE REGARDING ஐந்து.

192. ஐந்தனொற் மடைவது மினமுங் கேடும்.

(இ-ள்.) ஐந்தன் ஒன்று - (இறுதி உயிர்மெய் கெட நின்ற)
ஐந்து என்னும் எண்ணினது நகரமெய்யானது, அடைவது
வருகிறமெய்யாகியும், இனமும் - அதற்கினமாகியும், கேடு
கெட்டும் வரும், எ-று.

(உ-ம்.)

ஐந்து + மூன்று = ஐம்மூன்று என வல்லெழுத்து வர ஈற்
றுயிர்மெய் கெட்டு எனகரமெய் வந்த
மெய்யாகத் திரிந்தது.

ஐந்து + கழஞ்சு = ஐங்கழஞ்சு என வல்லெழுத்து வர ஈற்
றுயிர்மெய் கெட்டு எனகரமெய் வந்த
வெழுத்திற்கு இனமாய்த் திரிந்தது.

ஐந்து + ஆயிரம் = ஐயாயிரம் } என உயிரும் இடையெழு
ஐந்து + வழி = ஐவழி } த்தும் வர ஈற்றுயிர்
மெய்யுடன் எனகரமெய்
கெட்டது.

ஐந்து + லண்ணம் = ஐவ்வண்ணம் என ஓரோவிடத்து
வரும்.

அடைவது மினமும்' என்றமையால் அருத்தாபத்தினால்
ஐந்து + நூறு = ஐந்தாறு, ஐந்து + தூணி = ஐந்துணி என
நகரமெய் இயல்பாதல் கொள்க. (சஉ)

F. எட்டு என்னும் மொழிக்குச் சிறப்புவிதி :—SPECIAL
RULE REGARDING எட்டு.

193. எட்ட னுடம்பு ணவ்வாகு மென்ப.

(இ-ள்.) எட்டன் உடம்பு - (இறுதி உயிர்மெய்கெட நின்ற)
எட்டு என்னும் எண்ணினது டகரமெய்யானது, ன ஆகும் -
எனகரமெய் ஆகும், என்பது என்று சொல்லுவர் புலவர், எ-று.

(உ-ம்.) எட்டு + ஆயிரம் = எண்ணாயிரம்

எட்டு + கழஞ்சு = எண்கழஞ்சு

எட்டு + நாழி = எண்ணாழி

எட்டு + வகை = எண்வகை

என ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு டகரமெய் எனகரமெய் ஆயிற்று.

F. ஒன்பது என்னும் மொழி பத்து, நூறு என்பவற்றோடு
புணருஞ் சிறப்புவிதி :—SPECIAL RULE REGARDING
ஒன்பது BEFORE பத்து AND நூறு.

194. ஒன்பது நொடுபத்து நூறு மொன்றின்
முன்னதி னேனைய முரணி யொவ்வொடு

தகர நிதி இப்படி தந்தி இவ்வை
நிரலே ணளவாத் திரிப்பது தெரியே.

(இ-ள்.) ஒன்பாடுநூல் - ஒன்பாடுநூல், பத்தாம் - பத்தாம், தூயம் - தூய என்பதும், ஒன்றின் - வந்து புலமாயின், முன்னதின் - முன்னதாயே ஒன்பது என்னும், பெரியி னின்றும், ஏனைய - மற்ற வருமொழிகளாயே இத்தயும் னந்தையும், முரணி - (முறையே தாமதமும் துமையும) திரித்து, ஒவ்வொரு - (நிலைமொழி முதலிலுள் ஒரு உயிரோடு, தகரம் நிதி - தகரமெய்யை (அதற்கு ஆதாரமாக) நிதித்தி, பஃது அகத்தி - (அந்நிலைமொழி யிறுதியிலுள் பஃதைக்கெடுத்தி, எவ்வை - (அம்மொழிமுதற்கு அபலநிதி தகரமெய்யை, நிரலே ணளவாத் - முறையே ணளவாத் யாகவும் தகரமெய்யாகவும், திரிப்பது - திரிப்பது, தெழையாகும், எ-து.

'நெறியே' என்றமையால் தனிக்குறியின் முன்னொற்றி ருத்தலும் கொள்க.

'பஃதகத்தி' என்பதனோடு பொருந்த ஒன்பஃதனோடு பெணு 'ஒன்பாடுநூல்' என்றமையால் ஒன்பது தின்று புணரித இவ்விதியே பெறுமென்றதிக.

(உ-ம்.) ஒன்பது + பத்து } = தொண்ணூறு.
ஒன்பஃது + பத்து }
ஒன்பது + தூறு } = தொள்ளாயிரம்.
ஒன்பஃது + தூறு }

தொள்ளாயிரம் என இக்காலத்தில் வழங்குகின்றது.

'பஃதகத்தி' என்பதனோடு பொருந்த ஒன்பஃதனோடு பெணு 'ஒன்பாடுநூல்' என்றமையால் ஒன்பது தின்று புணரித இவ்விதியே பெறுமென்றதிக. (ச)

ஒன்று முதலிய எட்டி எண்களின் முன் பத்து :— SPECIAL RULE REGARDING பத்து AFTER NUMERALS ஒன்று முதலி

195. முதலிரு நான்கா மென்முனர்ப்பத்தின் இடையொற்றேக வாய்த மாகல் என்கிரு விதியு மேற்கு மென்ப.

(இ-ள்.) முதல் இரு நான்கு ஆம் என் முனர - (ஒன்று முதலாகிய எட்டெண்களின் முன்னும் வருகிற, பத்தின் - பத்து என்னும் எண்ணினது, இடை ஒன்று - நடுவின்ற தகரமெய்யானது, ஏகல் - கெடுத்தலும், ஆய்தம் ஆகல் - (தகரம் நின்றவிடத்து அதுகெட). ஆய்தம் வருதலும், என இரு விதியும் - என்னும் இவ்விரண்டு விதிகளையும், ஏற்கும் என்ப - ஏற்கும் என்று சொல்லுவார் புலவர், எ-து.

(உ-ம்.) ஒன்று + பத்து = ஒருபத்து, ஒருபஃது

இரண்டு + பத்து = இருபத்து, இருபஃது

மூன்று + பத்து = மூப்பத்து, மூப்பஃது

நான்கு + பத்து = நாற்பத்து, நாற்பஃது

ஐந்து + பத்து = ஐப்பத்து, ஐப்பஃது

ஆறு + பத்து = அறுபத்து, அறுபஃது

எழு + பத்து = எழுபத்து, எழுபஃது

எட்டி + பத்து = எண்பத்து, எண்பஃது. (சுரு)

பத்து, பஃது ஈற்று என்னுப் பெயர்களுக்குச் சிறப்புவிதி:—

SPECIAL RULE REGARDING COMPOUNDS ENDING
IN பத்து OR பஃது.

196. ஒருபஃ தாதிமுன் னொன்றுமுத லொன்பான் எண்ணு மவையூர் பிறவு மெய்தின் ஆய்த மழியவான் டாகுந் தவவே.

(இ-ள்.) ஒருபஃது ஆதி முன் - ஒன்பஃது முதலாகிய எட்டி எண்களின் முன், ஒன்று முதல் ஒன்பான் என்னும் - ஒன்று முதலாகிய ஒன்பது எண்களும், அவை ஊர் - அவ்வெண்களை ஊர்ந்த, பிறவும் - மற்றவையும், எய்தின் - வந்து புணருமாயின், ஆய்தம் அழிய - (நிலைமொழி யிடையிலே நின்ற) ஆய்தம் முதலாக கெட, த - (இயல்பாகிய) தகரம், ஆண்டி - அவ்வாய்தம் முதலாகிவந்து, ஆகும் - வரும், எ-து.

(உ-ம்.) ஒருபஃது + ஒன்று = இருபத்தொன்று

இருபஃது + மூன்றா = இருபத்துமூன்றா

மூப்பஃது + நான்கு = மூப்பத்துநான்கு

நாற்பஃது + ஐந்து = நாற்பத்திந்து

ஐம்பஃது + ஆறு	=	ஐம்பத்தாறு
அறுபஃது + மூன்று	=	அறுபத்துமூன்று
எழுபஃது + காங்கு	=	எழுபத்தாங்கு
எண்பஃது + ஒன்பது	=	எண்பத்தொன்பது

ஆய்தங்கெடத் தகரம் வரும் என்றமையால் அருத்தாபத்தால் ஆய்தமிலாத ஒருபது முதலானவைகளும் தகரம் பெறும் என்றதாயிற்று. (சு)

பத்தின்முன்னும் ஒன்பதின்முன்னும் மற்ற எண்கள் :-

SPECIAL RULE REGARDING பத்து AND ஒன்பது
BEFORE OTHER NUMBERS AND WORDS.

197. ஒன்றுமுதலான தாயிரம் கோடி எண்ணிறையளவும் பிறவரிற் பத்தின் ஈற்றுயிர் மெய்கெடுத் தின்று மிற்றும் ஏற்ப தேற்கு மொன்பது மினைத்தே.

(இ-ள்.) ஒன்று முதல் ஈனாந்து - ஒன்றுமுதலான பத்தெண்களும், ஆயிரம் - ஆயிரமும், கோடி - கோடிமுதலான எண் - எண்ணுப்பெயரும், சிறை - சிறைப்பெயரும், அளவும் அளவுப்பெயரும், பிற - பிறப்பெயரும், வரின் - வந்து புணர்மாயின், பத்தின் ஈறு உயிர்மெய் - (நிலைமொழியாகிய) பத்து இறுதியிலுள்ள தகர உயிர்மெய்யை, கெடுத்து - அத்து, இன்னும் இற்றும் - இன். சாரியையாயினும் இற்றுச் சரியையாயினும், ஏற்பது ஏற்கும் - (அவ்விடத்திற்கு) ஏற்ப ஏற்றுநிற்கும்; ஒன்பதாம் - ஒன்பது என்னும் நிலைமொழியு இளைத்து - இப்படியே (எண்ணுப்பெயர் முதலானவை வற்புணருமாயின் இன்னுயினும் இற்றாயினும் அவ்விடத்திற்கு ஏற்பது) ஏற்றுநிற்கப் பெறும், -எ-று.

(உ-ம்.) பத்து + ஒன்று = பதினொன்று, பதின்மொன்று

ஒன்பது + ஆயிரம் = ஒன்பதினாயிரம், ஒன்பதிற்குயிர் ஏற்பதேற்கும் என்றதனால் பத்துக்கோடி, ஒன்பதுகோடி என்ப பொதுவிதிப்படியே முடிந்து நின்றவை கொள்க. ஒன்று - உம்மைத்தொகை, பதின்மொன்று - பன்மொகை. (சு)

பத்து என்னும் மொழிமுன் இரண்டு வருவதற்குச் சிறப்புவிதி: SPECIAL RULE REGARDING பத்து BEFORE இரண்டு.

198. இரண்டு முன்வரிற் பத்தினிற் றுயிர்மெய் கார்திட வொற்று னவ்வாகு மென்ப.

(இ-ள்.) இரண்டு - இரண்டு என்பது, முன்வரின் - வருமொழியாக வருமாயின், அதின் ஈறு உயிர்மெய் - வத்து என்னும் நிலைமொழியினது ஈற்றிலுள்ள தகர உயிர்மெய்யானது, கார்திட - கெட, ஒற்று - தகரமெய்யானது, ன ஆகும் - னகரமெய் பாகத் திரியும், என்ப - என்று சொல்லுவர் புலவர், -எ-று.

(உ-ம்.) பத்து + இரண்டு = பன்னிரண்டு. (சுஅ)

ஒன்பது ஒழிந்த மற்ற எண்கள் இரட்டித்தலுக்குச் சிறப்புவிதி: SPECIAL RULE REGARDING NUMERALS REPEATED.

199. ஒன்பது தொழித்தவெண் ணொன்பது மிரட்டின் முன்னதின் முன்னல வோட லுயிர்வரின் வவவு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி.

(இ-ள்.) ஒன்பது ஒழித்த - ஒன்பது என்கிற எண்ணென்றையும் ஒழித்துநின்ற, எண் ஒன்பதாம் - (ஒன்றுமுதல் பத்து ஈறுகிய) ஒன்பது எண்ணினையும், இரட்டின் - இரட்டித்துச் சொன்னால், முன்னதின் - நிலைமொழியினது, முன் அல், முதலெழுத் தல்லாதவைக ளெல்லாம், ஓட - கெட, உயிர் வரின் - உயிர்முதலான எண்வரின், வவவு - வகரமெய்யும், மெய்வரின் - மெய்முதலான எண்வரின், வந்ததாம் - வந்தமெய்யும், மிகல் - மிகுதல், நெறி - முறையாம், -எ-று.

(உ-ம்.) ஒன்று + ஒன்று = ஒவ்வொன்று

இரண்டு + இரண்டு = இவ்விரண்டு

மூன்று + மூன்று = மும்மூன்று

காங்கு + காங்கு = நக்காங்கு

ஐந்து + ஐந்து = ஐவ்வைந்து

ஆறு + ஆறு = அவ்வாறு

ஏழு + ஏழு = எவ்வேழு

எட்டு + எட்டு = எவ்வெட்டு

பத்து + பத்து = பப்பத்து.

'நெறி' என்றமையால், நன்னூற்கு என நான்மிற்குக் குறுக்க மும், ஒரோவொன்று - ஒன்றொன்று - கழங்கமுஞ்சு என இரட்டைத்தலம், இன்னும் குற்றியலுகாப் புணர்ச்சியின் அடங்காணவுங் கொள்க. (சக)

6. ஐகாரவீற்றுப்புணர்ச்சி:—COMBINATION OF FINAL ஐ.

P. பூ என்னும் மொழிக்குச் சிறப்புவிதி:—SPECIAL RULE REGARDING பூ.

200. பூப்பெயர் முன்னின் மென்மையுந் தோன் மும்.

(இ-ள்.) பூப்பெயர் முன் - பூ (என்னும் பலபொருள்) ஒரு சொன் முன், இன் மென்மையும் - (வருகிற வல்லின பிழிதல்வால் அவற்றிற்கு இன்னமைய மெல்லினமும், தோன்றும் மிடும், எ-று.

- (உ-ம்.) பூ + சொழி = பூச்சொழி
- பூ + சொலை = பூஞ்சொலை
- பூ + தடம் = பூத்தடம்
- பூ + பனை = பூப்பனை

பூ என்பது மலராயின் இரண்டாம் வேற்றுமையத்தொகையும் அழகாயின் பண்புத்தொகையு மாம். (ரு)

7. ஐகார ஓகார வீற்றுப்புணர்ச்சி:—COMBINATION OF FINAL ஐ AND ஓ.

201. இடைச்சொல் லேயோ முன்வரி னியல்பே.

(இ-ள்.) இடைச்சொல் - இடைச்சொல்லாகிய, ஏ முன் - (ஒதுவகை) ஏகரத்தின் முன்னும், ஓ முன் - (எதுவகை) ஓகரத்தின் முன்னும், வரின் - (வல்லினம்) வந்தால், இயல்பு - (பெயர்விதியான் மிகாது) இயல்பாகும், எ-று.

(உ-ம்.) அவனென்கொண்டான் - பிரிவிலையும் வினாவும் ஈற்றிசையுந் தேற்றமுமாம்.

அறமேபொருளே காமநேதரவே—என்.
ஏயே தனையென்றே நிருடிவினய—இசைகிறை
அவனென்கொண்டான்—குழியிசை முத்திய எட்டுமாம். (ரு)

8. ஐகாரவீற்றுப்புணர்ச்சி:—COMBINATION OF FINAL ஐ.

ஐகார ஈற்றின்முன் ஈற்ற்கணமும்:—FOUR KINDS OF INITIAL LETTERS AFTER FINAL ஐ.

202. வேற்றுமை யாயி னேதா னிறுமொழி ஈற்றழி வோமும் மேற்பவு முளவே.

(இ-ள்.) ஐகான் இறு மொழி - ஐகாரவீற்றுச் சொற்கள், வேற்றுமை ஆயின் - வேற்றுமைக்கண் வருமாயின், ஈற்று ஆழி வோமும் - ஈற்று ஐகாரத் தெரிதலுடனே, அம் - அம் சாரியை, ஏற்பவும் உள - பெற்று முடிவாகவும் சில வள, எ-று.

அழிவோமும் என்றமையால் அழியாமையோமும் அம் ஏது பவமுள எனக் கொள்க. வருமெழுத்துச் சொல்லாமையால் ஈற்ற்கணமும் கொள்க.

(உ-ம்.)

புன்னை + கானல் = புன்னையங்கானல் } ஐ அழியாமையோ முல்லை + புறவம் = முல்லையம்புறவம் } ஓ அம் ஏற்றது.
வழுதுணை + காய் = வழுதுணைக்காய் } ஐ அழிவோடு அம் ஆவினா + வேர் = ஆவிர்மவேர் } ஏற்றது.

ஏற்பவு முள என்றதனால் முல்லை + புறவு = முல்லைப்புறவு என வரினுங் கொள்க. (ருஉ)

பனை என்னும் மொழிக்குச் சிறப்புவிதி:—SPECIAL RULE REGARDING பனை.

203. பனைமுன் கொடிவரின் மிகலும் வலிவரின் ஐபோ யம்முந் திரள்வரி னுறழவும் அட்டுறி னைகெட்டந் நீள்வுமாம் வேற்றுமை.

(இ-ள்.) பனை முன் - பனை என்னும் பெயர்முன், கொடி வரின் - கொடி என்னும் பெயர் வருமாயின், மிகலும் - வந்த

கசஉ நன் தூற்காண்டிகையுரை.

ககரமெய் மிகலும், வலி வரின் - க ச த பக்கள் வருமாயின்,
ஐபோய் - நிலைமொழியிற்று ஐகாரங்கெட்டு, அம்மும் - அய்
சாரியை பெறுதலும், திரள் வரின் - திரள் என்னும் பெயர்
வருமாயின், உறழ்வும் - (வந்தமெய் மிகுத்தும் ஐபோய் அய்
சாரியை பெற்றும்) விகற்பித்தலும், அட்டு உறின் - அட்டு என்
னும் பெயர் வகுமாயின், ஐ கெட்டு - ஐகாரங்கெட்டு, அநீள்வும்
(வருமொழி) அகரம் ஆகாரமாதலும், ஆம் வேற்றுமை - வேற்
துமைக்கண் ஆகும், எ-று.

(உ-ம்.) பனை + கொடி = பனைக்கொடி - வலிமிகுந்தது
பனை + காய் = பனங்காய் } ஐ கெட்டு
பனை + செறும்பு = பனைச்செறும்பு } அய் சாரியை பெற்றது
பனை + தூண் = பனைதூண் }
பனை + பழம் = பனைப்பழம் }
பனை + திரள் = பனைத்திரள் } உறழ்த்தது.
= பனைதிரள் }

பனை + அட்டு = பனாட்டு { ஐ கெட்டு
அநீண்டது. }

உயிரீற்றுப்புணரியல் முற்றுப்பெற்றது.

ச. மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

COMBINATION OF CONSONANT FINALS.

I. மெய்யீற்றின் முன் உயிர்.

CONSONANT FINALS BEFORE VOWELS.

M. F. பொதுவிதி :—GENERAL RULE.

204. உடன்மே லுயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே.

(இ-ள்.) உடல் மேல்-நிலைமொழி நற்றில் நின்ற மெய்யின்
மேல், உயிர் வந்து ஒன்றுவது - (வருமொழி முதல்) உயிர்
வந்து ஒன்றுபட்டு இணங்கிப்பது, இயல்பே - இயல்பு
புணர்ச்சியே யாம், எ-று.

(உ-ம்.) தோன்றல் + அழகன் = தோன்றலழகன்

உயிரீற்றுப்புணரியல் முற்றுப்பெற்றது.

மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

கசஉ

புகழ் + அழகிது = புகழழகிது
வேல் + எறித்தான் = வேலெறித்தான். (க)

M. F. தனிக்குறி லொற்றின் முன் உயிர் :—CONSONANT FINALS
FOLLOWING SHORT VOWELS BEFORE VOWEL INITIALS.

205. தனிக்குறியுள்ளுள்ளொற்றுயிர்வரி னிரட்டும்.

(இ-ள்.) தனி குறில் முன் ஒற்று - தனிக்குற்தொழத்தின்
முன் நின்ற மெய்யானது, உயிர் வரின் - உயிர் எழுத்து வந்
தால், இரட்டும் - இரட்டித்து நிற்கும், எ-று.

(உ-ம்.) மண் + அரிது = மண்ணரிது
ஞென் + அரிது = பொண்ணரிது
மண் + அகம் = மண்ணகம்
பொன் + ஒளி = பொன்னொளி. (உ)

II. மெய்யீற்றின்பின் மெய்.

CONSONANT FINALS BEFORE CONSONANT INITIALS.

F. யகரம் ஒழிந்த பத்து மெய்களின்முன் யகரம் :—
CONSONANT FINALS BEFORE INITIAL Y.

206. தன்னொழி மெய்ம்முன் யவ்வரி னிகரம்
துன்று மென்று துணிநரு முளரே.

(இ-ள்.) தன் ஒழி மெய் முன் - தன்னை பொழிந்த (நற்றில்
வரும் ஞானமனரல்லுழன் என்கிற பத்து) மெய்களின் முன்
னும், ய வரின் - யகரமானது வந்தால், இகரம் - இகரச்சாரி
யை, தன்னும் என்று - (தன்முன்) பொருத்துமென்று, துணி
நரும் உளர் - (அரிதிற்) கொள்வாரும் சிலருளர், எ-று

(உ-ம்.) வேள் + யாவன் = வேளியாவன்
மண் + யாது = மண்ணியாது

துணிகரும் என்ற எதிர்மறையாய் இழிவு சிறப்பும்மையால்
வேளியாவன், மண்யாது எனப் பொதுவிதி பெறுமென்பார்
பலருளான்க் கொள்க. (உ)

முதலிலைத் தொழிற்பெயர்க்கும் ஏவலுக்கும்:—CERTAIN
VERBAL ROOT NOUNS AND IMPERATIVES WITH CONSONANT FINALS

207. ஞ்ணநம லவளன் வொற்றிற் தொழிற்பெயர்
ஏவல் வினைநனி யவ்வன் மெய்வரின்
உவ்வறுமேவ வுறுசில சில்வழி.

(இ-ள்.) ஞ்ணநமலவளன் ஒற்று - ஞ்ணநமலவளன்
என்கிற (எட்டி) மெய்களும், இது - இதுதியாகிய, தொழிற்பெ
யர் - (முதலிலைத்) தொழிற்பெயர்களும், ஏவல் வினை - ஏவல்
வினைகளும், ய அல் மெய்வரின் - யகரமொழிந்த மெய்கள்
வருமாயின், ஞ்னி - பெரும்பாலும், உ - உகரச்சாரியை, உறும் -
(இறுதிக்கண்) பொருத்தும்; சில ஏவல் - சில ஏவல் வினைகள்,
சில் வழி - சில்விடங்களிலே, உறு - (அவ்வுகரச்சாரியையையப்)
பொருத்தாவாம், எ-று.

(உ-ம்.)

உரிஞ் + கடிது	= உரிஞ்சுக்கடிது
+ நீண்டது	= உரிஞ்சுநீண்டது
+ வலிது	= உரிஞ்சுவலிது
உண் + கடிது	= உண்ணுக்கடிது
+ நீண்டது	= உண்ணுநீண்டது
+ வலிது	= உண்ணுவலிது
பொருந் + கடிது	= பொருநுக்கடிது
+ நீண்டது	= பொருநுநீண்டது
+ வலிது	= பொருநுவலிது
திரும் + கடிது	= திருமுக்கடிது
+ நீண்டது	= திருமுநீண்டது
+ வலிது	= திருமுவலிது
தின் + கடிது	= தின்னுக்கடிது
+ நீண்டது	= தின்னுநீண்டது
+ வலிது	= தின்னுவலிது

மேலே கோட்டியபடியே கடுமை, நீட்சி, வலிமை என்பவற்
கைக் கூட்டி வேற்றுமையிலும் முதலிலைத் தொழிற்பெயர்
கள் உகரச்சாரியை பெற்றுவருவது காண்க.

அவ்வழியில் முதலிலைத் தொழிற்பெயர்கள்
உகரச்சாரியை பெற்றன.

உரிஞ் + கொற்று	= உரிஞ்சுகொற்று
+ நாகா	= உரிஞ்சுநாகா
+ வளவா	= உரிஞ்சுவளவா
உண் + கொற்று	= உண்ணுகொற்று
+ நாகா	= உண்ணுநாகா
+ வளவா	= உண்ணுவளவா
பொருந் + கொற்று	= பொருநுகொற்று
+ நாகா	= பொருநுநாகா
+ வளவா	= பொருநுவளவா
திரும் + கொற்று	= திருமுகொற்று
+ நாகா	= திருமுநாகா
+ வளவா	= திருமுவளவா
தின் + கொற்று	= தின்னுகொற்று
+ நாகா	= தின்னுநாகா
+ வளவா	= தின்னுவளவா

ஏவல் வினைகள் உகரச்சாரியை
பெற்றன.

ஏவறுறுசில்வழி என்றதனால் உண்ணுகொற்று, உண்
கொற்று என உகரம் பெற்றும் பெறுதும் வருவனவும், உரிஞ்
கொற்று என உகரம் பெற்றே வருவனவும் உளவென்றறிக.

முதலிலைத் தொழிற்பெயராவது தொழிற்பெயர் விடுதி
குன்றி வினைப்பகுதிமாதிரம் கின்று தொழிற்பெயர்ப் பொரு
ளைத் தருவதாம். (சு)

நகரவீற்று முதலிலைத் தொழிற்பெயர்க்குச்
சிறப்புவிதி:—SPECIAL RULE REGARDING VERBAL ROOT
NOUNS ENDING IN ற்.

208: நவ்விறு தொழிற்பெயர்க் கவ்வுமாம் வேற்று
மை.

(இ-ள்.) ந இறு + நகரம் இறுதியாகிய, தொழிற்பெயர்க்கு -
(முதலிலைத்) தொழிற்பெயர்க்கு, வேற்றுமை - வேற்றுமைக்
கண், அவ்வும்-ஆம் - (உகரச்சாரியை யல்லாமலும்) அகரச்சா
ரியையும் ஆகும், எ-று.

(உ-ம்.)

பொருந் + கடுமை	= பொருநுக்கடுமை
+ நன்மை	= பொருநுநன்மை
+ வன்மை	= பொருநுவன்மை

வேற்றுமையில்
அகரச்சாரி
யைபெற்றது.

கசு 0 நன்னூற்காண்டிகையுரை.

பொருதுதல் = ஒத்தல், அதாவது ஒருவர் மற்றொரு
போல வேடங்கொள்ளும் பொருநர் தொழிலி; பொருநர் =
தாழ்கள்.

1. ணகர னகர வீற்று :- CONSONANT FINALS ண, ன்

M. F. ணகர னகர வீற்றின் இயல்பும் திரிபும் :- NATURAL
AND MUTATIONAL COMBINATIONS OF ண AND ன் FINALS.

209, ணனவல் லினம்வரட் டறவும் பிறவரின்
இயல்பு மாகும் வேற்றுமைக் கல்வழிக்
களைத்துமெய் வரினும் மியல்பர் கும்மே.

(இ-ள்.) ண ன் - ணகர னகரங்கள், வேற்றுமைக்கு - வே
றுமைக்கண், வல்லினம் வர - வன்கணம் வந்தால், டறவும்
(முறையே) டகாரமும் டகாரமும், பிற வரின் - மெல்லினமு
இடையினமும் வந்தால், இயல்பும் ஆகும் - இயல்பும் ஆய்
அல்லவழிக்கு - அல்லவழிக்கு, அனைத்து மெய் வரினும் - மூவில
மெய்களும் வந்தாலும், இயல்பு ஆகும் - இயல்பே யாகு
வது.

(உ-ம்.)

சிறுகண் + களிற்று = சிறுகட்களிற்று { வேற்றுமையில்
பொன் + தகடு = பொத்தகடு { ல்லினம் வர
ன்கண் திரிந்தன

மண்	+ ஞாற்சி	= மண்ஞாற்சி
	+ நீட்சி	= மண்ணீட்சி
	+ மாட்சி	= மண்மாட்சி
	+ யாப்பு	= மண்யாப்பு
	+ வன்மை	= மண்வன்மை
பொன்	+ ஞாற்சி	= பொன்ஞாற்சி
	+ நீட்சி	= பொண்ணீட்சி
	+ மாட்சி	= பொன்மாட்சி
	+ யாப்பு	= பொன்யாப்பு
	+ வன்மை	= பொன்வன்மை

வேற்றுமையில் மெல்லி
னும் இடையினமும் வர
னும்

மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

கசு ௭

மண்	+ கடிது	= மண்கடிது
	+ சிறிது	= மண்சிறிது
	+ தீது	= மண்தீது
	+ பெரிது	= மண்பெரிது
	+ ஞான்றது	= மண்ஞான்றது
	+ நீண்டது	= மண்ணீண்டது
	+ மாண்டது	= மண்மாண்டது
	+ யாது	= மண்யாது
	+ வலிது	= மண்வலிது
பொன்	+ கடிது	= பொன்கடிது
	+ சிறிது	= பொன்சிறிது
	+ தீது	= பொன்தீது
	+ பெரிது	= பொன்பெரிது
	+ ஞான்றது	= பொன்ஞான்றது
	+ நீண்டது	= பொண்ணீண்டது
	+ மாண்டது	= பொன்மாண்டது
	+ யாது	= பொன்யாது
	+ வலிது	= பொன்வலிது

ஈற்றுமில் மூவினமும் வர ண ன்
இயல்புமாயின.

ஒப்பின் முடித்தலால் னகரமும் உடன் கூறினார். பின்னே
கூட்டிச் சொல்லப்படு மெழுத்துக்களுக்கும், இவ்வுத்தியே
கொள்க. (சு)

M. F. ணகர னகர வீற்றின் கேடு :- WHERE ண AND ன்
FINALS ARE DROPPED.

210. குறிலிணை வில்லா ணன்ககள் வந்த
நகரந் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே.

(இ-ள்.) குறில் - (தனிக்) குறில் ஒன்மணையும், அனைவு இல்
லா - சாராமல் (வருமொழி தொடர்மொழிகளைச் சார்ந்த),
ணன்ககள் - ணகர னகர மெய்களானவை, வந்த நகரம் -
(வருமொழிக்கு முந்தைய) வந்த நகரமானது, திரிந்துழி - (மய
க்கிவிதி யில்லாமைபுணர்வு) திரிந்துவிடத்து, கேடு நண்ணும் -
கேடுதலைப் பொருளும், எ-து.

(உ-ம்.)

தூண்	+ நன்று	= தூணன்று
பசுமண்	+ நன்று	= பசுமணன்று
தூண்	+ நன்மை	= தூணன்மை
பசுமண்	+ நன்மை	= பசுமணன்மை

ணகரம் இ
ருவழியு
ந்கெட்
டது.

அரசன் + நல்லன் = அரசனல்லன் } எனகரம்
செம்பொன் + நன்று = செம்பொன்னு } குறியி
அரசன் + நன்மை = அரசனன்மை } ன்
செம்பொன் + நன்மை = செம்பொன்னுமை } ன்

ணகரவீற்றுச் சாதி குழுவைப் பெயர் முதலியவற்றிற்குச்

சிறப்புவிதி:—SPECIAL RULE REGARDING

CERTAIN NOUNS ENDING IN ன்.

211. சாதி குழுவைப் பரண் கவண்பெய ரிறுதி
இயல்பாம் வேற்றுமைக் குணவெண் சாண்பி
டவ்வா கலுமா மல்வழி யும்மே.

(இ-ள்.) சாதி குழுவைப் பரண் கவண் (பெயர்) இறுதி - சா
பற்றிவரும் பெயர்களுக்கும் திரள்பற்றிவரும் பெயர்களுக்கு
பரண் கவண் என்னும் பெயர்களுக்கும் ஈற்று ணகரமானது
வேற்றுமைக்கு (உம்) - வேற்றுமைக்கண்ணும், இயல்பாம்
(வல்லினம் வந்தால்) இயல்பாகும்; உணவு என் சாண் (பெயர்
இறுதி) - உணவிற்குரிய (என் என்னுஞ் சொல்லின் திரிபாகிய
என் என்னும் பெயருக்கும் சாண் என்னும் (நீட்டலளவைப்
பெயருக்கும் ஈற்று ணகரமானது, அல்வழியும் - அல்வழி
கண்ணும், ட ஆகலும் - (வல்லினம் வந்தால் திரிந்து) ட
சமாதலும் பொருந்தும், எ-று.

(உ-ம்.)

பாண் + குடி = பாண் குடி } வேற்றுமை
அமண் + குடி = அமண் குடி } உம் இயல்பு
பரண் + கால் = பரண் கால் } யின்.
கவண் + கால் = கவண் கால் }
எண் + கடிது = எட்கடிது } அல்வழியிலுந்
சாண் + கோல் = சாட்கோல் } ரிந்தன.

‘டவ்வாகலுமா’ என்ற உம்மையுடன் ண் + கடிது = எட்கடிது, சாண் + கோல் = சாட்கோல் என இயல்பாததே
சிறப்பாம்.

‘பிற’ என்ற மிகையால், வேற்றுமையில், பாண் + குடி +
பாணக்குடி என அகரச்சாரியை பெறுதலும், அட்டேன்
துழனி = அட்டேன்முழனி என இயல்பாதலும், மண் + குடம்
மண்குடம், மட்டகுடம், என உறழ்ந்து வருதலும், இருவழி

உம் இ - னும் ணகரவீற்றுள் அடங்காதவை உண்டேல் அவை
யுள் ணதன்.

என்பவற்றுக் கிளைப்பெயருக்குச் சிறப்புவிதி:—SPECIAL

RULE REGARDING CERTAIN NOUNS ENDING IN ன்.

212. னகரான் கிளைப்பெய ரியல்பு மஃகான்
அட்டவு மாகுழ் வேற்றுமைப் பெருநுட்கே.

(இ - ள்.) னஃகான் கிளைப்பெயர் - னகரத்தை இறுதியிலு
டைய சாதிப்பெயர், இயல்பும் - (வல்லினம் வர ஈற்று திரிபாகிய
இயல்பாதது, அஃகான் அடைவும் - அகரச்சாரியை பெறுத
லும், வேற்றுமைப் பெருநுட்கு ஆகும் - வேற்றுமைப்பெருநு
ட்புணர்ச்சிக்கண் ஆகும், எ-று.

(உ-ம்.) எயின் + குடி = { எயின் குடி, எயின்
க் குடி.
+ சேரி = { எயின்சேரி, எயின்
ச்சேரி
+ தோட்டம் = { எயின் தோட்டம், எ
யின் தோட்டம்.

‘பொருட்கே’ என்ற மிகையால் எயின் + மரபு = எயின்மரபு,
எயின் + வாழ்வு = எயின்வாழ்வு, எயின் + துரி = எயின்துரி
என மற்றைக் கணம் வரின்னும் அகரச்சாரியை பெறுதலும்,
எயின் + கன்னி = எயின்கன்னி, எயின் + பிள்ளை = எயி
ன்பிள்ளை, எயின் + மன்னன் = எயின்மன்னன் என அல்
வழியில் அகரச்சாரியை பெறுதலும் கொள்க. எயின் = வேடர்
சாதி, கிளை என்னும் சொல் பொருள் ஒருசொல் இங்கு சாதி
மேல் நின்றது.

மீன் என்னும் மொழிக்குச் சிறப்புவிதி:—SPECIAL

RULE REGARDING மீன்.

213. மீன்றவ்வெ ரி பொருடும் வேற்றுமை வழியே.

(இ - ள்.) மீன் - மீன் என்னு மொழியிறுதி னகரம், வேற்
றுமை வழி - வேற்றுமைக்கண் (வல்லினமுதலானவரின்), மவ்
வொடு - மகரத்தோடு, பொருடும் - உறழ்ந்து வரும், எ-று.

(உ-ம்.) மீன் + கண் = மீன்கண், மீன்கண் }
+ செவி = மீன்செவி, மீன்செவி }
+ தலை = மீன்தலை, மீன்தலை }
+ புறம் = மீன்புறம், மீன்புறம் } (க)

F. தேன் என்னு மொழிக்குச் சிறப்புவித் தின்

SPECIAL RULE REGARDING தேன்.

214. தேன்மொழி மெய்வரி வியல்பு மென்மை
மேவி னிறுதி யழிவும் வலிவரின்
ஈறுபோய் வலிமெலி மிகலுமா பிறுவ.

(இ - ள்.) தேன் மொழி - தேன் என்னுஞ் சொல், மென்மை வரின் - (முனை) மெய்களும் வரின், இயல்பும் - (இறுதி எனக் கொள்) இயல்பாதலும், மென்மை மேவின் - மென்மை வரின் இறுதி அழிவும் - அழிவிற்றுத் தி மெய் (இயல்பு) மெய் யன்றிக் கெதெனும், வலி வரின் - வல்லினம் வரின், ஈறு போய் - அஃதெனும், வலிமெலி (இயல்பாதலே யன்றிக்) கெட, மெலி மிகலும் - (வந்த) வல்லினமாவது (அதற் கினமான) மெல்லி மாவது மிகுதலும் ஆகும், இருவழி - இருவழிக்கண்ணும், எ-

(உ-ம்.)

தேன் + உருமை	= தேன்உருமை	} இயல்பு.
+ மலிவு	= தேன்மலிவு	
+ யாப்பு	= தேன்யாப்பு	
+ மொழி	= தேன்மொழி	
தேன் + குழம்பு	= தேன்குழம்பு	} இயல்பும்வலி
+ மலிவு	= தேன்மலிவு	
+ யாப்பு	= தேன்யாப்பு	
+ மொழி	= தேன்மொழி	
தேன் + குடம்	= தேன்குடம்	} இயல்பும்வலி
+ மலிவு	= தேன்மலிவு	
+ யாப்பு	= தேன்யாப்பு	
+ மொழி	= தேன்மொழி	

எதின் என்னு மொழிக்குச் சிறப்புவித் தின் - SPECIAL RULE REGARDING எதின்.

215. மரமல் லெகின்மொழி வியல்பு மகரம்
மருவ வலிமெலி மிகலு மாருவ.

மெய்யிற்றுப்புணரியல்.

கருவி

(இ - ள்.) மரம் அல் - மரப்பெயரல்லாத, எதின் மொழி - எதின்னத்தை யுணர்த்தும்) எதின் என்னுஞ் சொல், இயல்பும் - வேற்றுமையிலும் வல்லினம் வர இறுதி இயல்பாதலும், அகம் மருவ - (இருவழியிலும்) அகரச்சாரியை பொருத்த, வலி மெலி மிகலும் ஆகும் - வல்லெழுத்தாவது அதற்கு இனமான மெல்லெழுத்தாவது மிகுதலும் ஆகும், எ-று.

(உ-ம்.)	எதின் + கால்	= எதென்கால்	} வேற்றுமையில்
	+ சிறை	= எதென்சிறை	
	+ தலை	= எதென்தலை	
	+ புறம்	= எதென்புறம்	
	எதின் + புள்	= எதென்புள்	} இருவழியிலும்
		= எதெனம்புள்	
	+ கால்	= எதென்கால்	
		= எதென்கால்	

அகரம் வருவதற்கு வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையானும், மகரமும் கொள்க.

(உ-ம்.) எதின் + மாட்சி == எதெனமாட்சி
+ வாழ்க்கை == எதெனவாழ்க்கை
+ அழகு == எதெனஅழகு

குயின், ஊன் என்னுஞ் சொற்கள் - ஊனகரம் உறழ்ந்தது.

SPECIAL RULE REGARDING குயின்னான் வேற்றுமை.

6. குயின்னான் வேற்றுமை. (இ - ள்.) குயின் ஆகும் ஊன் இயல்பாயிற்று.

ஊன் பெயரும், வேற்றுமையிலும், இயல்பு - முதலியவை மின் +

(உ-ம்.) குயின் + கை = அழன்கை

குயின் + கை = அழன்கை

குயின் + கை = அழன்கை

குயின் + கை = அழன்கை

2. மகர ஈறு :—CONSONANT FINAL ம்.

M. F. பொதுவிதி :—GENERAL RULE.

219. மவ்வி ரொற்றழித் துயிற் ரொப்பவும்
வன்மைக் கினமாத் திரிபவு மாகும்.

(இ-ள்.) மஈறு - மகர ஈற்றுச்சொற்கள், ஒற்று அழிந்து - (இறுதியிலுள்ள) மகரமெய் கெட்ட, உயிர் ஈறு ஒப்பவும் - (விதி உயிரீராய் சின்று) இயல்பு உயிர்துபோலப் புணர்ச்சுவும், வன்மைக்கு இனம் ஆக இயல்பும் - (வல்லினம் வந்த கெடாது) அவற்றிற்கு இனமான மெல்லெழுத்தாகத் திரியினவும், ஆகும் - ஆகும், எ-து.

உயிரீரொத்தலாவது உயிர்வரின் உடம்புமெய் பெறுதலும், வல்லினம் வரின் மிகுதலும், மெல்லினமும் இடையினமும் வரின் இயல்பாதலுமாகப் புணர்தல்.

(உ-ம்.) வட்டம் + ஆழி	= வட்டவாழி	இருவழியிலு ம் மவ்விது கெட உயி ரிது ஒத்த து.
+ கல்	= வட்டக்கல்	
+ மேயி	= வட்டமேயி	
+ வாரி	= வட்டவாரி	
மரம் + அடி	= மரவடி	
+ கை	= மரக்கை	
+ நார்	= மரநார்	இரு வழியிலு ம் இனமாகத் திரிந்தது.
+ வேர்	= மரவேர்	
நாம் + கடியம்	= நாகடியம்	
+ கை	= நங்கை	

‘இனமாத் திரியும்’ என்றமையின் ‘அருத்தாபந்தியால் நாம் + பெரியம் = நாம் பெரியம்’ எனப் புகரம்வருவழித் திரியாதெனக் கொள்க. (கக)

M. F. சில மகர ஈற்றிற்குச் சிறப்புவிதி :—SPECIAL RULE REGARDING CELESTIAL CONSONANT FINAL ம்.

220. வேற்றுமை மப்போய் வலிமெலி யுறழ்வும்
அல்வழி யுயிரிடை வரினியல் பும்முள.

(இ-ள்.) வேற்றுமை - வேற்றுமைக்கண், மப்போய் - மகர இறுதி கெட, வலி மெலி உறழ்வும் - வல்லினமாவது அழிந்

து இனமான மெல்லினமாவது மிகுதலும், அல்வழி - அல்வழிக்கண், உயிர் இடைவரின் - உயிரும் இடையினமும் வந்தால், இயல்பும் - (கெடாது) இயல்பாதலும், உள - உளவாம், எ-து.

(உ-ம்.) குளம் + கண = குளக்கண } வேற்றுமையில் ஈறு
குளம் + குளக்கண } நுகெட்டு உறழ்ந்தது.

குளம் + அழி = குளமழி } அல்வழிக்கண்
குளம் + யாது = குளமயாது } இயல்பாயிற்று.

அம், தம், எம் என்னுஞ் சொல்லுக்குச் சிறப்புவிதி :—
SPECIAL RULE REGARDING அம், தம், எம் AND தம்.

221. துந்தம்

எம்மம் மீறு மவ்வரு குறவே.

(இ-ள்.) தம் தம் எம் எம் - தம் முதலிய நான்கு விகார மொழிக்குக்கும், ஈறு ஆம் ம - இறுதியாகிய மகரமெய்யுள்ளது, வரும் குற - வருகிற குகா நகரங்களாகத் திரியுமாறு.

(உ-ம்.)		
தம் + ஞான் = தஞ்ஞான்	எம் + ஞான் = எஞ்ஞான்	
+ தூல் = துந் தூல்	+ தூல் = எந் தூல்	
தம் + ஞான் = தஞ்ஞான்	எம் + ஞான் = எஞ்ஞான்	
+ தூல் = தந் தூல்	+ தூல் = எந் தூல்	

குற வரின் அனவாகத் திரியுமெனவே ஒழிந்த மகரம் வரின் தம் + மணி = தும்மணி என இயல்பா மென்பது பெற்றும். ()

அகம் என்னுஞ் சொல்லுக்குச் சிறப்புவிதி :—SPECIAL RULE REGARDING அகம்.

222. அகமுனர்ச் செவிகை வரினியை யனகெடும்.

(இ-ள்.) அகம் முனர்த் துளம் என்னும் இடப்பெயர்முன், செவிகை வரின் - செவிகை (என்றிற் சினைப்பெயர்கள்) வந்தால், இடையன் - (சிலவொழி) நடுகின்ற ககரமெய்யும் அதன் மேலேறிய அகரவுயிரும், கெடும் - அழியும், எ-து.

(உ-ம்.) அகம் + செவி = அஞ்செவி

+ கை = அங்கை

கெட்டே வரும் என்னுமையால் அஞ்செவி, அகங்கை என வருவனவும் பொருள்க. (கக)

ஈம், கம், உரும் என்னும் சொற்களுக்குச் சிறப்புவிட.

SPECIAL RULE REGARDING ஈம், கம் AND உரும்.

223. ஈமும்,

கம்மு முருமுந் தொழிற்பெயர் மானும்
முதலன் வேற்றுமைக் கவ்வும் பெறுபே.

(இ-ள்.) ஈமும் கம்மும் உருமும் - ஈம் கம் உரும் என்கின்ற மூன்றும், தொழிற்பெயர் மானும் - (இருவழியிலும்) தொழிற்பெயர்போல் (யகமுல்லாத) மெய்கள் வந்தால், உகரச்சாரியை பெற்றுமுடியும்; முதலன் - (இவற்றுள்ளே) முதற்முதலின் ஈமும் கம்மும், வேற்றுமைக்கு - வேற்றுமைக்கண், அவ்வும் பெறும் - (உகரச்சாரியை யல்லாமலும்) அகரச்சாரியையுடைய பெறும், எ-று.

(உ-ம்.)

ஈம்	+ கடிது	= ஈமுக்கடிது
	+ நீண்டது	= ஈமுநீண்டது
	+ வலிது	= ஈமுவலிது
கம்	+ கடிது	= கம்முக்கடிது
	+ நீண்டது	= கம்முநீண்டது
	+ வலிது	= கம்முவலிது
உரும்	+ கடிது	= உருமுக்கடிது
	+ நீண்டது	= உருமுநீண்டது
	+ வலிது	= உருமுவலிது
ஈம்	+ கடுமை	= ஈமுக்கடுமை
	+ நீட்சி	= ஈமுநீட்சி
	+ வலிமை	= ஈமுவலிமை
கம்	+ கடுமை	= கம்முக்கடுமை
	+ நீட்சி	= கம்முநீட்சி
	+ வலிமை	= கம்முவலிமை
உரும்	+ கடுமை	= உருமுக்கடுமை
	+ நீட்சி	= உருமுநீட்சி
	+ வலிமை	= உருமுவலிமை

ஈம் + குடம் = ஈமக்குடம் } வேற்றுமையில் அகரச்சாரியை பெற்றன.

கம் + குடம் = கம்மக்குடம் }
[ஈம் = சுகிளாடு, கம் = கம்மியரது தொழில், உரும் = இடி.]

(உ0)

3. ய, ர, ழ வீறு:—CONSONANT FINALS ய், ர், ழ்.

ய ர ழ வீற்றின்முன் வல்லினம்:—HARD CONSONANTS AFTER CONSONANT FINALS ய், ர், ழ்.

224. யரழ முன்னஞ் கசதப வல்வழி

இயல்பு மிகலு மாகும் வேற்றுமை
மிகலு மினத்தோ டிறுத்தலுந் விதிமேல்.

(இ-ள்.) ய ர ழ முன்னர் - ம், ட், ரகர ழகர மெய்களின் முன், க ச த ப - ககர சகர தகர பகரங்கள் வரின், அவ்வழி - அவ்வழியில், இயல்பும் - இயல்பாத்தலும், மிகலும் - மிகுதலும், வேற்றுமை - வேற்றுமையில், மிகலும் - மிகுதலும், இனத்தோடு உறத்தலும் - வல்லினமாவது மெல்லினமாவது மிகுதலும், விதி ஆகும் - விதிவாகும், எ-று.

(உ-ம்.)

வேய்	+ கடிது	= வேய்கடிது
வேர்	+ கடிது	= வேர்கடிது
வீழ்	+ கடிது	= வீழ்கடிது
மெய்	+ கடிது	= மெய்கடிது
கார்	+ பருவம்	= கார்ப்பருவம்
பூழ்	+ பருவை	= பூழ்ப்பருவை
நாய்	+ கால்	= நாய்க்கால்
தேர்	+ கால்	= தேர்க்கால்
பூழ்	+ கால்	= பூழ்க்கால்
வேய்	+ குழல்	= வேய்க்குழல்
		= வேய்க்குழல்
ஆர்	+ கோடு	= ஆர்க்கோடு
		= ஆர்வ்கோடு

அவ்வழியில் இயல்பும் மிகலும் ஆயின.

வேற்றுமையில் மிகுத்தும் உறத்தலும் வந்தன.

'மேல்' என்ற மிகையால் வாய் + பருவது = வாய்ப்பருவது என வேற்றுமையில் இயல்பாத்தலும், பாழ் + சினைது = பாழ்சினைது, பாழ்க்கினைது எனப் பண்பித்தொகையில் விகற்பித்தலும், பீர் + கொடி = பீர்க்கொடி, பீரங்கொடி; குமிழ் + கோடு = குமிழ்க்கோடு, குமிழங்கோடு என ரகர ழகரவீறுகள் வேற்றுமையில் மெல்லெழுத்தும் அம் சாரியையுடைய பெற்று விசற்பித்தலும், வேய் + யாது = வேயாது, வேய்யாப்பு =

வேயாப்பு என யகரவீறு யகரத்தின்முன் இருவழியுள் கெடுதலும், இன்னும் அடங்காதவை. ளிருந்தால் அவைகளுள் கொள்க.

SPECIAL RULE REGARDING தமிழ் AND தாழ்.

(இ-ள்.) தமிழ் - தமிழ் என்கிற சொல், வேற்றுமைக்கு வேற்றுமையிலே (நாம் கணமும் வந்தால்), அ உறவும் பெறும் - அகராச்சாரியை பொருந்தவும் பெறும்; தாழும் - தாழ் என்னுஞ் சொல்லும், கோல் - கோல் என்னுஞ் சொல்லானது, வந்து உறுமேல் - வந்து பொருந்தாமையின், அற்று - அவ்வகாச்சாரியை பெறும், எ-று.

தமிழையுடையபிள்ளை, தாமதத்திற்குங்கோல் "என விரி
யும், தாமத்கோல்—திறவுகோல்; தாமதாகிய கோல் எனவிரித்
து இரபெமரொட்டுப் பண்பத்தொகை எனினும் பொருந்தும்.

M. F. கீழ் என்னுஞ் சொல்லுக்குச் சிறப்புவிதி :—SPECIAL
RULE REGARDING கீழ்.

(இ - ள்.) கிழின் முன் - கிழ என்ஈற சொல்லின்முன் வருகிற, வன்மை - வல்லினம், விகற்பமும் ஆகும் - (ஒருகா வியல்பாகியும் ஒருகான் மீக்கும் வருகிற) விகற்பத்தையும் பொருளும், எ - று.

(உ-ம்.) கீழ் + குலம் } = கீழ்குலம்
 } = கீழ்க்குலம்

ஜே + சாதி { = ஜேச்சாதி
 = ஜேச்ச்சாதி

விசம்பமும் என்னு மிழிவு சிறப்பும்டைதால் இவற்ற னியல்
பே சிறப்புடைத் தென்றிக. (உரு)

4. சு ள வீறு:—CONSONANT FINALS ஸ் AND ள்.

M. F. சான்றிதழ்:—GENERAL RULE.

227. ஸௌவேற் றுசைபெற் றடவு மல்வழி
ஆவற்றோ நெழவும் வலிவரி இமெலி
மெலி னணவு மிடவரி னியல்பும்
அரு மிருவழி யனு மென்ப,

(இ-ள்.) ன ன-லகர ளகரமாகிய இரண்டு மெய்யீற்றங்களும் வலி வரின் - வலிவினம் வந்தால், வேற்றுமைப்பெற்றுமைக் கண், ந டவும் - முறையே நகர டகரமெய்களும், அல்வழி - அல்வழிக்கண், அவற்றோடு உறழவும் ஆம் - நகர டகரங்க ளுடனே உறழ்வனவும் ஆகும்; இரு வழியாளும் - அல்வழி வேற்றுமைக் கண்ணும், மெலி மேலின் - மெல்லினம் வந்தால், ன ளவும் - முறையே னகர ளகரமெய்களும்; இடை வரின், இடையினம் வந்தால், இயல்பும் ஆகும் என்ப - இயல்பும் ஆகும் என்று சொல்லுவார் புலவர், - - - - -

(உ-ம்.)

கல்	+	௫	=	கற்குறை	} வேற்றுமையில்லாதகரடகர ரங்களாகத் திரிந்தன.
முள்	+	௫	=	முட்குறை	
கல்	+	௫	=	கல்குறிது	} அல் வழியில் உறழ்ந்து வந்தன.
கல்	+	௫	=	கழ்குறிது	
முள்	+	௫	=	முள்குறிது	
முள்	+	௫	=	முட்குறிது	

கல்	+	நெரிந்தது	=	கண்ணெரிந்தது	} இருவழியிலும் பொ ல்லினம்வர எனக னகாங்க னாகத் திரிந்தன.
முள்	+	நெரிந்தது	=	முள்நெரிந்தது	
கல்	+	நெருநி	=	கண்ணெருநி	
முள்	+	நெருநி	=	முள்நெருநி	

கல் + யாது = கல்யாது } இருவழியிலும்
முள் + யாது = முள்யாது } டையினும் வ
கல் + யாப்பு = கல்யாப்பு } இயல்பாயின
முள் + யாப்பு = முள்யாப்பு }

‘அல்வழியவற்றோடு நிற்றவும்’ என்றாலும், இவற்றோடு மய
காத தகரம் வழின் ஏற்புழிக் கோடலால் கல் + தீது = கல்நீ
முள் + தீது = முள்தீது எனத் திரிபு ஒன்றுமே கொள்க. (உ)

ல ள வீறு தகரத்தின்முன் ஆய்த மாதல்:—CONSONANT
FINALS ல் ள் CHANGED INTO ஃ.

228. குறில்வழி லுளத்தல் வலையி னாய்தம்
ஆகவும் பெறுதல் மல்வழி யானே.

(இ - ள்.) குறில் வழி ல ள - தனிக்குறிலின் பின் நின்று
லகர ளகர மெய்களானவை, அல்வழியான் - அல்வழிக்கண்
அணையின் - தகரம் வருவாயின் ஆய்தம் ஆகவும் - (நக
டகரங்களாகத் திரித லல்லமலுயி ஆய்தமாகத் திரிதலையு
பெறும் - பொருந்தும், எ-று.

(உ-ம்.) கல் + தீது = கல்நீது

முள் + தீது = முள்தீது.

ல ள வீறு தகரக்கள்முன் கெடுதல் முதலியன:—CONSONANT
FINALS ல் ள் DROPPED BEFORE WORDS BEGINNING
IN த AND த.

229. குறில்செறி யர்லள வல்வழி வந்த
தகரத் திரிந்தபிற் கேடுமீ ரிடத்தும்
வருந்த திரிந்தபின் மாய்வும் வலிவரின்
இயல்புந் திரிபு மாவன வுளபிற.

(இ - ள்.) குறில் செறியா ல ள - தனிக்குறி லொன்றையு
சாராத ளகர ளகர மெய்களானவை, அல்வழி - அல்வழி
கண், வந்த தகரம் - (வருமொழிக்கு முதலாய்) வந்த த
மானது, திரிந்தபின் - திரியுமிடத்து, கேடுமீ - கெடுதலு
ந்ரிடத்தும் - அல்வழி வேற்றுமைக்கண்ணும், வருந் - (வ
மொழிக்கு முதலாய்) வந்த நகரமானது, திரிந்த பின் - திரி
மிடத்து, மாய்வும் - கெடுதலும், வலிவரின் - வல்லெழு

(முதன்மொழி) வந்தால், இயல்பும் திரிபும் - (அல்வழிக்கண்
உறழாது) இயல்பாதலும் திரிதலும் (வேற்றுமைக் கண்ணே)
திரியாஇயல்பாதலும், ஆவன உள - பொருந்துவன வுள, எ-று.

(உ-ம்.) தோன்றல் + தீயன் = தோன்றலியன்

வேள் + தீயன் = வேமயன்.

என அல்வழியிலே தகரத் திரியுமிடத்து ல ள கெட்டன.

தோன்றல் + நல்லன் = தோன்றலல்லன்.

வேள் + நல்லன் = வேணல்லன்.

தோன்றல் + நன்மை = தோன்றனன்மை

வேள் + நன்மை = வேணன்மை

என இருவழியிலும் நகரத் திரியுமிடத்து ல ள கெட்டன.

கால் + கடிது = கால்கடிது

மரங்கள் + கடிய = மரங்கள்கடிய

கால் + படை = கால்படை

வால் + படை = வால்படை

என அல்வழியில் வல்லினம் வால் ள உறழாது இயல்புந்
திரிபுமாயின.

‘கால்சுறித்தோடிக் கடல்புகழ்மணி

வாள்போழ்த்திட்ட நீள்கழன் மறவர்’

என வேற்றுமையிலே வலிவரத் திரியா இயல்பாயின.

பிற என்ற மிகையால் தோன்றல் + தீமை = தோன்றலீமை,
வேள் + தீமை = வேமீமை என வேற்றுமையிலும் தகரத் திரிபு
மிடத்துக் கெடுதலும், கால் + துணை = கால்துணை, தூள் +
துணை = தூல்துணை எனக் கொடாமையும், வில் + படை = விற
படை என உறழாது திரிதலும், கால் + களிற்று = கால்களிற்று,
கொள் + பொருள் = கொள்கொருள் என வினைத்தொகை இயல்
பாதலும், இன்னும் இவ்விரு - ம்றுள் அமையாத பிறவுள்
கொள்க. உயர்திணையிற் காட்டிய உதாரணங்கள் மயக்கவிதி
யில்லாவிடத்து வருதலால் ‘செல்விகாரமா முயர்இணை’ என்ற
வற்று ளடங்காவாம். (உ-ம்)

ல ள் வீற்றுத் தொழிற்பெயர்:—VERBAL NOUNS

ENDING IN ல் AND ள்.

230. லளவினு தொழிற்பெய ரீரிடத்து முவ்வுறு
வலிவரி னல்வழி யியல்புமா வனவுள.

(இ - ள்.) ல ள் இது தொழிற்பெயர் - லகாரத்தை இயாகவுடைய (விருதிபெற்ற) தொழிற்பெயரும் லகாரத் தொழிற்பெயரும் (முதன்னை திரிந்த) தொழிற்பெயரும் - டத்தும் - இருவழியிலும், உ உறு - (யகரமல்லாத மெய்கள் தால்) உகரம் பெறுவாம்; வலி வரிநர்-வல்லினம் - வந்தால், வழி - அல்வழிக்கண், இயல்பு ஆவார் - (உறழாது) இயல்பா வும், உள - னிலவுள, எ-று.

(உ-ம்.) ஆடல் + சிறந்தது = ஆடல்சிறந்தது

= ஆட்சிறந்தது

+ நன்று = ஆடனன்று

+ வலிது = ஆடல்வலிது

+ சிறப்பு = ஆடச்சிறப்பு

+ நன்மை = ஆடனன்மை

+ வன்மை = ஆடல்வன்மை

கோள் + கடிது = கோள்கடிது

= கோட்கடிது

+ நன்று = கோணன்று

+ வலிது = கோள்வலிது

+ கடுமை = கோட்கடுமை

+ நன்மை = கோணன்மை

+ வன்மை = கோள்வன்மை

நடத்தல் + கடிது = நடத்தல்கடிது, நடப்பித்தல் + கடிது

நடப்பித்தல்கடிது எனச் சில வழாது அல்வழியில் இம்

யின.

இயல்பும் என்ற வும்மையால் பின்னல் + கடிது = பின்

ன்கடிது, பின்னற்கடிது; உன்னல் + கடிது = உன்னல்கடிது

வன்கடிது எனப் பொதுவிதியால் உறழ்தலே பெறுதல்

என்க.

வல் என்னுஞ் சொல்லுக்குச் சிறப்புவிதி:—SPECIAL
RULE REGARDING வல்.

231. வல்லே தொழிற்பெய ரற்றிருவழியும்

பலகைநாய் வரினும் வேற்றுமைக் கல்வுமாய்.

(இ - ள்.) வல் - வல் என்கிற (சூதாடு கருவிப்பெயர்), இரு வழியும் - இருவழிக்கண்ணும், தொழிற்பெயர் ஆற்றி - (யகர மல்லாத மெய்கள் வந்தால்) தொழிற்பெயர்போல் உகரச்சாரி யை பெறும்; பலகைநாய் வரினும் - பலகை நாய் என்கிற இரு பெயர் வரினும் (பிறப்பெயர்கள் வரினும்), வேற்றுமைக்கு - வேற்றுமைக்கண், அவ்வம் ஆம் - (உகரச்சாரியை யல்லாமல்) அகரச்சாரியையும் பெறும், எ-று.

(உ-ம்.)

வல் + கடிது = வல்லுக்கடிது

+ நன்று = வல்லுநன்று

+ வலிது = வல்லுவலிது

+ கடுமை = வல்லுக்கடுமை

+ நன்மை = வல்லுநன்மை

+ வன்மை = வல்லுவன்மை

வல் + பலகை = வல்லுப்பலகை

= வல்லப்பலகை

+ நாய் = வல்லுநாய்

= வல்லநாய்

+ புலி = வல்லுப்புலி

= வல்லப்புலி

+ குதிரை = வல்லுக்குதிரை

= வல்லக்குதிரை

இ - ள் வல்லினது அதை வரைந்த பலகை, வல்லினுள் நாய் எனவிரியும்.

நெல், செல், கொல், சொல் என்னுஞ் சொற்களுக்குச்

சிறப்புவிதி:—SPECIAL RULE REGARDING

நெல், செல், கொல், AND சொல்.

232. நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் சொல்லுங்

மெய்யிற்புணரியுல்.

(இ-ள்.) நெல்லும் செல்லும் கொல்லும் சொல்லும் - முதலிய நான்கு சொற்களின் ஈற்று லகரமேயானது, அவ்வழியானும் - அவ்வழிக்கண்ணும், நகரம் ஆகும் - (பொது விதியால் உறழாது வேற்றுமை போல்) நகர மெய்யாகத் திரி யும், எ-து.

(உ-ம்.)

நெல் + கடிது = நெற்கடிது
 + சிறிது = நெற்சிறிது
 + தீது = நெற்தீது
 + பெரிது = நெற்பெரிது
 சொல் + கடிது = சொற்கடிது
 + சிறிது = சொற்சிறிது
 + தீது = சொற்தீது
 + பெரிது = சொற்பெரிது
 கொல் + கடிது = கொற்கடிது
 + சிறிது = கொற்சிறிது
 + தீது = கொற்தீது
 + பெரிது = கொற்பெரிது
 சொல் + கடிது = சொற்கடிது
 + சிறிது = சொற்சிறிது
 + தீது = சொற்தீது
 + பெரிது = சொற்பெரிது

[செல்=மேகம், கொல்=கொல்லன்.]

(உக)

இல் என்னுஞ் சொல்லுக்குச் சிறப்புவிதி:—SPECIAL RULE

REGARDING இல்.

233. இல்லெ னின்மைச் சொற்கை யடைய

வன்மை விகற்பமு மாகா ரத்தொடு

வன்மை யாகலு மியல்பு மாகும்.

(இ-ள்.) இல் என் இன்மை சொற்கு - இன்மைப் பண்பு உணர்த்துகின்ற இல் என்ற சொல்லுக்கு, ஐ அடைய - ஐகா ரச்சாரியை பொருந்த, வன்மை - (அவ்விடத்து வருகிற) வல்

மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

ன்ம், விகற்பமும் - விகற்பித்தலும், ஆகாரத்தொடு - ஆகா ரச்சாரியை பொருந்த, வன்மை ஆகலும் - அவ்விடத்து வருகிற வல்லினம் மிகுதலும், இயல்பும் - (இவ் முருவியும் பெறுது) இயல்பாதலும், ஆகும் - பொருந்தும், எ-து.

(உ-ம்.)

இல் + பொருள் = இல்லைப்பொருள், இல்லைப்பொருள் - ஐகாரச்சாரியை வல் வலி விகற்பித் தது.

இல் + பொருள் = இல்லாப்பொருள் - ஆகாரச்சாரியை பெற வலியிக்குது.

இல் + பொருள் = இல்லைப்பொருள் - சாரியை பெறுது வலி இயல்பாயிற்று.

இல் + ஞானம் = இல்லைஞானம், இல்லாஞானம்

+ வன்மை = இல்லைவன்மை, இல்லாவன்மை

+ அணி = இல்லையணி, இல்லாவணி

எனமற்ற முக்கணமும் வர ஐகாரச்சாரியை பெ ற்று வந்தது.

சாரியை பெறுதற்கு வரு பெழுத்தைச் சொல்லாமையால் காற்கணமும் நிகாள்.

(ஊ)

புள், வள் என்னுஞ் சொற்களுக்குச்

சிறப்புவிதி:—SPECIAL

RULE REGARDING புள் AND வள்.

234. புள்ளும் வள்ளும் தொழிற்பெயரு மானும்.

(இ-ள்.) புள்ளும் வள்ளும் - புள் வள் என்கிற இசண்டு சொற்களும், தொழிற்பெயரும் மானும் - (இருவழியும் யகர மல்லாத மெய்கள் வந்தாற் பொதுவிதியான் முடித லல்லாம லுந்) தொழிற்பெயர்போல் உகரச்சாரியையும் பெற்றுப் புண ரும், எ-து.

ககசு

நன்னூற்காண்டுகையுரை.

(உ-ம்.)

புள்	+	கடிது	=	புள்ளுக்கடிது
	+	நன்று	=	புள்ளுநன்று
	+	வலிது	=	புள்ளுவலிது
	+	கடுமை	=	புள்ளுக்கடுமை
	+	நன்மை	=	புள்ளுநன்மை
	+	வன்மை	=	புள்ளுவன்மை
வள்	+	கடிது	=	வள்ளுக்கடிது
	+	நன்று	=	வள்ளுநன்று
	+	வலிது	=	வள்ளுவலிது
	+	கடுமை	=	வள்ளுக்கடுமை
	+	நன்மை	=	வள்ளுநன்மை
	+	வன்மை	=	வள்ளுவன்மை

இருவழியிலும் உகரச்சாரியை பெற்றது.

5. வகரவீறு:—CONSONANT FINA/வ.

வவ்வீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்க்குச் சிறப்புவிதி:—SPECIAL RULE

REGARDING DEMONSTRATIVE ENDING IN வ.

235. சுட்டு வகரமுடிவின்முற்ற முறையே

ஆய்தமு மென்மைபு மியல்பு மாகும்.

(இ-ள்.) சுட்டு வகரம் - (அவ் இவ் உவ் என்ற அஃறிணைப் பன்மைச்) சுட்டுப் பெயர்களீற்று வகரமெய், மெயினம் உற-வல்லின மெல்லின இடையினங்கள் வர, முறை - முறையாக, ஆய்தமும் - தனிகிலையும், மென்மைபும் - மெல்லினமும், மியல்பும் - மியல்பும், ஆகும் - ஆகும், எ-று.

(உ-ம்.) அவ் + கடிவ் = அஃகடிவ்

அவ் + ஞானம் = அஃஞானம்

அவ் + யானை = அவ்யானை

இவ் உவ் என்பவைகளுடனேயும் இப்படியே சுட்டுக.

வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கு அற்றுச்சாரியை பெறும் என மெலேடுத்துக் கூறுதலால் இவ்விதி அல்வழிக்கெனக் கொள்க.

மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

ககசு

தெவ் என்னுஞ் சொல்லுக்குச் சிறப்புவிதி:—SPECIAL RULE REGARDING தெவ்

237. தெவ்வெயர் மொழியே தொழிற் பெயர் ரற்றே மவ்வரின் மூல்கான் மவ்வு மாகும்.

(இ-ள்.) தெவ் என். மொழி - தெவ் என்னுற (புறையை உணர்த்து) பெயராகு, தொழிற் பெயர் அ-று - (யகரமல் லாத மொழிகளோடு புரருமிடத்துத்) தெழிற் பெயர்போல உகரச்சாரியை பெற்று முடியும்; ம வரின் - மகரமெய்யானது வந்தால், வடிகான் - வகரமெய்யானது, மவ்வம் ஆகும் - (உக ரச்சாரியை பெறுதலால் மவ்வம் ஒருவிடத்து) மகர மெய் வந்தவ் திரியும், எ-று.

(உ-ம்.)

தெவ்	+	கடிது	=	தெவ்வுக்கடிது
+	மண்டி	=	தெவ்வுமண்டி	
+	வலிது	=	தெவ்வுவலிது	
+	கடுமை	=	தெவ்வுக்கடுமை	
+	மாட்சி	=	தெவ்வுமாட்சி	
+	வலிமை	=	தெவ்வுவலிமை	

இருவழியிலும் உகரச்சாரியை பெற்றது.

தெவ் + மன்னர்	== தெவ்வுமன்னர்
	== தெம்மன்னர்
	.
+ முனை	== தெவ்வுமுனை
	== தெம்முனை

இரு வழியிலும் மகரம்வர உகரச்சாரியை பெற்றும் மகரமாகத் திரி த்தும் வந்த து. (நா.)

வருமொழிதலில் நீந்தும் த நக்கள் திவி.

CHANGE OF INITIAL த் AND ன்.

237. ன்லமுன் தனாவும் ன்ளமுன் டனாவும் ஆகுந் தநக்க னாயும் காலே.

(இ-ள்.) ன்ல முன் - எனக லகர மெய்களின்முன் தநக்கள் - (வருகிற) தகர நகரங்கள், த ன (வும்) - (முறையே) தகர வகரங்களையும், ன் ன முன் - எனக லகர மெய்களின்முன்,

ககாஅ

நன்னாற்காண்டுகையுரை

(உ-ம்.) (வருகிற) தகர நகரங்கள், டனையும்-(முறைபெ) டகர டகரங்களாகவும், ஆகும் - ஆகும், ஆய்கால் - ஆராய் மிடத்து, எ-று.

(உ-ம்.) பொன் + தீது = பொன் தீது
பொன் + தீமை = பொன் தீமை
பொன் + தீது = பொன் தீது
கல் + நன்று = கல் நன்று
மண் + தீது = மண் தீது
மண் + நன்று = மண் நன்று
முள் + தீது = முள் தீது
முள் + நன்று = முள் நன்று

இருவழியிலும் தகரங்கள் இரகசியம்.

ஆயுங்கால் என்றதனால், மயக்கவிதி இல்லாமையால் இ-டிப் புணரு முதலீது இரண்டனாள் என்றவது இரண்டிவாவது விகாரப்பட்டு மயங்குதற்கு உரிபனாகிப் புணருமென்பதும், மயக்கவிதி உள்ளனவற்றிற்கு வருகிற விகார அல்வழி வேற்றுமைப்பொரு ணேக்கத்தால் வருமென்பதும் பெற்றும்.

உவிரிந்துப்புணரியுள்ளனும் இவ்வியலுள்ளனும் குறித்தவற்று மைப்பொருட் புணர்ச்சிக்குச் சிறப்புவிதி:—

SPECIAL RULE REGARDING CASAL COMBINATIONS REFERRED TO IN THIS AND THE PRECEDING CHAPTERS.

238. உருபின் முடிபவை யொக்கும்ப் பொருளினும்.

(இ-ள்.) உருபின் முடிபவை - மேல் உருபு புணர்ச்சிக்கண் முடியு முடிபீகள், அப்பொருளினும் - அப்பொருட் புணர்ச்சிக் கண்ணும், ஒக்கும் - ஒத்துமுடியும், எ-று.

(உ-ம்.) எல்லாவற்றையும் - உருபுபுணர்ச்சி.

எல்லாவற்றிற்கோடும் - வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சி.

அறிவேக்கண் அற்றும் உருபின்மேல் உம்மும் பெற்றும் போல இங்கு பொருட்புணர்ச்சிக்கும் பெற்றன.

எல்லாநமதும் - உருபுபுணர்ச்சி.

எல்லாநங்கையும் - வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சி.

மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

ககாஅ

புராதிகளைக் தீ நம்மும் உருபின்மேல் உம்மும் பெற்றும் போல இங்கு பொருட் புணர்ச்சிக்கண்ணும் பெற்றன.

உருபுபுணர்ச்சி	வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சி
எல்லாநமதும்	எல்லாநங்கையும்
எல்லாநங்கையும்	எல்லாநமதும்
தனது	தனக்க
நமது	நங்கை
நமது	நங்கை
எனது	எனக்க
எனது	எனக்க
நினைது	நினைக்க
நினைது	நினைக்க

என உருபுபுணர்ச்சியோற் பொருட்புணர்ச்சியு முடிந்தவாறு காண்க. மற்றவைகளு மிப்படியே.

உருபு புணர்ச்சியாவது வேற்றுமை யுருபுகள் விரிந்துநிற் கப் புணரும் புணர்ச்சி. வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சியா வது வேற்றுமை யுருபுகள் தொக்குகின்ற அல்வருபுகளின் பொருள்தோன்றப் புணரும் புணர்ச்சி.

புணரியல்களுக்காவதோர் புறநடை.

A REMARK ON THE CHAPTER ON COMBINATION.

239. இடைபுரி வடசொலி னியம்பிய கொளாதவும் போலியு மருஉம் பொருந்தியு வாற்றிற் கியையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கு நெறியே.

(இ-ள்.) இடை உரி வடசொலின் - இடைச்சொற்களுள்ளும் உரிச்சொற்களுள்ளும் வடசொற்களுள்ளும், இயம்பிய - (உயிரீறும் ஒற்றிறமான புணரியலினைத் தோன்றி உயிர்பெறாதல் இயல்பாதல் எனச்) சொல்லிய புணர்ச்சி இலக்கணங்களுள், கொளாதவும் - பொருந்தாது (வேறுபட்டு) வருவனவும், போலியும் - இலக்கணப்போலி மொழிகளும், மருஉம் - மருஉ மொழிகளும், பொருந்திய ஆற்றிற் - (இருவகை வழக்கிலும்) நடக்கின்ற முறைமைக்கு, இப்பய - பொருந்தியவற்று, புணர்த்தல் - புணர்க்கு, யாவர்க்கும் - (அறிவுடையோர்) எல்லாருக்கும், நெறி - முறையாகும், எ-று.

கடு

கஎ0

நன்னூற்காண்டிகையுரை

(உ-ம்.)

அ + கன்று = ஆன்கன்று

அ + கால் = வண்டுகால்

மழ + களிநு = மழகளிநு

தட + தோள் = தடத்தோள்

அளி + குலம் = அளிகுலம்

தன + தடம் = தனதடம்

ஆதி + பகவன் = ஆதிபகவன்

இல் + முன் = முன்றில்

பொது + இல் = பொதுவில்

வேட்கை + நீர் = வேணீர்

வேட்கை + அவா = வேணவா

அருமருந்தன்னபிள்ளை = அருமருந்தபிள்ளை

அவாய்வந் = அவாய்வந்

குணக்குள்ளது = குணகுளது

தெற்குள்ளது = தென்குளது

வெக்குள்ளது = வடகுளது

சோழனது = சோழனது

பாண்டியனது = பாண்டியனது

மலையமனது = மலையமனது

தஞ்சாவூர் = தஞ்சை

ஆற்றார் = ஆற்றை

ஆதற்கந்தை = ஆதற்கந்தை

புதற்கந்தை = புதற்கந்தை

வடிகந்தை = வடிகந்தை

வேறுமைப்புரை
சேக்கண் சாரி
டைச் சொந்த
ரியாது இயல்
பின். (209 -
குத்தித் திம்
புறண்டை)

அகரவீழ் உரிச்
த்களின்முன் வ
மிகாது இயல்பு
யும், மலையந்
ம் வடிகந்தை. (16
வது குத். புற
டை)

இயல்பினும் விதியி
மாகிய உயிரிற்
வட சொற்களின்
முன் வலிமிகா
இயல்பாயி
165 - வது கு
புறண்டை.)

இலக்கணப்போலி

மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

கஎக

லைமொழி வுமொழிகளுள்ளே ஏற்குஞ் செய்கையறிந்து
முத்துக்கொள்ள

லைமொழி வுமொழிகளுள் வடகூறும் புணர்க்கப்பட்ட
பழைய தமிழில் கிறுபான்மை வந்து வழங்குகின்ற அறியற்
குறத்தனபோன்ற திண்கூற்தி, குணக்கி முதலானவை கொ
ள்க.

திண்கூசுந்தி.

1. அகர ஊகாரங்களில் ஒன்றன்முன் அவ்விரண்டில் ஒன்று
வந்தால், அங்கிலைமொழி ஈறும் வருமொழி முதலுங் கெட
ஊகாரம் தோன்றும்.

(உ-ம்.) பத + அம்பும் = பதாம்பயம்
பரம + ஆனந்தம் = பரமானந்தம்
அங்கா + அமிர்தம் = அங்காமிர்தம்
சுதர் + ஆனந்தம் = சுதானந்தம்

2. இகர ஈகாரங்களில் ஒன்றன்முன் அவ்விரண்டில் ஒன்று
வந்தால், அங்கிலைமொழி ஈறும் வருமொழி முதலுங் கெட ஈகா
ரம் தோன்றும்.

(உ-ம்.) சகி + இர்திரம் = சகிர்திரம்
கிரி + ஈசன் = கிரீசன்
மகி + இர்திரன் = மகிர்திரன்
மகி + ஈசன் = மகீசன்

3. உகர ஊகாரங்களில் ஒன்றன்முன் அவ்விரண்டில் ஒன்று
வந்தால், அங்கிலைமொழி ஈறும் வருமொழி முதலுங் கெட
ஊகாரம் தோன்றும்.

(உ-ம்.) குரு + உதயம் = குருதயம்
தரு + ஊனம் = தருணம்
சுயம்பு + உபதேசம் = சுயம்புபதேசம்
சுயம்பு + ஊர்ச்சிதம் = சுயம்புர்ச்சிதம்

களெ

நன்னூற்காண்டிகையுரை

குணசங்கி.

1. அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் இரகர ஐகாரங்கள் ஒன்று வந்தால் அங்கிலைமொழி ஈதும் வருமொழி முதலு கெட ஐகாரம் தோன்றும்.

(உ-ம்.) நம் + இத்திரன் = நன்திரன்
சா + ஈசன் = சாஈசன்
தரா + இத்திரன் = தரன்திரன்
உமா + ஈசன் = உமேசன்

2. அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் உகர ஐகாரங்கள் ஒன்று வந்தால் அங்கிலைமொழி ஈதும் வருமொழி முதலு கெட ஐகாரம் தோன்றும்.

(உ-ம்.) பாத + உதகம் = பாதுதகம்
ஞான + ஐயச்சிதன் = ஞானோச்சிதன்
தயா + உற்புத்தி = தயோற்புத்தி
தயா + ஐயச்சிதன் = தயோச்சிதன்

விருத்திசூத்தி.

1. அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் ஏகர ஐகாரங்கள் ஒன்று வந்தால் அங்கிலைமொழி ஈதும் வருமொழி முதலு கெட ஐகாரம் தோன்றும்.

(உ-ம்.) சிலு + ஏகம் = சிலைகம்
சிவ + ஐக்கியம் = சிவைக்கியம்
சூர் + ஏகவீரன் = தரைகவீரன்
மகா + ஐசவரியம் = மகைசவரியம்

2. அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் ஓகர ஐகாரங்கள் ஒன்று வந்தால் அங்கிலைமொழி ஈதும் வருமொழி முதலு கெட ஓகாரம் தோன்றும்.

(உ-ம்.) மோமன + ஓடதி = மோமனோடதி
மகா + ஓடதம் = மகோடதம்
மகா + ஓடதி = மகோடதி
மகா + ஓடதம் = மகோடதம்

உருப்புணரியல்.

களெ

ஆதிவிருத்தி. *

1. ஒரு மொழியுள்ளே மொழிமுதலில் நின்ற இரகர ஐகாரங்கள் ஐகாரமாகத் திரியும்.

சிவனைத் தொழுவோன் — சைவன்
வீரத்தின் தன்மை — வீரம்
கேவலத் தன்மை — கைவல்லியம்

2. ஒரு மொழியுள்ளே மொழிமுதல் நின்ற உகர ஐகாரங்கள் ஐகாரமாகத் திரியும்.

புத்தனைத் தொழுவோன் — பெளத்தன்
ஞான தன்மை — ஞானரியம்
கோசலப் புத்திரி — கோசலன்

3. ஒரு மொழியுள்ளே மொழிமுதலில் நின்ற அகரம் ஆகாரம் ஒன்று, ஈ என்னும் ஏழாமூலி ஆர ஆகவுந் திரியும்.

புத்தன் புத்திரன் — தாசாதி
கிருத்திகையின் புத்திரன் — கார்த்திகேயன். (நக)

மெய்யீற்றுப்புணரியல் துறம்பெற்றது.

ரு. உருப்புணரியல்.

COMBINATION OF CASAL PARTICLES.

உருபுகள்.

CASAL PARTICLES.

எட்டி உருபுகளும் ஈரும் இடவகையானும் உருபுகளின் தொகை:—NUMBER OF CASAL PARTICLES.

240. ஒருவ னொருத்தி பலசொன்னு பலவென்

வருபெய னாங்கொடு பெயர்முத லிருபான் குருப முறழந்ர சாற்பதா முருபே.

* சத்தியாவத நிலைமொழி ஈதும் வருமொழி முதலும் புணர்வது ஆகையால் இதைச் சத்தி என்பது பொருத்தது. இதை வடசுவார் "தத்திதம்" என்று சொல்லுவர்.

(இ-ள்.) ஒருவன் - ஒருவனும், ஒருத்தி - ஒருத்தியும், பலரும், ஒன்று - ஒன்றும், பல - பலவும், என வரு - எங்குத வருகின்ற, பெயர் ஐந்தொடு - ஐந்தவகைப் பெயர்களும், பெயர் முதல் இருவாளுக்கு உருபும் - (எழுவாய், வேற்றுமைப் பெயர் முதல்விளி சுருக நின்ற எட்டுருபுகளும் உறழ்நா - பெருக்க, உருபுநாற்பதும் - (வேற்றுமை) என்பவையாற்பதற்கும், எ-து.

(வரலாறு.)

க - வது வேற்றுமை	==	நம்பி
உ - வது " நம்பி + ஐ	==	நம்பியை
ங - வது " நம்பி + ஆல்	==	நம்பியால்
ச - வது " நம்பி + கு	==	நம்பிக்கு
ரு - வது " நம்பி + இன்	==	நம்பியின்
ஈ - வது " நம்பி + அது	==	நம்பியது
எ - வது " நம்பி + கண்	==	நம்பிக்கண்
அ - வது "	==	நம்பி

என ஒருவன் என்னும் வாய்பாட்டு உயர்திணை ஆண்பாடு பெயரோடு எட்டுருபுகளும் வந்தன.

சாத்தி, மக்கள், மரம், மரங்கள், என்னும் ஒருத்தி, பல ஒன்று, பல என்னும் மற்ற நான்கு வாய்பாட்டுப் பெயர்களோடும் இப்படியே கூட்டுக.

வேற்றுமையுருபுகள் வருதற்குக் காரணமும்

வருமிடமும்:—THE POSITION AND USE OF CASAL PARTICLES.

241. செய்யுள்வழித் தம்பொருட் டரவரு முருபே.

(இ-ள்.) உருபு - (வேற்றுமை) உருபுகளானவை, தம் பொருள் தரப் தம்பொருளைக் கொடுக்க, பெயர் வழி வரும் - பெயர்க்குப் பின் வரும், எ-து.

(உ-ம்.)

நம்பி + பெற்றான் = நம்பிபெற்றான் - முதல் வேற்றுமை

நம்பி + பெற்றான் = நம்பியைப் பெற்றான் - உ-ம்

வேற்றுமை

நம்பி + ஆல் + பெற்றான் = நம்பியாற் பெற்றான் - உ-ம்

வேற்றுமை.

(உ)

ஐ முதலிய ஆறு உருபுகளின் புணர்ச்சி:—COMBINATION OF CASAL PARTICLES.

242. ஒற்றுயிர் முதலீற் றுருபுகள் புணர்ச்சிப்பே, ஒக்குமன் எப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ச்சிப்பே.

(இ-ள்.) ஒற்று உயிர் முதல் ஈறு - (நிலைமொழி) உயிரிற் றுமொழுதோடும் புணருகிற வேற்றுமையும் உயிரையுந் முதலும் ஈறுமாகவுடைய, உருபுகள் - (ஐம்முதலிய ஆறு) உருபுகளும் (இடைச்சொல்லாயினும்), புணர்ச்சியின் - (இயல்பொடு விகாரத்து இடையயும்) புணர்ச்சிவகையால், மன் ஒக்கும் - பெரும்பாலும் ஒக்கும், வேற்றுமைப் புணர்ச்சி - (போன இரண்டிய லுள்ளும்) வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண், அப்பெயர் - (இயல்பொடு விகாரத்திடையந்த) மெய்யுயிர் முதலீற்றுப் பெயர்கள், எ-து.

எனவன்றமையால் சிறுபான்மை ஒவ்வா வென்பதாம்.

(உ-ம்.)

நம்பி + கண் + வாழவு = நம்பிக்கண் வாழவு - இங்கே "ஆலியர முன் வன்னைமிகா" என்றும், "எனவல்லினம் வரட்டறவும் பிறவரி னியல்புளாகும் வேற்றுமைக்கு" என்றுஞ் சொல்லிய படியே கண்ணுருபின் முதலும் ஈறும் இயல்பாயின.

உறி + கண் + தயிர் = உறிக்கட்டயிர் - இங்கே "இயல்பி லும் விதியிற் றின்றவுயிர் முன் கசதபமிகும்" என்றும், "எனவல்லினம் வரட்டறவும்" என்றுஞ் சொல்லியபடியே கண்ணுருபின் முதலும் ஈறும் விகாரமாயின.

பழி + கு + அஞ்சி = பழிக்கஞ்சி - இங்கே "இயல்பினும் விதியிற் றின்றவுயிர் முன் கசதபமிகும்" "முற்றமற் றொத்தா வழி" என்றுஞ் சொல்லியபடியே சுவ்வுருபின் முதலும் ஈறும் விகாரமாயின.

நம்பி + கு + பின்னை = நம்பிக்குப்பின்னை - இங்கே "ஆலியர முன் வன்னைமிகா" என்ற விதி ஒவ்வாமற் றொத்தா முதல் வல்லொற்று மிக்கது. மற்றவையு மிப்படியே வருவதில் ஐதாழ்த்திக.

(உ)

கள்ள

நன்னூற்காண்டிகையுரை

சாரியை.

EUPHONIC PARTICLES.

புணர்வழி வருமானது:—THE USE OF EUPHONIC PARTICLES.

243. பதமும் விசுதியும் பதமு முருபும்
புணர்வழி யொன்றும் பலவுஞ் சாரியை
வருதலும் தவிர் தலும் விகற்பமு மாகும்.

(இ-ள்.) பதமும் - பதத்தின்மூன், விசுதியும் பதமும் உருபும் புணர்வழி - விசுதியாவது பதமாவது உருபாவது புணருமிடத்து, சாரியை ஒன்றும் பலவும் - ஒருசாரியை யாயினும் பலசாரியை யாயினும், வருதலும் தவிர் தலும் - வருதலும் வாராதொழிதலும், விகற்பமும் - (வருதலும் தவிர் தலுமாகிய இரண்டு விகற்பமும், ஆம் - ஆகும், எ-று.

விசுதியுபுணர்ச்சி.

(உ-ம்.)

நடந்தான்	— நடந்து + அன் + அன் என அன் சாரியை வேண்டியே வந்தது.
நடந்தான்	— நடந்து + அன் எனச் சாரியை வேண்டியே வந்தது.
நடந்தான்	— நடந்து + அன் + அ என அன் சாரியை வேண்டியும்
நடந்தான்	— நடந்து + அ எனச் சாரியை வேண்டாமலும்

பதப்புணர்ச்சி.

புனியங்காய்	— புனி + அம் + காய் என அம் சாரியை பெற்று வந்தது.
புனியம்பி	— புனி + பி எனச் சாரியை பெற்றமல் வந்தது.
பெய்க்காய்ப்பை	— பெல் + இன் + குப்பை என இன் சாரியை பெற்றும்
பெற்றுப்பை	— பெல் + குப்பை எனச் சாரியை பெற்றமலும்

உருப்புணரியல்.

கள்ள

உருப்புணர்ச்சி.

அவற்றை

தன்னே

ஆன்

ஆன்

— அவ் + அம்ரு + ஐ என அம்ருச் சாரியை பெற்று வந்தது.

— தன் + ஐ எனச் சாரியை பெற்றமல் வந்தது.

— ஆன் + ஐ எனச் சாரியை பெற்றமல் வந்தது.

— ஆ + ஐ எனச் சாரியை பெற்றமல் வந்தது.

பலசாரியை.

ஆவினுக்கு — ஆ + இன் + உ + டீ
மரத்தினுக்கு — மரம் + அத்து + இன் + உ + கு
எனச் சாரியைகள் பல வந்தன. (ச)

பொதுச்சாரியை:—GENERAL EUPHONIC PARTICLES.

244. அன் ஆன் இன் அல் அற்றிற் றத்தம்
தம்மும் துமன் அ உ ஐ கு ன்
இன் பிறவும் பொதுச் சாரியையே.

(இ-ள்.) அன், ஆன், இன், அல், அற்று, தம், துமன், அ, உ, ஐ, கு, ன் என்று சொல்லப்பட்ட பதினேழும், இன்ன பிறவும் - இவை போல்வன பிறவும், பொது சாரியை - (விசுதி பதம் உருபு என்றெழுத்து புணர்ச்சிகளிலும் தனிமொழிகளிலும் வருதலுடைய) பொதுச்சாரியை யாகும், எ-று.

(உ-ம்.)

சாரியை.	சாரியை.	சாரியை.
அன்	எல்லாந்தம்மையும்	அன்
ஆன்	எல்லாந்தம்மையும்	ஆன்
இன்	எல்லாந்தம்மையும்	இன்
அல்	எல்லாந்தம்மையும்	அல்
அற்று	எல்லாந்தம்மையும்	அற்று
தம்	எல்லாந்தம்மையும்	தம்
துமன்	எல்லாந்தம்மையும்	துமன்
அ	எல்லாந்தம்மையும்	அ
உ	எல்லாந்தம்மையும்	உ
ஐ	எல்லாந்தம்மையும்	ஐ
கு	எல்லாந்தம்மையும்	கு
ன்	எல்லாந்தம்மையும்	ன்

களவு

நன்காண்டிகையுரை.

வினாபிரமம் என்றதனால்

ஆவன்மனை

அவன்றான்

அவந்தாம்

புற்றஞ்சேறு

இல்லாப்பெருள்

என வருகின்றவையும் புறம்புத வரும்வையையும்

— தன் சாரியை.

— தான் "

— தாம் "

— ஆம் "

— ஆம் "

உருபுணர்ச்சிச் சிறப்புவிதி.

SPECIAL RULE REGARDING THE COMBINATION OF CASAL PARTICLES.

M. F. எல்லாம் என்னுஞ் சொல்லுக்குச் சிறப்புவிதி:—
SPECIAL RULE REGARDING எல்லாம்

245. எல்லா மென்ப திழிதினை யாயின்
அற்றே ருபின் மேலும் முறமே
அன்றே னம்மிடையடைந்தற் றுறு.

(இ-ள்.) எல்லாம் என்பதில் எல்லாம் என்னும் பொதுப்பெயர் இழி தினை ஆயின் - அஃதின்மேல் வரும்போது (அதனோடு ஆறுருபுகளும் புணரின்), (இடை) - இடையிலே, அற்று - அற்றுச் சாரியையும், உருபின் மேல் - உருபின் மேல், உம் - உறும் - முற்றம்மையும் அஃதும்; அன்றேல் - உயர்திணையில் வரும்போது, இடை - இடையிலே, நம் அடைத்து - நம் சாரியையையும், அற்று - அஃதும் - உருபின்மேல், உற்றம்மையும் புணர்ப்பதும், எ-று.

(உ-ம்.)

எல்லாம் + ஐ = எல்லாவற்றையும் - அஃதினை
+ ஐ = எல்லாம்மையும் - உயர்திணைத் தன்மை
மற்ற உருபுகளோடு இப்படியே கூட்டுக.

இரட்டை மொழிதலால் இழிதினையாய் இன் அற்றேல் எனக் கொண்டு எல்லாவற்றினையும் என அற்று, இன் என்னும் இரண்டொன்றையே வருமெனினு மாம்.

(ங)

உருபுணரியல்.

களவு

எல்லாரும் எல்லீரும் என்னுஞ் சொற்களுக்குச் சிறப்புவிதி:—

SPECIAL RULE REGARDING எல்லாரும் AND எல்லீரும்.

246. எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற் றும்பை
தன்னி ரிரலே தம்மும் சார்ப்
புல்லு முருபின் பின்ன றும்மே.

(இ-ள்.) எல்லாரும் எல்லீரும் என்பவற்று உம்மையும் (ஆறும் புணருமிடத்து) எல்லாரும் எல்லீரும் என்கிற இருபெயர்களினுடைய (இறுதியிலுள்ள) முற்றம்மைகளை, தன்னி, தன்னி, ரிரல் - முறைபாக, தம் மும் சார்ப் - தம் சாரியையும் தம் என்னும் சாரியையும் (அவையிருந்த இடங்களிலே) பொருத்த, உம் - (அவற்றினாலே தள்ளுண்ட) முற்றம்மைகள், உருபின் பின்னர் - உருபுகளின் பின்னே, புல்லும் - வந்து புணருந், எ-று.

(உ-ம்.) எல்லாரும் + ஐ = எல்லார்தம்மையும் { தம், தம்
எல்லீரும் + ஐ = எல்லீர்தம்மையும் { சாரியைகள்.

எல்லாரையும், எல்லீரையும், என்ச் சாரியையெறும் மும் வரும். மற்ற உருபுகளோடு இப்படியே கூட்டுக.

நந்தம்மை, தந்தம்மை என்பன இடர்க்கைக்குரிய தம்முச்சாரியை தன்மை முன்னிலைகளில் வருதல், ஓரிடம் பிரவிடந் துருவது முளவே' என்னும் [பொது-ஆத்-29] வழுவாமை. (ங)

தான், தாம், நாம், யான், யாம், நீ, நீர் என்னுஞ் சொற்களுக்குச் சிறப்புவிதி:—SPECIAL RULE REGARDING தான், தாம்,

நாம், யான், யாம், நீ AND நீர்.

தான், தாம், நாம் முதல்குறையும் யானையா, நீ, நீர் என்னும் பின்னு மாம்பிற
புல்லி னவ்வரு நான்கா றிரட்டலை.

(இ-ள்.) தான், தாம், நாம் - தான் முதலிய மூன்றுபெயர்களும், முதல் குறையும் - (உருபுகள் புணருமிடத்து) இடத்துக்களாகிய முதல் குறையே தன் தம், நம், எ-று. வரும்; யான், யாம், நீ, நீர் - யான் முதலிய நான்கு பெயர்களும், என் எம், நீன், நும் ஆம் - (உருபுகள் புணருமிடத்து முற்றமே) என் எம் நின், நும் என வரும்; குவின் - (இவ்வேழுபெய

க.அ.0. நன்னூற்காண்டிகையுரை.

ரோ) குவவுருபு புணருமிடத்தி, அவ்வரும் - (நிவே) அகரம்
சாரிய வரும்போது - நான்காம் வேற்றுமையின் குவவுரு
பின்ன அகரச்சாரியை வரினும், ஆறு - ஆறாம் வேற்றுமை
யுருபுமின் வரினும், இரட்டல் - (அவ்வேழு சொற்களிலுமிரு
தியாயுபுணர்ச்சிக்குமின் முன்னொற்றுகள்) இரட்டாவாம், எ-து.

(உ-ம்) தான் + ஐ = தன்னான்
+ ஆல் = தன்னால்
தாம் + ஐ = தம்மை
+ ஆல் = தம்மால்
நாம் + ஐ = நம்மை
+ ஆல் = நம்மால்

முதல்
குறுகின்.

மற்ற உருபுகளோடும் இப்படியே கூட்டுக.

யான் + ஐ = என்னை
+ ஆல் = என்னால்
யாம் + ஐ = நாம்
+ ஆல் = நம்மால்
நீ + ஐ = நின்னை
+ ஆல் = நின்னால்
நீர் + ஐ = நும்மை
+ ஆல் = நம்மால்

என், எம், எ
நம், நம் எ
நாத் திரிந்த
எ.

மற்ற உருபுகளோடும் இப்படியே கூட்டுக.

தான் + கு = தனக்கு
+ அது = தனது
தாம் + கு = தமக்கு
+ அது = தமது
நாம் + கு = நமக்கு
+ அது = நமது
யான் + கு = எனக்கு
+ அது = என்து
யாம் + கு = எங்கு
+ அது = எங்கு
நீ + கு = நினக்கு
+ அது = நினது
நீர் + கு = நுமக்கு
+ அது = நுமது

ச. ம. நெற்றுநிலை அகரச்சாரி
அய பெறுமிடத்தி அது உருபு புண
ருமிடத்துத் தனிக்குறின் முன்னொற்றும்
நிபடபாவாயின்.

பிற என்னுமையால் நீ-உன்னை எனவும், நீர்-உம்மை என
யத் திரிந்து வருதலாக் கொள்க. (அ)

நுபுபுணரியின்.

ச.அ.க

நு சொற்களுக்குச் சிறப்புவிதி -
REGARDING ஆதார, AN) கோ.

வணையவும் பெறுமே.

என்ற பசுவின் பெயரும், முன் மா என்
பெயரும், கோ கோ என்ற இதை
ர சொல்லும், என் அகரம் பெறுக
து) அகரச்சாரியை பொருந்தும். பெ

(உ - ம.)

என், ஆவை } அகரச்சாரியைப் பெ
னை, மாவை } ந்தும் பெறும்பொழுது
என், மாவை } உற்பித்தி வந்தன.

மம்மால், குவவுருபு புணரும்போது
சாரியை முடன்பெறுதலும், ஆவுக்கு
ந்நெ பெறுதலும், ஆவினுக்கு என் இன்
சாரியை பெறுதலும், ஆவினை என் மற்
போது இன் சாரியை ஒன்றமே பெறு
தலால், முன் ஒரு சொல்லாய்க் காட்டி
விடத்தும், ஆவனை, ஆவனுக்கு முன்
பெறுதலும், ஆவனுமென் நொழியாது
ஆன், ம, ன் கோள், என் த் தனிநொழிக்
பு வருதலும் கொள்க. (க)

நுபுபுணரியின் சிறப்புவிதி -
REGARDING NUMBERS ENDING IN பத

சுட்டி முன்னொற்றும்
அன்வரி பவ்வொற்று நொழியுமே
டு நொழியு மிற்றே.

என் என் ஆன் என்ற முதல் து
தின் முன் - என்னுமையால் புணர்ந்த
ன் (உருபுகள் புணருமிடத்து) புணர்
முறாயின், பவ்வொற்று நொழி - பசு
தன்) மேலேகின்ற, என்னும் ஒன்று
என்

(யதார்த்தம்) 'ஆன்மெய் தெளிந்து நான் நீவி'—விதித்தவ
ட்ட புலனர்த்தங்கள் உருபின் முடியவை என்பதனால் அமை
யதார்த்தம்தான் சாரிவை யன்றியும் அகரம்தாரிவையு முன்ன

எனக்கு என்மேல் சாஸ்திரையின்று இயல்பாக வந்தது.

வினாக்கள், பதில்கள், சான்றிதழ், உதாரணம் என்னவென்பது என்பதும் பற்றி.

254. குதுபி பதஞ்சா ரிஷியரு பணத்தினும்
உணர்த்த விதியிலே ந தொப்பன கொள்ள

(இ - ள்.) விதம் - விதமும், பதம் - பதமும், சாரிணம் - சாரிணமும், உரூப - உரூபம் இவிய, ஜகைத்திலும் - நான்

(வினா) விசுவநாதன் என்பவர் பல்வேறு தர வம்சம் கிழம்பல் வம்சம் எனப் பொதுப்பட விசித்தானேனும் சென்றி என்செவிலித்த இறந்தகூலமும் சென என்செவிலித்த எதிர் காலமும் பொருத்தமென்று விளக்க.

சாரியைப் புணர்ச்சியுள் 'பதமுள் விசுதியும் பதமுறியும்' புணர்வழியொன்றும் பலவழித்தரிகைய வறுதலினைச் சார்ந்ததும் விதம்பழமாகும்' எனப் பொருள்பட விதித்தாலும், 'காட் முன்கண்டாந்நான்' எனக் கண்ணாழித்து இன் சாரியை வறுமென்றும், 'காட்முன்கிணுள்' என இன்னாபித்து இன்னாந்நாடாடுதென்றும் பொருள்.

M. F. Train in Charge of Highway - SPECIAL
FILE REGARDING 1ST SECOND CASE.

(இ-ள்) இயல்பின் விசாரமும் - பொதுவிசாரமும், சூது
 செயல்பாடு, சூதாட்ட விசித்த இயல்பிலே விசாரமும், விசா
 ரத்த இயல்பும் - விசாரத்திலே இயல்புமையும், உயர்ந்தியல்பு
 மது - உயர்ந்தியல்பு - பொயர்ந்தியல்பு, விரிந்தும் தொகுந்தும் - தொ

விப்படும் மனையுடையவையுள் - பொதுப்பெயர்
கண், விரித்தும் - பெரிப்பிடும்; நின்றும்-மறைந்தும், அன்
பிறவும் - அழிவபோயின பிறவேறுபாடுகளும், அந்
வரும், ஐயுருபு - இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி, எ-
(உ-ம்.)

‘வழிபுறச் செயல் நிற்புறங்காட்டி இது “நின்னியல்பா
என இயல்பாகவேண்டுமிடத்து விசை
யிறு.

மூன்றகொணர்ந்தான்—இது “எனவல்லினம் மூன்றக
என விகாரமாக வேண்டியவிடத்து இயல்பாயிற்
தம்பிபைத் கொணர்ந்தான்—உயர்நிலையிடத்து விரித்த
பல்லேறியிருக்கால்—உயர்நிலையிடத்துத் தொக்கது
கொற்றனைக் கொணர்ந்தான்—விரவுப் பெயரிடத்துத்
தது.

ஆண், பெற்றான் என விசைப் பெரிடத்துத் தொக்கது.

‘ஆன்னபிறவும்’ என்றமையால் ‘தற்கொண்டான்’ என
முப்படுவது நிரந்தே வருதலும் பிறவும் கொள்க. என்
நின்ற இறந்தது தழீஇய இழிவுநிறப் புமடையால் வே
மைக் கெள விதித்த பொதுவிதியோ போருங்கொத்து ‘வி
கட்டினான்’ என இயல்பி விபல்பாடியும், ‘பலாக்குறைத்து
என விகாரத்தில் விகாரநாடியும் வருதலே பெரும்பா
என்க.

மூன்றாம் வேற்றுமைக்குக் கிறப்புவிதி:—SPECIAL RULE
REGARDING THE THIRD CASE.

256 பன்னியு முயிரு மாலிது சொன்னான்.
மம்மி னாகிய தொழிற்மொழி வரினே
வல்லினம் விகற்புநியியல்பு மாரும்.

(இ-ள்.) பன்னியு உயரும்புற இயு சொன்னான் - (ப
மம்மி வேற்றுமைப் புணர்ச்சியுள்ளே) மெய்யும் உயிரும் இ
யாக நின்ற சொற்களின்மூலம், தம்மின் ஆகிய - கருத்தி
யிய விதிமொழிப் பொருள்களு ளாகிய, தொழில் மொ
தொழிற்சொல், வரின - வந்தால், வல்லினம் - (அவ்விட

குறி) வல்லினம், விசை மும் - உறவுகளும், இயல்பும் -
யல்பும், அஃது - ஆகும், எ-று.
நின்னியுமும் இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியேல் ஒப்
பு கொள்க.

(வரலாறு) பெய்கோட்பட்டான்
பெய்கோட்பட்டான்
கோட்பட்டான்
கோட்பட்டான்
கோட்பட்டான்
புணர்ச்சியுடையபட்டான்
புணர்ச்சியுடையபட்டான்.

உம்மையால் அராதின்டப்பட்டான், கருப்பாய்ப்பட்டான்
என வேற்றுமைப் பொதுவிதியான் முடிவானவே பெரும்பு
என்க.

புத்தகாரத்திற்குப் புறமு. —GENERAL REMARKS ON
THE ROBERTSON CHARTER ON ORTHOGRAPHY.

இதற்கு முடிபென் தென்னாதி யாவும்
இப்பன வின்மையின் விதித்தவற் றியலான்
வகுத்தனா யாதலும் வகுத்தனர் கொளலே.

இ-ள். இவ்வுத்தம் இது முடிபு என்று - இவ்வுத்தம் இது முடி
த்தம், யாவும் - (இவ்வுதினரத்தான் விதிக்கத் தகுவனவற்
பு) என்னும், தென்னா விதியு - குறையாமல் (கனித்தனர்
தென்னா) விதிக்கப் பட்டின, அனவின்மையின் - அதற்கு
பு வல்லினமாயல், விதித்தவற்று இயலான் - வகுத்து விதி
த்தவற்றிடையு இவ்வுதினரத்தான் வகுத்தனர் கொளலே, வகு
த்தம் உயர்பாத்தம் - வகுத்து விதி உயர்பாத்தவற்றையும்,
வகுத்தவர்க்கொளல் - (அருத ல்ளையால்) வகுத்து விதியு
த்தம் கொளல், எ-று.

(வரலாறு.) எழுத்தியலன் “மொ” மொழிபாண மாரணம்
“கொ” யெழுத்தன் என உணர்
கொளலாக் காட்டுஞ் சட்டமொ
மொழிபாணத்திற் முடிபும் வ
யியலாது இவ்வொலி உயரவக்
குறித் கொள்ளப்பட்டது வரி

கவிஞர் நன்னூல்காரர்களைக் குறித்து

பதவியுடைய ஆன், ஆன், அன்பு ஆள்” என ஒரு கு
தலே ஸுமையே ஆன், ஆன் விசுதி ஆனபாதனை
மையாள், பெருமாள் என்கிற பெரும் பெருமையையு
மென்னும் பெருமான் தோன்ற நின்ற பெருமான் என்கிற
தினது ஆன், விசுதி ஆள் விசுதியாக ஒரோ வந்தே
ஆன்மையே ஆன் தினை தெனக் கொள்க.

உயிர் தந்த ஆன்மையுள் “இயல்பிலும் விசுதியுள் நின்ற
முன் கசதபியும்” என்று சொன்னமையால் “என்னவெ
வரட்டறவும்” என்ற விடத்து புகாரும் வல்லினமா
மிருந்ததெனக் கொள்க.

மேய்யிற்றுப் புணரியலுள் “நந்தம் எம் நய மிருப
பு” என உரைத்தமையால் அம் என்கிற சொல்விசுதி

யுள் “தந்தம்” என்ற தந்தியை மயங்காத மெ
யில் அதுவாய்ந்தது ஆன்மையுள் அழகினது
பெரும் பொருளதாய்வுகொள்க.

உருபு புணரியலுள் “வல்லின சப்தம்” என்றதால்
ஆன் உரைத்தமையால் அதுவாய்ந்தது விசுதியும்
ஆன் அதுவச்சாரியை பெறு மெனவும், இரண்டாய்
புதல்கும் ஊன்றும் வேற்றுமைக்கும் புறனைய பு
தல் மூலம் வேற்றுமையும் அன்புதலும் வல்லி
யுள் “வல்லின” என்ற சொல்லுள் “வல்லினம்”
என வேற்றுமை
விசுதியுள் அதுவாய்ந்தது வருமெனவும் கொள்க.

இன்னுயிர் தந்த ஆன்மையுள் வகுத்தனாய்
யெல்லாம் துன்பப்படாமல் இதவே இடமான் மு
கொள்க.

உருபு புணரியல் முற்றுப்பெற்றது.

அடைபெண் பெயர் மூலத்தோற்றம் வகுப்பவா இயந்த

பு (இடைபெண் இது சொன்னதெழுத்துமிருபதமும்

புணர்ச்சியுள்ளே) மெய்யுள்விகாரமுஞ்சாரியையும்

சொற்களின்மூலம் தமயின் ஆகுவிவாகொன்பருத்தமரே.

மொழிப் பொருள்களை வாகிய, சொல் முற்றிற்று.

சொல், வாரிள் - வந்தால் வல்லினம்